PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLII Nr. 9506 | Simbătă 12 mai 1973 | 8 PAGINI — 40 BANI

Pentru ca mecanismul producției industriale să funcționeze perfect sincronizat

Contractele de aprovizionare tehnico-materială trebuie privite așa cum sînt în realitate: ca LITERĂ DE LEGE

Necesitatea desfășurării ritmice, neîntrerupte a aprovizionării tehnico-materiale, ca o condiție primordială a îndeplinirii sarcinilor de plan pe acest an, a fost din nou subliniată la recenta ședință comună a Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. și a Consiliului de Miniștri. După cum se știe, în acest an hotărîtor al cincinalului s-a asigurat **prin plan, prin balanțe și repartiții baza materială necesară pentru buna desfășurare a activității în toate sectoarele economiei.** Rezultatele pozitive din primele patru luni ale anului, concretizate în obținerea a însemnate cantități de produse peste prevederi, sînt o dovadă a faptului că, în general, aprovizionarea cu materii și materiale, cu piese și subansamble a majorității unităților productive **a decurs în bune condiții, în conformitate cu programele de colaborare stabilite, cu contractele economice încheiate.**

În fond, este vorba de **un lucru firesc, normal, care trebuie să caracterizeze absolut toate legăturile de cooperare, de aprovizionare dintre întreprinderi.** Am aminti, totuși, cîteva unități care pînă acum și-au onorat integral contractele economice. Astfel, ar fi de menționat uzina „Unirea" din Cluj, Centrala petrolului din Bolintin Vale, Centrala industrială de medicamente, cosmetice, coloranți și lacuri, Uzina de fibre sintetice Iași. Rezultate bune au înregistrat și metalurgiștii prin îndeplinirea sarcinilor ce le reveneau în cadrul programului prioritar de fabricare a utilajelor tehnologice, asigurînd în cea mai mare parte, în primele 45 de zile ale trimestrului, metalul necesar atît cantitativ, cît și pe sortimente. Și în îndeplinirea strictă a acestor sarcini, un rol important au avut organele de specialitate din domeniul aprovizionării tehnico-materiale precum și ministerele de resort. Deci, lipsa metalului nu mai poate fi invocată, de această dată, de către unitățile producătoare, ca o cauză principală a nerealizării utilajelor tehnologice contractate, așa cum încearcă anumite conduceri de unități să justifice.

Să ne oprim la modul în care Uzina mecanică de utilaj chimic din București și-a îndeplinit obligațiile contractuale de livrare a utilajelor tehnologice. În patru luni din acest an, restanțele față de beneficiari s-au ridicat la peste 45 la sută din totalul volumului de utilaje ce trebuia expediat. Între beneficiari, Centrala industrială de fibre chimice din Săvinești a primit, în loc de 262,8 tone, numai 178,8 tone; Uzina de medicamente București — din 143,6 doar 36,5 tone; Centrala industrială de produse anorganice din Rimnicu-Vilcea — din 305 doar 66,7 tone. Asemenea greutăți din partea acestui furnizor au întîmpinat și Uzina de alumină din Tulcea și Fabrica de zahăr din Roman. Cum, prin ce cauze motivează unitatea aflată în culpă o atare abatere gravă de la disciplina contractuală, cu implicații directe asupra ritmului de realizare a unor importante obiective de investiții? Întîi, prin lipsă de capacitate, în special la sectorul de fabricare a mecanismelor de agitare; apoi, prin anumite dificultăți tehnologice de execuție asociate cu ciclul deosebit de lung de fabricație a unor utilaje; în sfîrșit, neprimirea la vreme a reperelor din colaborare.

Întrebarea care se pune este: pot servi aceste motivații la justificarea nerealizării obligațiilor contractuale, la absolvirea de răspundere a unității respective? Nicidecum! Primele două cauze le-a determinat însăși uzina respectivă. Se presupune că această unitate, forul ei de resort, înainte de a hotărî semnarea contractelor economice, au analizat posibilitățile de realizare a lor, inclusiv capacitățile productive de care dispune efectiv. Atestatul unei asemenea evaluări asupra condițiilor tehnice de realizare a obligațiilor asumate îl constituie înseși semnăturile părții furnizoare pe contractul economic. Iar dacă alta este acum situația — și nu există capacitatea scontată — nimeni decît **furnizorul însuși poartă întreaga răspundere.** În ce privește dificultățile de execuție și ciclul lung de fabricație, se consideră, de asemenea, că ele s-au avut în vedere

(Continuare în pag. a III-a)

ÎN PAGINA A IV-A

MEMORIA ANULUI

REVOLUȚIONAR 1848

Bărbați iluștri în marmura recunoștinței pe Cîmpia Libertății

ÎN ZIARUL DE AZI:

- CUM ȘI-AU GĂSIT APLICARE RAȚIONALIZAREA STRUCTURILOR ORGANIZATORICE ȘI INTEGRAREA SPECIALIȘTILOR ÎN PRODUCȚIE?
- Problemele eficienței economice, în miezul atenției organizațiilor de partid: CU ÎNTREGUL ARSENAL AL MUNCII POLITICE DE MASĂ — ÎMPOTRIVA RISIPEI
- EFICIENȚA CERCETĂRII LITERARE

PRIMIRI LA TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

Delegația parlamentară tanzaniană

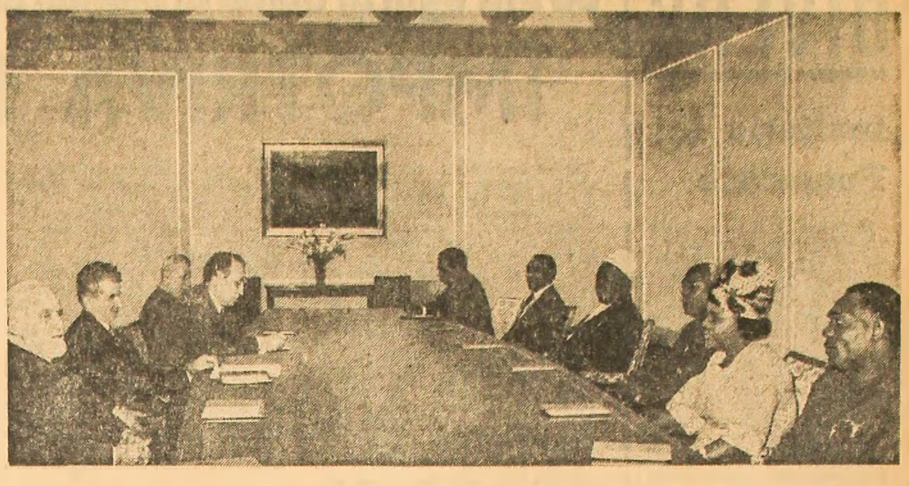

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit, vineri, 11 mai, delegația parlamentară tanzaniană, condusă de Adam Sapi Mkwawa, președintele Adunării Naționale a Republicii Unite Tanzania, care, la invitația Marii Adunări Naționale, face o vizită oficială în țara noastră. Delegația parlamentară este alcătuită din deputații Adunării Naționale — I. S. Akida — din partea Zanzibarului, K. T. Mtenga, președinta Uniunii Femeilor din regiunea Kilimanjaro, Alhaji R. R. Nyembo, președintele Comisiei pentru politică externă, S. S. Ngwanangwalu și E. S. Mnyawami.

La întrevedere au luat parte tovarășii Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, Ștefan Andrei, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Nicolae M. Nicolae, ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior, Nicolae Guină, deputat în Marea Adunare Națională, și Stanciu Stoian, secretar general al Ligii române de prietenie cu popoarele din Asia și Africa, membru al Comisiei pentru politica externă a M.A.N.

Cu prilejul întrevederii, conducătorul delegației a împărtășit impresiile deosebit de pozitive ale oaspeților cu privire la obiectivele economice, sociale și culturale vizitate, a apreciat ospitalitatea și prietenia de care s-au bucurat pretutindeni, întîlnirile fructuoase avute cu oamenii muncii din România. Conducătorul delegației a evidențiat însemnătatea vizitei efectuate de președintele Consiliului de Stat al României anul trecut în Tanzania, pentru dezvoltarea unei fructuoase colaborări politice, economice și în alte domenii între cele două țări.

Evocînd vizita sa în Tanzania, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că păstrează amintiri foarte plăcute despre întîlnirile și convorbirile avute cu președintele Julius Nyerere, cu ceilalți conducători tanzanieni, cu muncitorii, țăranii, intelectualii, și a relevat că, în spiritul înțelegerilor stabilite cu acest prilej, relațiile dintre cele două state și popoare, dintre Partidul Comunist Român și partidele Tanu și Afro-Shirazi au cunoscut o dezvoltare favorabilă, s-au întreprins măsuri concrete de colaborare, se materializează acțiunile de cooperare economică convenite în diferite domenii.

În cadrul schimburilor de vederi cu privire la situația internațională, s-a subliniat că marile schimbări intervenite în direcția destinderii și colaborării impun o conlucrare mai strînsă a țărilor socialiste, a statelor care se pronunță pentru o politică independentă, a tuturor forțelor antiimperialiste pentru a face ca soluționarea problemelor ce confruntă lumea să fie în concordanță cu interesele și dorințele popoarelor, să asigure o pace trainică pentru toate națiunile.

În acest context s-a subliniat importanța rolului ce revine parlamentelor — ca expresie a voinței popoarelor — a sporirii contribuției acestora la înfăptuirea unei noi politici în viața internațională.

În încheierea convorbirii, tovarășul Nicolae Ceaușescu a rugat pe conducătorul delegației ca, la înapoierea în țară, să transmită președintelui Julius Nyerere un salut prietenesc și cele mai bune urări, iar poporului tanzanian urarea de a obține succese tot mai mari pe calea dezvoltării independente a țării, a progresului economic și social, în ridicarea bunăstării și asigurarea unei păci trainice.

S-a remarcat de ambele părți că vizita parlamentarilor tanzanieni reprezintă un aport la mai buna cunoaștere reciprocă, la întărirea și promovarea raporturilor de colaborare prietenească româno-tanzaniene.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

Ambasadorul Uniunii Sovietice

Vineri, 11 mai, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit pe V. I. Drozdenko, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Uniunii Sovietice la București, la cererea acestuia.

La primire a fost de față tovarășul Ștefan Andrei, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire tovărășească.

Ambasadorul Republicii Zambia

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit, vineri după-amiază, pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Zambia la București, Dunstan Weston Kamana, la cererea acestuia.

La primire a fost de față George Macovescu, ministrul afacerilor externe.

Ambasadorul zambian a transmis tovarășului Nicolae Ceaușescu un mesaj din partea președintelui Republicii Zambia — Kenneth David Kaunda.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Președintele Comitetului Internațional al Crucii Roșii

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit, vineri la amiază, pe președintele Comitetului Internațional al Crucii Roșii, Marcel A. Naville, care face o vizită în țara noastră, la invitația președintelui Societății de Cruce Roșie a României.

La întrevedere a fost de față Stana Drăgoi, secretar general al Societății de Cruce Roșie a României.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

PAGINA A V-A

Reportaj din actualitatea socialistă a țării

- LA GURA SONDEI, FAPTELE FAC DE PRISOS VORBELE

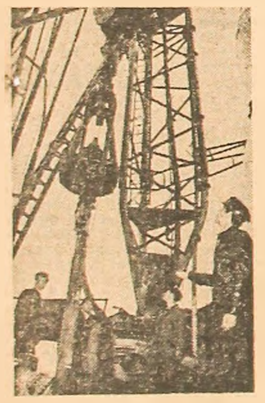

- PROFUNZIMILE UMANE ALE ORIZONTURILOR MINIERE

400 000 DE HECTARE!

Cu toate greutățile provocate de intemperii în aceste zile, porumbul poate fi și trebuie însămînțat pe întreaga suprafață

Ploile, însoțite de scăderea temperaturii și vînt, au cuprins, în ultimele zile, cea mai mare parte a țării. Din datele furnizate de Institutul de meteorologie și hidrologie rezultă că cele mai mari cantități de precipitații au fost înregistrate în nordul Olteniei, unde apa din ploi măsoară între 50 și 90 de litri pe mp, în vestul Munteniei și în jumătatea de sud a Transilvaniei unde, de asemenea, s-au înregistrat peste 50 litri pe mp. În partea centrală a Munteniei și în Banat au căzut 30—50 litri de apă pe mp, iar în podișul Sucevei 30—60 de litri. În Crișana și vestul Maramureșului, unde era absolută nevoie de apă — se prefigura o secetă destul de accentuată — a plouat mai puțin, dar cantitatea de apă rezultată, cuprinsă între 25 și 30 de litri pe mp, a fost foarte folositoare pentru culturile agricole. Se apreciază că pe o treime din suprafața țării ultimele ploi au cauzat exces de apă.

Ploile abundente au determinat creșterea nivelului apei pe unele rîuri, atingîndu-se și chiar depășindu-se cotele de inundație. După cum transmit corespondenții noștri, la Slatina, Oltul a depășit cota de inundație, revărsîndu-se pe terenurile agricole. Sînt afectate circa 12 000 ha însămînțate cu legume și diferite alte culturi. De asemenea, la Sibiu, ploile — 90 l pe mp — au făcut ca nivelul unor rîuri, printre care Cibin, Sadu și Hîrtibaciu, să depășească cu 60—100 cm cota de pericol. Acest lucru a provocat inundarea a 7 000 ha teren agricol. În prezent, mii de țărani cooperatori din comunele Șelimbăr, Cornățel, Cristian, Avrig lucrează intens la desfundarea șanțurilor și a canalelor umplute de aluviuni.

Pe lîngă ploile abundente, vîntul, care a suflat în sudul țării cu o viteză de 60 km pe oră, a provocat descoperirea a numeroase solarii și ruperea unor arbori.

Vineri, la Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor a avut loc o ședință în care s-au analizat desfășurarea lucrărilor de sezon și măsurile care trebuie luate în noile condiții și cele care ar putea surveni în urma scăderilor de temperatură. Ce trebuie întreprins pentru desfășurarea, în continuare, a lucrărilor agricole?

EVACUAREA APELOR DE PE CÎMP. Ploile abundente au făcut ca apa să băltească pe mari întinderi, îndeosebi în partea de vest a Munteniei și nordul Olteniei. În schimb, în partea de nord-est a Bărăganului, care era afectată de excesul de umiditate, ploile nu au accentuat prea mult starea solului, încît lucrările în cîmp pot continua. Potrivit datelor furnizate de minister,

(Continuare în pag. a III-a)

La semănat, pe ogoarele județului Mureș

STRADA, PIAȚA, INSTITUȚIA

LA SLOBOZIA

Cresc frumos copiii Bărăganului

Noapte tîrzie. La filatura de bumbac, toate luminile aprinse. Să aruncăm în trecere o privire în interior. La bataj, la carde, la flaiere, ringuri și finisaj roiesc cîteva sute de muncitoare tinere. Atît de tinere, încît de la distanță par niște copii serioși. Media de vîrstă a filaturii abia dacă depășește 21 ani. Maria Cruțan face parte din seria „vîrstnicelor". Merge pe... 22.

— De unde ești, Maria?

— Din Ciulnița. Am fost cooperatoare. Lucram la o brigadă de cîmp.

— Acum la filatură...

— Învăț. Toate învățăm.

— Cu vreo doi ani în urmă — ne povestește directorul filaturii — fetele acestea, venite de prin toate comunele județului, ne puseseră pe gînduri. Unele dintre ele ajungeau la lucru cînd se crăpa de ziuă! Ca la brigada de cîmp. Altele veneau pe la mijlocul zilei sau nu veneau deloc. Dar ce repede au crescut copiii! Odată cu fabrica. Parcă nici nu-mi vine să cred. Fostele cooperatoare au devansat pînă acum îndeplinirea planului cincinal cu 28 de zile! Pe primul trimestru al anului au economisit aproape 3 vagoane de bumbac; valoarea producției-marfă realizată numai din depășiri de plan e de peste 3,5 milioane lei. La filatură se petrec fapte pe care n-am avut încă timpul să le analizăm: schimbul III obține uneori producții mai mari decît schimburile de zi. În timpul înzăpezirii din martie, filatura și-a îndeplinit și chiar depășit planul de producție. Avem fete care, la 20 ani, au ajuns brigadiere. La 19 ani, lucrează la 6 părți de ring!

...Se ivesc zorile. Schimbul III străbate în viteză „ultima sută de metri". În noaptea aceea la filatura din Slobozia nu s-au petrecut fapte senzaționale. Dar planul de producție a fost depășit cu cîteva procente; s-au făcut, în continuare, economii la materia primă; și economie de timp.

Cresc frumos copiii din inima Bărăganului...

Mulțumesc, doctore!

Un om uscățiv și înalt, ars de soare și bătut de vînt este ajutat să coboare de pe stratul de coceni așezat pe fundul căruței. Era un țăran, cum am aflat, de prin Muntenii Buzăului. În holul serviciului chirurgie al policlinicii județene din Slobozia toate scaunele sînt ocupate. Se îndreaptă descumpănit spre un fotoliu rămas încă liber. Nu se așază imediat.

— Te rog, ocupă loc, îl invită un bărbat în alb.

— Păi... Eu...

Peste 5—6 minute bărbatul în alb, care dispăruse pe ușa cabinetului, reapăru:

— Te rog, poftim, intră.

— Păi... începu din nou țăranul, uitîndu-se la oamenii din jur — toți orășeni — nu mi-o fi venit încă rîndul.

— Ba chiar rîndul dumitale e, i se adresează o femeie. Du-te.

— Du-te, intră — ziseră și ceilalți.

La policlinica nouă din Slobozia (are trei ani, dar, din obișnuință toată lumea îi zice tot „cea nouă") ni se demonstrează că acolo unde totul este foarte bine organizat nu există nici grabă și nici enervarea întîlnită în alte locuri.

— Un bolnav care cedează întîietatea altuia, poate mai suferind decît el — ne explică tov. Dan Corbu, directorul spitalului orășenesc — nu riscă decît cel mult o mică întîrziere. Nu se teme că propria consultație va fi amînată, reprogramată, că va fi purtat pe drumuri. Colectivul spitalului și policlinicii a hotărît să lucreze fără programări; medicii stau la dispoziția publicului atît cît este ne-

Gh. GRAURE
Lucian CIUBOTARU

(Continuare în pag. a VII-a)

În dezbatere publică:

PROIECTUL LEGII PRIVIND PROTECȚIA MEDIULUI ÎNCONJURĂTOR

(ÎN PAGINA A II-A)

DAȚI COPIILOR UNELTE...

Însemnări despre un măr de aur și radioelectronică, despre un incubator original și multe baze sportive – adică despre marea răsadniță a dragostei de muncă

Mai mult ca sigur că n-ați auzit de mărul „roșu de Vladimirești". El nu figurează încă în albumele de pomologie. Dar pentru copiii din comuna gălățeană Tudor Vladimirescu aceste fructe sînt mai de preț decît „merele de aur" din poveste. De ce? Fiindcă sînt **un soi nou**, creat de ei, în urma cercetărilor... științifice făcute în cadrul micro-cooperativei agricole școlare, una din cele 2 392 de asemenea unități existente în întreaga țară. Despre desfășurarea „cercetărilor" mi-a vorbit chiar președinta micro-cooperativei, eleva Carmen Verman.

— De la bun început, cînd am plantat livada noastră pe lotul școlar ne-am gîndit să încercăm să creăm noi soiuri de fructe, potrivit condițiilor de sol și climă locale. Am pus — printre pomi — și stupi, știind că albinele contribuie la polenizarea florilor. Ne-au ajutat mult în munca practică agricolă cunoștințele însușite la lecțiile de științe naturale, de agricultură, sfaturile competente ale profesorilor noștri. Ne gîndim să ne extindem studiile și asupra viței de vie. Sîntem bucuroși să realizăm ceva folositor pentru comuna noastră, pentru patria noastră.

Preocupările copiilor pentru dezvoltarea și modernizarea unor îndeletniciri tradiționale din satele lor natale, respectul și dragostea pentru muncă s-au evidențiat elocvent și cu prilejul concursului pionieresc „Minitehnicus". La ediția din anul trecut, printre cei distinși pentru creații originale s-a aflat și pionierul Gabriel Neacșu, din Tîncăbești — județul Ilfov, care a construit pentru micro-cooperativa din școala sa un original incubator. Un alt colectiv de tineri inovatori din comuna Vlasin, din același județ, și-a îndreptat atenția spre ferma zootehnică realizînd **un sistem de automatizări a operațiilor de hrănire și îngrijire a animalelor.** Activități interesante de acest gen se desfășoară în prezent în cele 2 486 de cercuri agrobiologice și în cele 498 de mecanizare a agriculturii existente în școlile din mediul rural.

La prima vedere s-ar putea spune că, dincolo de aspectul de inedit și farmec copilăresc al acestor îndeletniciri, lucrurile sînt oarecum firești. Copiii născuți și crescuți la sate, care trăiesc în mijlocul unor preocupări cotidiene legate de munca pămîntului, de pregătirea recoltelor, era firesc ca ei să fie preocupați în jocurile și activitățile lor extrașcolare de probleme ale agriculturii. **Dar pasul înainte pe care l-au făcut, spre**

Florica DINULESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

FAPTUL DIVERS

Invitație la Ponoarele

În fiecare an, în prima jumătate a lunii mai, în comuna Ponoarele din județul Mehedinți, are loc tradiționala sărbătoare a liliacului. Situată într-un fermecător cadru natural, pădurea de liliac din această zonă a devenit de mult un punct de atracție pentru iubitorii de frumos. Gospodarii comunei, care se ocupă de întreținerea și îngrijirea acestei „colecții" inedite, au mai plantat în această primăvară, pe versanții dealurilor din apropiere, încă 10 000 puieți de liliac. În satele și comunele din împrejurimi se fac în prezent intense pregătiri pentru această originală sărbătoare. Așadar, duminică, 13 mai 1973, ne vom reintîlni din nou la Ponoarele. Iubitori de frumos, veniți... liliacul a înflorit !

Șoferița nu era... șoferiță

Violeta Bornaz și Alexandra Nicolae, salariate la Fabrica de ștanțe, matrițe, dispozitive și scule așchietoare din Focșani, aveau chef de plimbare. Voiau să meargă la plaja de pe malul Putnei. În fața biroului lor staționa autoturismul 1-VN-1599, proprietatea întreprinderii. Cheia acestuia era în contact ! Nici una, nici două — Violeta — în ciuda faptului că nu avea carnet de conducere — a luat loc la volan. Alexandra — alături de ea. Dar plimbarea s-a terminat repede. Chiar la ieșirea din curtea întreprinderii, pe drumul național nr. 2, șoferița de ocazie a tamponat un autoturism care venea din sens opus. Astfel, în loc să ajungă la plajă, a intrat direct... la apă.

După 15 ani

...Dosarul penal nr. 199. A fost deschis în anul 1958, cînd în comuna Botești (Neamț) s-a săvîrșit o crimă. Deși probele arătau că autorul faptei era Pavel Mocanu, acesta — în urma unor mărturii false și a unor intervenții făcute de o rudă a sa, care era la curent cu mersul anchetei — a fost scos din culpă. Peste trei luni, cînd se împlineau 15 ani de la comiterea crimei, dosarul urma să fie definitiv închis. Între timp însă, un grup de lucrători din cadrul Inspectoratului județean Neamț al Ministerului de Interne au reluat cercetările, reușind să scoată la iveală alte dovezi în legătură cu autorul faptei. Epilogul ? Dosarul nr. 199 a fost înaintat Tribunalului județean Neamț. După judecarea procesului, Pavel Mocanu și complicii săi și-au primit ieri pedepsele prevăzute de lege.

Transport clandestin

În drum spre comuna Salva (Bistrița-Năsăud), autocamionul 33—B—5919, aparținînd T.M.B. șantierul Bistrița, a fost oprit la un control.

— Ce transportați cu mașina?

— Nisip — a răspuns, scurt și prompt, șoferul Gavrilă Doce.

Și, într-adevăr, pe platforma autocamionului, era o încărcătură de nisip. Dincolo de ea însă, se aflau ascunși... 5 viței legați de picioare ! Manevra eșuase. G. D. a recunoscut că făcea un transport clandestin. Și, pentru că tot nu avea foaie de parcurs, i s-a întocmit pe loc cuvenitul proces-verbal.

Mai multă prudență nu strică

Trenul oprise în gara Timișoara. Dorina Rusu din comuna Periam, județul Timiș, a coborît din vagon, dar în loc să iasă din incinta stației pe căile de acces obișnuite, a sărit peste un grilaj dintre linii. Imprudența putea fi fatală. Pentru că, îndată după săritură, pe linia respectivă și-a făcut apariția o locomotivă de manevră. Ca prin minune, R. D. a scăpat însă cu viață. La scurt timp după ce părăsea spitalul, ea primea din partea ADAS suma de 25 000 lei, întrucît în clipa cînd cumpărase biletul de tren, ca orice călător pe calea ferată, de altfel, intrase automat în rîndul asiguraților. Firește, suma primită reprezintă pentru ea un ajutor important. Dar, cu un dram de prudență, întîmplarea putea fi evitată.

Rubrică redactată de
Dumitru TIRCOB
Gheorghe DAVID
și corespondenții „Scînteii"

Problemele eficienței economice — în miezul atenției organizațiilor de partid

Cu întregul arsenal al muncii politice de masă

ÎMPOTRIVA RISIPEI

ÎNSEMNĂRI DE LA UZINA „NEPTUN" DIN CÎMPINA

Biroul Comitetului orășenesc de partid Cîmpina a ținut recent una din ședințele sale de lucru în mijlocul colectivului uzinei „Neptun", modernă unitate constructoare de mașini din localitate. Analiza efectuată cu acest prilej a relevat, între altele, că aici s-au irosit valori importante — timp, forță de muncă și capacități de producție, materii prime și materiale. Transcriem doar cîteva date care au condus la această concluzie : în 15 luni, timpul de staționare a utilajelor a însumat circa 434 000 de ore ; în trimestrul I, capacitățile de producție au fost utilizate abia în proporție de 76,9 la sută ; în numai două luni din acest an, pierderile cauzate de rebuturi s-au cifrat la 216 000 lei.

Cum acționează organizația de partid pentru curmarea unor asemenea stări de fapt, cum sînt folosite în acest scop mijloacele muncii politice de masă ? După analiza la care ne-am referit, comuniștii dintr-un șir de organizații de bază (secția tratamente, axe și roți, S.D.V.-uri) au înscris pe ordinea de zi a unor adunări generale dezbateri care au dus la identificarea unor surse de risipă în diverse locuri de muncă, la conturarea unor măsuri vizînd mai buna utilizare a mașinilor. O cercetare mai profundă a unor cifre medii mulțumitoare a reliefat și faptul că ele mascau, în fond, neîndeplinirea normelor de către un număr de muncitori, pierderile fiind „compensate" prin depășirile substanțiale ale altora. Pornind de la această constatare, numeroși comuniști, muncitori cu experiență, și-au asumat răspunderea formării profesionale și moral-politice a unor tineri din preajma lor, sprijinindu-i în muncă. Alte organizații de bază au inițiat „schimburi de experiență la mașini", un fel de lecții practice predate de cei mai buni muncitori, care au înlesnit generalizarea unor metode înaintate de lucru. Totodată, o bună parte din agitatori au fost angrenați într-o acțiune de durată împotriva rebuturilor, bătălie în care „arma" este argumentul concret, transmis de la om la om.

Desigur, toate aceste inițiative sînt notabile, cu o eficiență sesizabilă de pe acum. Ce se întreprinde însă în uzină pentru sprijinirea prin mijloacele muncii politice de masă a preocupărilor pentru realizarea cifrelor de plan, inclusiv la consumul de materii prime și materiale, care se înscriu în chip firesc pe prima filă a agendei de lucru a organizației de partid ? O vizită la „Neptun" conduce la constatarea că aici se acționează încă insuficient și cu prea puține mijloace pentru popularizarea obiectivelor ce trebuie realizate în perioada imediat următoare ; așa cum a relevat și un recent sondaj, nu toți oamenii cunosc exact ce îndatoriri le revin.

După cum se știe, **munca politică de masă trebuie să se integreze organic în procesul de realizare a sarcinilor fiecărui colectiv.** Dar la uzina din Cîmpina rețin atenția, între altele, lipsa de actualitate a gazetelor de perete și a celor satirice, caracterul general, neconcret al agitației vizuale. Datele oglindind risipa — ce ne-au fost furnizate chiar la comitetul de partid — ar fi putut constitui argumente concludente, convingătoare pentru acțiuni politice susținute ; în secții însă iți atrag privirile gazete de perete vechi, unele chiar din februarie, cîteva caricaturi satirizînd întîrziați ori nedisciplinați, autorii lor avînd însă grija să-și păstreze „eroii" în anonimat.

Iată și un alt fapt. În atelierul de S.D.V.-uri, ca și la intrarea în uzină, cîte un afiș informează detaliat despre ce pierde un muncitor (de categoria a III-a, treapta a II-a) care absentează nemotivat 8 ore. Foarte bine, dar n-ar fi fost oare mai convingător și mai util pentru întreaga fabrică dacă s-ar fi menționat ce producție s-ar fi putut realiza în cele 25 200 ore de lipsuri nemotivate, înregistrate în 1972 numai în secția de prelucrări mecanice ? Doar este un lucru de toți cunoscut că **eficiența muncii politice este determinată, înainte de toate, de caracterul ei concret : adresîndu-se prin excelență conștiinței oamenilor, menirea ei este să-i facă să înțeleagă ce este bine și ce este deficitar în felul de a munci și a gîndi al unora, încît toate forțele să fie concentrate spre îndeplinirea în bune condiții a sarcinilor economice.**

Am citit pe un avizier din secția de axe și roți regulamentul întrecerii socialiste între brigăzile de tineret. El conține cîteva prevederi importante pentru întărirea disciplinei, combaterea muncii de mîntuială și a lipsei de grijă pentru funcționarea utilajelor. După lectura lui te întrebi însă firesc : cine e acum în fruntea întrecerii, cine sînt cei mai harnici și chibzuiți gospodari ai timpului, ai materiilor prime și materialelor, sau cine sînt cei care — așa cum scrie în regulament — obținînd un punctaj negativ, au fost eliminați din competiție ? Sînt întrebări pe care agitația vizuală le lasă, cel puțin deocamdată, fără răspuns. După cum nu suflă un cuvințel nici despre rezultatele obținute de ceilalți muncitori ai uzinei în întrecerea socialistă.

Din păcate, chiar și analiza comitetului orășenesc de partid, la care ne-am referit la începutul rîndurilor de față, analiză care a pus în evidență numeroase cauze ale deficiențelor din uzină — a acordat, după părerea noastră, mai puțină atenție decît s-ar fi cuvenit activității organizației de partid pe acest tărîm. Este, desigur, pozitiv faptul că s-a dedicat mult timp analizării felului cum lucrează conducerea administrativă. Dar cel puțin de tot atîta atenție ar fi trebuit să se bucure și analiza modului în care se desfășoară activitatea politică de masă deoarece **este firesc și necesar ca organizațiile de partid să susțină realizarea importantelor obiective economice stabilite pentru uzină prin acțiunea conjugată a agitatorilor și gazetelor de perete, prin diverse forme ale agitației vizuale.** Nu întîmplător deci, după ședința comitetului orășenesc, s-au întreprins măsuri pentru mai buna organizare a producției, fără să se pună însă în funcțiune toate pîrghiile muncii politice pentru sprijinirea acestei importante acțiuni. Or, asigurarea popularizării interesante, vii, a fruntașilor și succeselor din uzină, critica principială a unor lipsuri, menținerea unui dialog permanent cu masa largă a muncitorilor prin agitatori, propagandiști, prin toți comuniștii, prin membrii de sindicat și U.T.C., ar fi amplificat realizările dobîndite. Întrebările : cum pot munci mai bine ; există aici, la locul de muncă și în jurul meu, risipă ; cît și cum se poate economisi ? — trebuie să și le pună fiecare comunist din uzină, fiecare om al muncii. Și organizația de partid este datoare să ajute pe fiecare în parte, prin cele mai potrivite mijloace ale muncii politice, să-și formuleze răspunsul adecvat. **Activizarea și îndrumarea mai bună a agitatorilor, a colectivelor gazetelor de perete și satirice, organizarea unei agitații vizuale convingătoare, concrete, reactivizarea brigăzilor artistice de agitație, crearea unei stații de radioamplificare constituie obiective de cea mai mare însemnătate pentru organizațiile de partid din uzină, chemate să pună în acțiune întregul arsenal al mijloacelor muncii politice de masă în bătălia pentru îndeplinirea sarcinilor de plan ce revin colectivului uzinei.**

În desfășurarea unei asemenea activități susținute, comitetul de partid al uzinei „Neptun" are nevoie, în continuare, de sprijinul Comitetului orășenesc de partid Cîmpina. **Eforturile pentru îndeplinirea planului, a sarcinilor economice în genere nu pot fi privite decît în indisolubilă legătură cu dezvoltarea unui înalt spirit de responsabilitate comunistă față de fiecare bun al societății, față de fiecare valoare creată prin muncă — chezășia progresului nostru, a bunăstării tuturor.**

Maria BABOIAN

Azi, ultima zi la

TRAGEREA SPECIALĂ „PRONOEXPRES"

Administrația de Stat Loto-Pronosport organizează, mîine, 13 mai 1973, o nouă tragere specială „Pronoexpres", la care se vor atribui 24 de categorii de ciștiguri în bani (de valoare fixă și variabilă), autoturisme „Dacia-1 300" și „Dacia-1 100", excursii pe coasta Dalmației (cu autocarul) și excursii în Bulgaria și Grecia (cu autocarul).

Participarea la această tragere specială „Pronoexpres" se face cu bilete de cîte 3 lei, 6 lei și 15 lei, varianta de 15 lei avînd dreptul de participare la toate extragerile. Se vor efectua 5 extrageri, astfel : extragerea I, obișnuită, de 6 numere diferite din 45 ; extragerea a II-a, obișnuită (în continuarea primei extrageri), de 5 numere diferite din cele 39 rămase în urnă după efectuarea extragerii I ; extragerea a III-a, suplimentară, de 6 numere diferite din 45 ; extragerea a IV-a, suplimentară, de 6 numere diferite din 45 ; extragerea a V-a, specială, de 8 numere diferite din 45. În total, se vor extrage 31 de numere cîștigătoare.

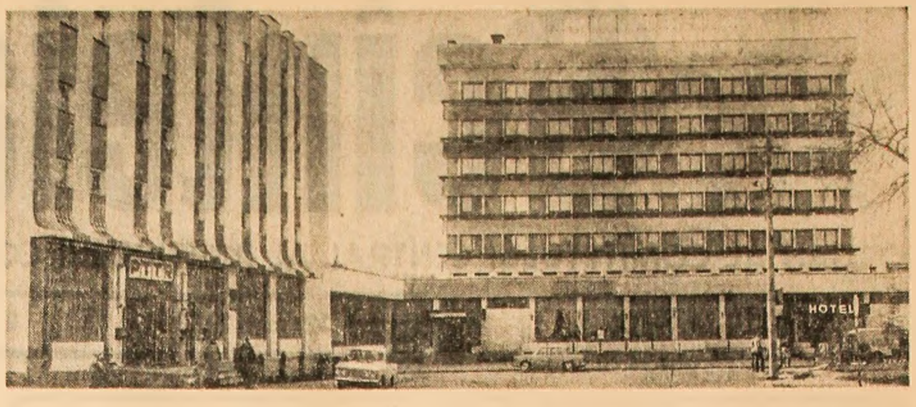

Noi edificii sociale la Odorheiul Secuiesc, județul Harghita : hotelul „Tîrnava" și localul poștei

Foto : E. Dichiseanu

ÎN DEZBATERE PUBLICĂ:

PROIECTUL LEGII PRIVIND PROTECȚIA MEDIULUI ÎNCONJURĂTOR

O DEFINIRE MAI STRICTĂ A TERMENILOR

Definiția menționată în art. 3 al proiectului de lege impune viziuni noi în arhitectonica și metodologia tuturor științelor, legarea organică a învățămîntului de practică. În acest sens, cred că în paragraful al doilea, de la art. 3, nu își găsește locul, definiția „echilibrului ecologic" — mai concret — „echilibrului geografic" fiind o chestiune de ordin didactic, de orientare într-o anumită știință, ca biologia sau geografia. O asemenea tratare limitează concepția protecției mediului înconjurător la aspectele biologice. Protecția mediului înconjurător trebuie privită astăzi ca o problemă economică prioritară, nemaivorbind de aspectele ei tehnice și juridice. De aceea, propun ca formularea acestui paragraf să fie următoarea : „O atare accepțiune a mediului înconjurător demonstrează că vechile cicluri naturale, comportamentul fiecăreia dintre componentele naturii nu mai pot fi înțelese fără o raportare concretă și precisă la ceilalți componenți și, în primul rînd, la cei creați prin activitatea umană, ca presiunea demografică crescîndă, progresul inevitabil al industrializării și al urbanizării, mobilitatea teritorială a grupărilor omenești, transportul de materii prime, exploatarea accelerată a energiei și alte activități ale omului".

În continuarea acestui articol, ar fi necesară enumerarea unor principii fundamentale după care ar trebui să ne conducem în abordarea mediului înconjurător. Acestea pot fi formulate în cuprinsul art. 4, în felul următor ; art. 4 : „Protecția mediului înconjurător are ca scop conservarea calității componentelor naturii, necesitatea corelării raționale între calitatea mediului înconjurător, activitățile umane, gradul de transformare și capacitățile de regenerare a structurilor naturale. Ținînd seama de faptul că pămîntul, apa, atmosfera, învelișurile planetare în ansamblu nu pot fi considerate recipiente de capacitate infinită, puterea lor de primire și neutralizare fiind limitată, creșterea economică trebuie bine coordonată cu acțiuni concrete de protecție și conservare a mediului înconjurător".

Cît privește articolul 5, acesta se limitează numai la „poluare". Se impune o formulare din care să rezulte că este vorba de evitarea distrugerii și degradării mediului înconjurător. Poluarea este doar un proces care intensifică degradarea unor componente. Deci, art. 5 ar putea fi formulat astfel : „Protecția mediului înconjurător, în înțelesul prezentei legi, constă în adoptarea de acțiuni care să elimine sau să preîntîmpine acele fenomene — naturale sau artificiale — care conduc la modificarea proceselor fizice, chimice sau biologice ale factorilor de mediu, dăunează sănătății și stării de confort a oamenilor sau provoacă pagube economiei naționale. Se au în vedere procesele de degradare și de poluare care duc la modificarea calității aerului, solului, subsolului, florei, faunei, precum și a altor resurse naturale sau create de om".

La articolul 6, ar fi indicat să se precizeze, în final, că „factorii creați prin activități umane" se referă la efectele deosebit de grave asupra construcțiilor, instalațiilor în general, deteriorarea pieselor din materiale organice, la efectele coroziunii. Pot fi amintite, de asemenea, efectele degradării componentelor naturale asupra patrimoniului artistic. În capitolul III, art. 53, ar trebui să fie cuprinse unele sarcini ce ar reveni Ministerului Educației și Învățămîntului, respectiv, elaborarea unor studii, programe de învățămînt și directive pedagogice, tehnice și profesionale, predarea unor obiecte de învățămînt speciale, ca „Omul și mediul înconjurător", sau introducerea noțiunilor respective prin intermediul unor serii de discipline ca economia, geografia, tehnologia, sociologia, științele sociale în general ș.a.

Prof. univ. dr. Vasile CUCU
prorector al Institutului central pentru perfecționarea cadrelor didactice

ACORD DEPLIN, PLUS UN APEL CĂTRE AUTOMOBILIȘTI

Recentul proiect de Lege privind protecția mediului înconjurător, care va fi supus în curînd aprobării Marii Adunări Naționale, a stîrnit în rîndurile asociației noastre nu numai o aprobare deplină, dar și înalte sentimente de satisfacție. Vedem în aceste măsuri o nouă și elocventă expresie de înălțător și profund umanism care caracterizează, de altfel, toate hotărîrile conducerii noastre de partid și de stat. Căci ce poate fi mai înălțător pentru om decît să apere cel mai de preț tezaur din cîte tezaure are țara — pe el însuși ! Este o lege emoționantă prin grija ei pentru puritatea și frumusețea omului și a naturii. Este o lege despre viața noastră și cea a urmașilor noștri, o lege despre prezent și viitor.

Automobil Clubul Român este hotărît să-și unească eforturile sale cu eforturile celorlalte instituții și organizații obștești, într-o concepție unitară, pentru îndeplinirea nobilului țel pe care conducerea partidului ni-l pune în față — ocrotirea omului și a naturii. Aerul nostru trebuie să fie mai sănătos, apele mai limpezi, pădurile mai curate.

În spiritul proiectului de lege care în curînd va deveni obligație de înaltă onoare pentru toți cetățenii țării, Automobil Clubul Român a și luat măsuri pentru efectuarea în mod gratuit, în cadrul reviziilor tehnice anuale, a **analizei gazelor de eșapament.** Aparatura modernă cu care am dotat atelierele noastre, dintr-o serie de mari orașe ale țării, este în măsură să stabilească dacă automobilul verificat se încadrează din punct de vedere al evacuării în aer a unor produși cu efecte nocive, în limite admisibile. În caz negativ, remediere există : o corectă reglare a funcționării motoarelor, a sistemului de aprindere, a carburației, pentru că un amestec excesiv de bogat generează oxid de carbon, ca și emanații de hidrocarburi nearse.

Paralel cu această acțiune, cu colaborarea pe care o vom stabili cu organele prevăzute de lege pentru protejarea mediului înconjurător, vom milita continuu atît prin organul nostru de presă, revista „Autoturism", prin „seri ale automobiliștilor", organizate de către filialele A.C.R., cît și prin alte mijloace, **pentru crearea unui puternic curent de opinie și de conștiință în rîndul tuturor automobiliștilor,** pentru ca fiecare din ei să devină un apărător al sănătății omului, un protector al aerului, al naturii, al frumuseților și bogățiilor țării de care sîntem atît de mîndri cu toții.

Ing. Vasile IORDĂCHESCU
secretar general
al Automobil Clubului Român

DECONTUL PENAL A 30 DE ARGINȚI...

Apărarea și-a început pledoaria cu o exclamație citată din Shakespeare : „Femeie, mult primejdioasă !" (Hamlet, actul întîi, scena a 5-a). În proces erau, într-adevăr, inculpate și două femei care au avut un rol nefast în afacere. Dar decăderea personajului principal de la cu totul alte cauze pornise.

TRATATIVE SUSPECTE

În ziua de 8 martie 1971 se duceau tratative pentru lansarea pe piața mondială a unui mineral nou, steril de la alte extrageri. Pînă nu demult ignorat, se descoperise valoarea pe care o reprezintă această rocă pentru unele sectoare ale industriei chimice și a materialelor de construcție. Se numește wolastonit. Așadar, wolastonitul românesc urma să intre în competiție pe eșichierul comerțului extern. Reprezentanții întreprinderii care purta tratativele se pregătiseră conștiincios pentru acest eveniment.

Erau trei : directorul tehnic al întreprinderii de comerț exterior, N.R., economistul D.V. și inginerul N.G., ultimul ca reprezentant al Trustului de metale rare. Date, liste, studii, grafice, analize de conjunctură, zeci de parametri erau avuți în vedere pentru înfruntarea cu presupus abilul director al firmei străine KADI, primul comerciant ce apărea cu un dosar de intenții ferme, curînd după primele tatonări ale partenerilor externi.

Discuțiile au început cu protocolul obișnuit, dar s-au sfîrșit derutant pentru unii dintre membrii delegației. Posibilul cumpărător a pus, plictisit, cîteva întrebări în legătură cu caracteristicile mineralului, a primit răspunsuri pe care parcă nu le asculta, apoi partea română a făcut oferta de preț, care a fost întîmpinată cu ironie de oaspete. În foarte scurtă vreme se ajungea la o înțelegere, dar la mai puțin de jumătate din valoarea prețului pretins. Adică la limita inferioară a intențiilor părții române, fără nici un beneficiu pentru țară, ba chiar cu unele sacrificii financiare, în scopul pătrunderii wolastonitului românesc pe piața dominată de furnizorii clasici.

Contractul avea o oarecare importanță, dar nu putea constitui un motiv de satisfacție pentru semnatarii lui din partea română. Simplul fapt că actul nu fusese încheiat în varianta cea mai avantajoasă pentru noi — avantaj pe deplin meritat — trebuia să constituie, și constituia, un prilej de reflecție pentru negociatori. Doi dintre ei s-au gîndit cu oarecare reproș la poziția celui de-al treilea, care asistase cu pasivitate la discuții, fără să depună nici un efort, fără să facă nici o intervenție care să contribuie la impunerea condițiilor prevăzute de partea română. Placiditatea respectivului era cu atît mai condamnabilă cu cît el, inginerul G. Nicolae, ca reprezentant al furnizorului intern, era omul cel mai apropiat de cei care asudau să extragă mineralul, care se străduiau să găsească soluțiile optime pentru sortare și înnobilare, cu alte cuvinte — a căror muncă urma să fie valorificată.

Încă ceva bizar a atras atenția economistului delegației române. Amănuntul era pur subiectiv și s-a conturat difuz în atmosfera surîzătoare, protocolară. Dar nu putea scăpa unui cetățean mîndru pînă la susceptibilitate pentru patria sa, atent pînă la obsesie cu interesele ei. Acel „ceva" a fost notat de economistul D.V., cu rezerva impusă de situație, sub forma unei mențiuni pe copia notei-ofertă ce cuprindea prețul inițial : „Prezenta ofertă m-a fost restituită în mod ostentativ de dl. ing. K. A. în ziua de 8.III. a.c. căruia nu i-a convenit prețul". Acel cuvînt (subliniat de noi) ascundea mult mai mult decît își închipuia D. V. și oricine la acea dată, ostentația era expresia superîncrederii în sine a străinului, care încredere nu era, la rîndu-i, fără legătură cu pasivitatea inginerului G. Nicolae din timpul tratativelor.

Dar să vedem mai întîi ce era cu

FIRMA KADI

La data aceea reprezentanții români nu știau și nu aveau cum să știe că inițialele KADI însemnau doar atît : **K.A. — diplomat inginer** și nici că numărul salariaților numitei firme reprezenta abia jumătatea acestei denumiri. Adică doi : directorul și o secretară. Lansat fără succes în felurite antreprize, inginerul K.A. era falimentar ca om de afaceri. S-a autoconstituit în firmă aflînd de wolastonitul românesc. Spera să-l cumpere cu un preț derizoriu și să-l revîndă, după simpla asigurare a tranzitului, la dublă valoare.

Pierzant în afaceri și ignorant în materie, străin de țară și de interesele ei, K.A. avea totuși un ascendent, și încă unul important, asupra delegației formate din trei reprezentanți cu care trata. Mapa lui conținea un număr egal de liste, tabele și comparații cu acela din mapa părții române, memoria lui înmagazina inclusiv intențiile acesteia, iar sub aspect volitiv, în cugetul lui răsuna o recomandare ascultată în seara precedentă : „Trebuie să le-o luăm înainte. Mîine forțăm situația ca să obținem protocolul. Aplicațiile industriale sînt aici. Să știți cît luați. Să nu mai faceți cercetări. Asta ca să nu mai plătiți".

Cine să fi fost liderul care mobiliza resursele de energie ale cetățeanului străin în vederea „forțării situației" ? Cine avea atîta grijă să nu se facă cheltuieli suplimentare... de către alții ? Unde avea loc discuția „pregătitoare" a tratativelor oficiale ?

Grijuliul personaj nu era nimeni altul decît delegatul cel plictisit de la masa tratativelor deschise, iar convorbirea se purta într-un cadru foarte particular, respectiv în apartamentul Josefei I. din biroul de pe bd. Ana Ipătescu, colț cu str. Grigore Alexandrescu. Simpla întîlnire tainică, în acel loc, după luarea a fel de fel de măsuri pentru asigurarea secretului, deci simpla întîlnire cu un cetățean străin care avea să-și înfrunte în ziua următoare interesele lui personale cu interesele pe care G.N. era delegat să le apere în numele concetățenilor săi, însemna un act de predare morală.

Acel act a fost cu atît mai grav cu cît el nu a fost singurul, nu s-a produs spontan, în vreun moment de derută, sub beția vrajei feminine sau în alt fel de împrejurări ocazionale. A fost minuțios ticluit și pregătit.

GRUPUL „AMBIȚIOȘILOR"

G. Nicolae se împrietenise de mai multă vreme cu Joséfa I., fostă acționară a societății anonime CACIR, apoi stenodactilografă particulară. Cultura poliglotă a acesteia o adusese deseori în legătură cu feluriți cetățeni străini, oaspeți oficiali sau particulari ai țării noastre. Fire de o ambiție aproape bolnăvicioasă, egoistă, obsedată de ideea de a se afla în centrul atenției, fără scrupule morale, Josefa I. trăia tot mai frămîntată de ideea să-și încheie viața cu o mare lovitură. G.N. se contura părtaș ideal, cu secretele pe care le deținea și prin anumite defecte de caracter.

Împreună au conceput o activitate sistematică de trădare a secretelor economice ale țării noastre în domeniul minier de pe urma căreia urmăreau să tragă foloase materiale. Wolastonitul era numai un punct în program — primul. Urmau altele.

Cum s-au cunoscut și, mai ales, cum au ajuns G. Nicolae și Joséfa I. să pecetluiască înțelegerea lor josnică de a trafica interesele românești este greu de înțeles. Două caractere roase de ambiții egoiste, scorojite la dogoarea iubirii de sine, n-a fost prea greu să se apropie. În prezent, fiecare motivează, cu o seninătate derutantă, că de fapt el... a urmărit, dar pe o cale mai subtilă, binele patriei. În plus, G. N. pozează în savantul distrat care a picat în mrejele unei femei diabolice, scăpîndu-se de secrete pe la colțul buzelor. Că J.I. are atributele femeii fatale nu contestă nimeni. S-a văzut și în timpul procesului cu cîtă plăcere s-a postat ea în poziția de șalanger al celor din boxă, lăudîndu-se cu puterea pe care o avea asupra membrilor grupului, laude presărate de-a lungul unui interogatoriu care — scăzînd pauzele legale — a durat aproximativ 18 ore. (O exemplară cursă a răbdării, minuțiozității și legalității dezbaterilor). Dar împrejurările concrete ale faptei exclud ideea că G. Nicolae acționa orbește, manevrat de teribila Joséfa. Prin acte conștiente, bine pregătite, el aducea la întîlnirile secrete date, înscrisuri, mostre pe care le punea la dispoziția străinilor.

Ce fel de interese curate erau acelea care se consumau în întîlniri secrete cu convorbiri codificate, la date și ore fixe, dar în afara cadrului oficial ? Ce fel de datorii nobile erau acelea — răsplătite (după cum se va vedea) cu piese auto ? Și mai ales, ce fel de acte patriotice erau acelea care duceau în pragul unor grave prejudicii, pe care numai intervenția promptă a organelor competente le-a evitat ?

Mîrșăvia era organizată ca o societate de afaceri, compusă din Joséfa I., G. Nicolae și Mihai O., — concubinul Josefei, un comandor de pe vremea avioanelor biplane. „Societatea", clandestină — se înțelege, cu reguli exacte de comunicare și de împărțire a veniturilor, cu cont la bancă în străinătate — urma să capteze informațiile și să le valorifice luînd contacte și purtînd tratative cu oameni de afaceri străini. Era vorba să poarte adevărate negocieri prealabile, un fel de uverturi ale tratativelor oficiale, prin care să se asigure anticipat condiții net avantajoase pentru străini și dezavantajoase pentru România, clauze cărora G.N. urma apoi să le asigure consfințirea și în contractele semnate în numele statului. Bineînțeles că toate acestea urmau să fie făcute în schimbul unui comision. Valoarea lui — pînă la 66 la sută din profitul ce ar fi fost realizat de partea străină — sugerează amploarea acțiunii trădătoare concepute.

Cu aceste intenții „grupul" a căutat un prim partener, pentru wolastonit, apelînd în acest scop la serviciile Dorinei O., nepoata Josefei, aventurieră stabilită peste hotare. Prin mrejele acesteia a fost găsit partenerul ideal, falimentarul K.A., numai bun să figureze ca beneficiar la export într-o tranzacție nesperată de el, dar sigură sută la sută.

Ceea ce au omis membrii „grupului" din calculele lor era faptul că minuțiozitatea pregătirilor, discreția totală asigurată, abilitatea minții lor alcătuiau totuși o acoperire prea scurtă pentru dimensiunile faptei. Tranzacțiile lor particulare priveau substanță din trupul țării, care, fie și sub formă de rocă sterilă, tot cu sudoare și cu sînge a fost și va fi oricînd sfințită. Devotamentul celorlalți membri ai delegațiilor române din care a făcut parte G.N. (K.A. nu a fost singurul partener lansat pe orbită de „grupul" amintit, dar nici economistul D.V. nu a fost singurul reprezentant atent pînă la susceptibilitate) vigilența și promptitudinea cu care au acționat organele Ministerului de Interne au dejucat în faza de tentativă infracțiunea ticluită de subminare a economiei naționale. Opțiunea acordată lui K.A. la prima rundă a tratativelor a fost retrasă. Celelalte încercări, cu alți parteneri, lipsiți de loialitate față de firma ai cărei oaspeți erau, care înțeleseseră să ajungă la masa tratativelor prin „antecamera" din bulevardul Ana Ipătescu, au fost și ele dejucate. Iar „grupul", din toată combinația, s-a ales cu patru cauciucuri și cu cîteva plăcuțe de frînă pentru automobilul personal al inginerului G. Nicolae. Mai puțin decît treizeci de arginți.

Diferența o vor încasa în instanță. Procesul celor cinci, care se fac vinovați pentru tentativa de a încălca legile țării, a fost judecat în fond de Tribunalul militar teritorial București și se află în recurs la Tribunalul Suprem.

Sergiu ANDON

CUM ȘI-AU GĂSIT APLICARE

Raționalizarea structurilor organizatorice și integrarea specialiștilor în producție?

După cum se știe, în toate întreprinderile și centralele industriale s-au aplicat ample măsuri de raționalizare a structurii lor organizatorice, potrivit Directivelor Consiliului de Stat. Acestea sînt măsuri de o deosebită importanță pentru a se asigura un grad mai înalt de funcționalitatea și, totodată, spre a se satisface cerințele presante de cadre tehnico-inginerești necesare producției în diferite unități economice, ca o condiție esențială pentru progresul tehnico-științific, pentru ridicarea calității și performanțelor produselor.

Modul în care aceste măsuri și-au găsit aplicarea, problemele ce trebuie soluționate în continuare, astfel ca ele să dea rezultatele așteptate, au fost analizate și dezbătute în adunările de partid deschise care au avut loc în întreprinderi și centrale. Cu prilejul acestor adunări s-a constituit un fond prețios de propuneri și recomandări, au fost adoptate planuri de măsuri care concretizează sarcinile imediate ale organizațiilor de partid și conducerilor unităților. De aceea, procesul perfecționării și raționalizării structurilor organizatorice și al îndeplinirii prevederilor decretului în legătură cu trecerea unui mare număr de specialiști în activități direct și efectiv productive nu poate fi considerat încheiat. Urmărirea modului în care se aplică planurile de măsuri, propunerile făcute constituie în momentul de față o cerință de prim ordin în fața organizațiilor de partid, conducerilor centralelor și întreprinderilor.

Să vedem, mai întîi, ce propuneri și sugestii interesante s-au făcut în adunare cu activul de partid de la Centrala de prelucrare a lemnului din București — centrală grefată pe Combinatul de industrializare a lemnului Pipera și care reunește un număr de 39 de întreprinderi, cu 184 de fabrici. Reținem cîteva :

• Încadrarea efectivă, cît mai grabnică a specialiștilor — ingineri, tehnicieni și din cadrul personalului TESA — la noile locuri de muncă, în vederea încărcării la capacitatea maximă a mașinilor și utilajelor, asigurării asistenței tehnice pe toate cele trei schimburi. (**Lemuel Tudor**, economist în cadrul serviciului aprovizionare).

• Adaptarea, în cel mai scurt timp, a regulamentului de ordine interioară la condițiile nou create, precizarea atribuțiilor și sarcinilor pentru fiecare compartiment și salariat în parte (dr. ing. **Mihai Petrican**, șeful serviciului organizare, control și protecția muncii).

• Raționalizarea evidenței și a formularisticii, atît la nivelul fiecărei unități în parte, cît și în raporturile dintre întreprinderi, centrală, minister și celelalte organe centrale, în vederea eliminării birocratismului. (**Sebastian Ciocîrlan**, jurist consult).

Cum au început să fie soluționate problemele impuse de noul cadru organizator, ridicate de participanții la adunare ? Ce efecte practice au avut măsurile adoptate pînă acum în domeniul raționalizării structurilor organizatorice și care este stadiul aplicării lor integrale ? Iată cîteva din subiectele abordate în cadrul discuțiilor cu cadre de conducere și specialiști din centrala de prelucrare a lemnului.

— Pentru creșterea gradului de operativitate, a competenței conducerii activității de producție — ne-a spus ing. **Aurel Rizea**, directorul general adjunct al centralei de prelucrare a lemnului — **hotărîtoare a fost acțiunea, acum încheiată, de repartizare a cadrelor de specialiști în sectoarele direct productive, în atelierele de proiectare și concepție**, de înlăturare a numeroase verigi intermediare, generatoare de paralelisme și birocrație, atît la nivelul fostului Combinat de industrializare a lemnului Pipera, cît și în celelalte întreprinderi din subordinea centralei. S-a asigurat astfel un raport mai just, net favorabil activității direct productive, între funcțiile de execuție și cele de conducere. **Dacă la fostul combinat, la un cadru de conducere reveneau 6 cadre de execuție, în prezent, acest raport este de unu la zece.**

DUPĂ ADUNAREA CU ACTIVUL DE PARTID DE LA CENTRALA DE PRELUCRARE A LEMNULUI BUCUREȘTI

Într-adevăr, prin transpunerea în practică a prevederilor Decretului Consiliului de Stat, **pe ansamblul centralei, un număr de peste 2 300 de salariați au fost încadrați și lucrează efectiv în sectoarele productive ale întreprinderilor, în atelierele de proiectare, cercetare și concepție. Ca urmare, numărul muncitorilor direct productivi a sporit cu 1920, iar cel al inginerilor ocupați în sectoarele de proiectare și cercetare s-a mărit de la 56 la 329 ; cît privește numărul tehnicienilor, inginerilor și specialiștilor — care conduc direct procesele de producție — acesta a crescut de la 11 la 133.** Numai la nivelul fostului Combinat de industrializare a lemnului Pipera, de pildă, din cei 189 de salariați TESA, deveniți disponibili, 96 de specialiști au trecut să lucreze efectiv în secțiile de fabricație, 14 cadre cu studii superioare — în atelierul de proiectare, restul urmînd să se califice într-una din meseriile de care este nevoie.

Acest important aflux de specialiști către secțiile direct productive, atelierele de proiectare și cercetare s-a desfășurat sub directa îndrumare a organelor și organizațiilor de partid — care s-au îngrijit, în toată această perioadă, de asigurarea tuturor condițiilor în vederea integrării rapide a specialiștilor la noile locuri de muncă — a creat, cum era și firesc, premisele îmbunătățirii întregii activități productive, creșterii eficienței economice în toate sectoarele de activitate. La nivelul platformei industriale Pipera, bunăoară, **trecerea unui număr mare de specialiști direct pe mașini (linii tehnologice complexe) va permite realizarea unei producții suplimentare, pînă la sfîrșitul acestui an, în valoare de aproape 4 milioane lei.**

— În ceea ce privește **formarea grupelor și atelierelor de proiectare și cercetare, în majoritatea fabricilor** — ne relata ing. **Dumitru Nicoară**, director tehnic și de producție al centralei — acest lucru constituie, la ora actuală, un fapt împlinit. Specialiștilor ocupați în această sferă de activitate li s-au repartizat sarcini majore în direcția asimilării de noi utilaje, proiectării de produse noi, extinderii și modernizării unităților existente, elaborării unor noi materiale și produse accesorii ș.a. **Fiecare unitate are, de altfel, obligația ca, în cel mai scurt timp, să comunice centralei propunerile de teme ce vor fi abordate, în vederea corelării lor cu planul de proiectare și cercetare al institutului nostru de cercetări și proiectări** și, deci, eliminării paralelismelor în acest domeniu de activitate.

O problemă care preocupă, în cel mai înalt grad, conducerea centralei, organizațiile de partid din unitățile componente o constituie **stabilirea atribuțiilor pe fiecare serviciu în parte**. În acest sens, toate compartimentele funcționale ale centralei sînt angrenate în **elaborarea și precizarea sarcinilor ce le revin, potrivit regulamentului cadru de organizare și funcționare al centralei**, în condițiile noii structuri organizatorice, precum și în fundamentarea necesarului de personal. Pe baza acestor propuneri, **în prezent se definitivează cu strictețe sarcinile ce revin fiecărui loc de muncă în parte, în care s-au integrat specialiștii.**

În mare parte, la combinatul de prelucrare a lemnului, în alte întreprinderi din cadrul centralei, acțiunea de perfecționare a structurilor organizatorice, de repartizare a cadrelor la noile locuri de muncă ș.a., este încheiată. Cu toate acestea, așa cum a rezultat din discuția purtată cu tov. **Constantin Brătan**, locțiitorul secretarului comitetului de partid al centralei, au mai rămas încă o serie de probleme care se impun de urgență rezolvate, atît de conducerea centralei, cît și de o serie de alți factori din afară. Ele se referă la : **simplificarea neîntîrziată a formularisticii**, întrucît pînă în prezent nu s-a întreprins nimic concret în direcția raționalizării circuitului hîrtiilor, atît între centrală și întreprinderi, cît și în raporturile centralei cu ministerul și cu celelalte organe centrale ; **defalcarea, pînă cel tîrziu la 15 mai a.c., a patrimoniului productiv și a cifrelor de plan ale întreprinderilor fostelor C.E.I.L.-uri între cele două centrale create în ramura lemnului — de prelucrare și de industrializare ; stabilirea pînă la sfîrșitul lunii mai a sarcinilor și a delegărilor de atribuții.** Sînt chestiuni ce se cer grabnic soluționate, pentru ca Centrala de prelucrare a lemnului din București să desfășoare pe deplin o activitate rodnică.

Constantin DUMITRU

400 000 DE HECTARE!

Cu toate greutățile provocate de intemperii în aceste zile, porumbul poate fi și trebuie însămînțat pe întreaga suprafață

● MĂSURI URGENTE PENTRU EVACUAREA EXCESULUI DE APĂ DE PE CÎMP

● SE IMPUN ACȚIUNI SPECIALE PENTRU PLANTAREA ȘI PROTEJAREA LEGUMELOR

● ATENȚIE DEOSEBITĂ ÎNGRIJIRII ANIMALELOR TINERE

(Urmare din pag. I)

există circa 100 000 hectare cu bălți și exces de umiditate. De aceea, comandamentele județene pentru combaterea inundațiilor și organele locale de partid și de stat au antrenat mii de oameni la săparea de canale și șanțuri pentru scurgerea apelor. Este necesar ca în zonele cu exces de umiditate și mai ales acolo unde pe cîmp există bălți rezultate din ploi și pe terenurile pe care s-a revărsat apa rîurilor, **să se execute de urgență canale și șanțuri de scurgere.** Apa trebuie evacuată în timpul cel mai scurt, pentru a nu înăbuși culturile.

ÎNSĂMÎNȚĂRILE DE PRIMĂVARĂ. Ploile au întrerupt, în unele zone, executarea lucrărilor de pregătire a terenului și semănat. Din datele centralizate ieri la minister rezultă că au fost însămînțate 2 100 000 hectare cu porumb, ceea ce reprezintă 87 la sută din suprafețele prevăzute a se cultiva în întreprinderile agricole de stat și 83 la sută în cooperativele agricole. Înseamnă că au mai rămas de însămînțat 400 000 hectare cu porumb, cele mai mari rămîneri în urmă la executarea acestei lucrări fiind în cooperativele agricole din județul Brașov, unde s-a realizat 42 la sută din suprafața planificată ; Argeș — 45 la sută ; Teleorman — 48 la sută ; Olt — 50 la sută ; Sibiu — 53 la sută. Este necesar ca, peste tot, să fie luate măsuri în vederea însămînțării tuturor suprafețelor prevăzute a se cultiva cu porumb. Unitățile agricole trebuie să-și procure de urgență sămînță din hibrizii timpurii de porumb, care pot ajunge la maturitate pînă la venirea toamnei. De asemenea, trebuie continuate lucrările de însămînțare la celelalte culturi — soia, fasole și orez. În vederea grăbirii lucrărilor, ministerul a luat măsura ca din județele în care semănatul s-a încheiat să fie trimise peste 1 500 de tractoare în județele Teleorman, Olt, Argeș și Sibiu pentru a contribui la grăbirea semănatului. Este necesar ca organele agricole din județele respective să ia măsuri ca aceste utilaje, precum și cele din dotarea proprie a unităților să fie utilizate cu randament maxim, astfel ca lucrările să fie terminate în timpul cel mai scurt.

ÎN LEGUMICULTURĂ. Așa cum s-a mai arătat, vîntul, care a suflat cu intensitate, a descoperit unele solarii. Este necesar să se ia măsuri pentru recuperarea foliei de polietilenă cu care să fie învelite din nou solariile, asigurîndu-se astfel microclimatul necesar dezvoltării în bune condiții a plantelor. Grădinile de legume fiind situate, în general, în locuri mai joase, sînt afectate cel mai mult de excesul de apă provenit din ploi sau din revărsarea rîurilor. În asemenea situații s-a recomandat să se execute de urgență canale și șanțuri de scurgere, pentru ca terenul să se zvînte cît mai repede. Întrucît se constată și pierderea unor plante care au fost rupte de vînt, unitățile agricole să se întrajutoreze cu răsad, pentru a se putea realiza integral suprafețele prevăzute a se cultiva cu diferite legume.

ÎN SECTORUL CREȘTERII ANIMALELOR. Ținînd seama de evoluția vremii — ploi însoțite de temperaturi scăzute — ministerul a recomandat ca animalele tinere scoase la pășunat să fie adăpostite imediat în grajduri și saivane. De asemenea, trebuie protejate împotriva frigului și a ploilor oile tunse și cele gestante. În adăposturile unde sînt cazate animalele tinere și în special în halele cu purcei și pui, să se asigure temperatura prevăzută în tehnologiile de creștere. Deoarece timpul nefavorabil stînjenește activitatea normală în fermele zootehnice, trebuie luate măsuri ca în apropierea adăposturilor de animale să se creeze stocuri suficiente de furaje.

Organele de partid, de stat și agricole din județele în care ploile și vîntul au cauzat pagube culturilor agricole sau au stînjenit desfășurarea normală a lucrărilor au datoria să sprijine unitățile agricole în vederea înlăturării neajunsurilor și să ia măsuri pentru grăbirea lucrărilor în cîmp, astfel ca toate suprafețele prevăzute a se cultiva să fie însămînțate integral.

ÎN JUDEȚUL VASLUI

S-a încheiat însămînțarea porumbului

VASLUI (Corespondentul „Scînteii", **Vasile Iancu**). — În ziua de 10 mai, în cooperativele agricole de producție din județul Vaslui s-a încheiat însămînțarea porumbului pe 77 500 hectare. Din planul inițial (84 000 hectare), 6 500 hectare sînt în zonele cu alunecări de teren, care intră în amenajări pentru recuperarea lor prin împăduriri, terasări și alte lucrări de îmbunătățiri funciare. În prezent, în unitățile agricole se fac lucrări de întreținere la floarea-soarelui, sfeclă de zahăr și la porumb, se efectuează ultimele plantări în cîmp ale răsadurilor de legume.

Țesătoria întreprinderii „Cazane" din Orșova. Descurcîndu-se cu agilitate în păienjenișul de fire, trei din fruntașele secției de preparație a fabricii, Mariana Micloș, Veronica Cristea și Ruxandra Mangu, obțin zilnic însemnate depășiri ale sarcinilor de producție

Forța asocierii – măsurată în mii de hectolitri de lapte

În asociația intercooperatistă din Sighișoara s-a obținut, de la aceleași vaci, cu aceleași adăposturi, dar cu o altă organizare și responsabilitate, în mai puțin de doi ani, o producție dublă de lapte

— Cu o mie două sute mai mult ?

— Da, cu atît. Și nu e vorba de porumb, unde cîteva ploi bune „saltă" recolta cu o mie de kilograme, ci de lapte.

Cu doi ani în urmă, cooperativele agricole din cadrul consiliului intercooperatist Sighișoara au obținut în medie numai 890 l lapte pe vacă furajată, producție nerentabilă, care greva bugetul unităților respective. Pierderile erau acoperite din veniturile realizate în alte sectoare de activitate. La cooperativele agricole din Albești, Daneș, Sighișoara și Boiu, cadrele de conducere considerau că degradarea biologică a efectivelor de vaci face imposibilă rentabilizarea fermelor.

„După înființarea asociației, în anul 1971, am trecut la aplicarea unor măsuri energice de redresare a fermelor — ne spune ing. **Ioan Radu**, directorul asociației. Ceea ce am vrut să demonstrăm conducerilor cooperativelor agricole cu argumentul faptelor este că munca stăruitoare, deloc ușoară în creșterea vacilor, poate duce la rezultate bune nu abia după 3—4 ani, cum se susține adesea, ci încă din primul an de la asigurarea bazei materiale. Dovada cea mai concludentă este că anul trecut am obținut, în medie, 2 106 l lapte pe vacă furajată, cu 1 216 litri mai mult decît se realizase cu un an înainte de intrarea fermelor în asociație. Iată evoluția producției pe cîteva din aceste ferme : în comparație cu 1971, anul trecut, producția de lapte pe vacă furajată la ferma Albești a crescut de la 1 403 l la 2 205 l, la ferma Daneș media a sporit de la numai 1 073 l la 1 980 l, iar la ferma Sighișoara — de la 1 257 l la 2 230 l. Nu este o producție mare, nu sînt cifre spectaculoase, dar ceea ce s-a realizat reprezintă deja o invitație la... studierea experienței cîștigate".

Am căutat să aflăm resorturile care au determinat un curs nou al activității fermelor asociate. Se relevă pregnant munca stăruitoare desfășurată din inițiativa comitetului județean de partid pentru închegarea unor colective puternice de îngrijitori, alcătuite, în general, din aceiași cooperatori care lucraseră în aceleași locuri de muncă și în anii trecuți, iar acum, în marea lor majoritate, îngrijesc același lot de animale. O mare eficiență au măsurile pentru permanentizarea îngrijitorilor prin cointeresarea lor pe baza acordului global și crearea condițiilor materiale pentru a obține producții și venituri mai mari.

Un efect salutar are îmbinarea cointeresării materiale cu stimularea exigenței și răspunderii pentru munca încredințată, intronarea unei discipline ferme, concretizate, între altele, prin respectarea riguroasă a programului. Un exemplu concludent : în noaptea primului revelion de după constituirea asociației, mai exact în primele ore ale zilei de 1 ianuarie 1972 directorul și tehnologul asociației au făcut un „tur al fermelor" pentru a controla prezența la lucru și aplicarea indicațiilor privind îngrijirea, furajarea și mulsul vacilor. Cu excepția unui singur caz de îmbolnăvire, în toate cele 6 ferme îngrijitorii erau la datorie, fără nici cea mai mică întîrziere sau abatere de la program. Poate că unii ar fi tentați să minimalizeze acest „punct cîștigat", să mai închidă ochii la minutele pierdute și la micile acte de indisciplină. Or, este știut că înlăturarea hotărîtă a neajunsurilor mici este de natură să le prevină pe cele mari. De precizat că marea majoritate a brigadierilor fostelor ferme zootehnice lucrează efectiv în aceleași unități, în punctele cheie ale producției, cum ar fi prepararea furajelor și întreținerea instalațiilor.

Asocierea favorizează **specializarea și profesionalizarea cadrelor, concentrarea eforturilor pe direcții bine conturate**, cum ar fi, de pildă, aplicarea măsurilor tehnice și organizatorice de dirijare științifică a procesului de producție. Cîteva exemple sînt concludente. În februarie 1971, în fermele care au constituit asociația, procentul de vaci gestante era de numai 19 la sută din totalul efectivelor, adică mai puțin de jumătate față de indicii normali. Numărul mare de vaci sterpe și neproductive, juncincile îmbătrînite, furajate pînă la vîrsta de 4—5 ani fără să fi dat vițel și lapte constituiau un balast greu de schimbat, în ultimă instanță una din cauzele principale ale nerentabilității acestui sector. Pentru înlăturarea acestei situații, frecvent întîlnite în multe ferme de vaci, s-a organizat instruirea practică a îngrijitorilor, ei fiind cei dintîi în măsură să observe starea fiecărui animal. S-a făcut un control sanitar-veterinar riguros, fiind redate producției toate animalele cu sterilitate temporară. Acestea au fost tratate nu numai cu medicamente, așa cum se făcea adesea în trecut, ci mai ales cu rații de furaje, echilibrate din punct de vedere al conținutului în substanțe nutritive. Complexul de măsuri aplicat s-a soldat cu un rezultat peste așteptări : începînd din ianuarie 1972 procentul de vaci gestante a ajuns să reprezinte 52 la sută din totalul efectivelor, depășind procentul normal.

Una dintre cele mai importante măsuri luate încă de la constituirea asociației se referă la **preluarea și delimitarea precisă a terenurilor destinate producerii furajelor.** Aici s-a schimbat ceva și încă în mod decisiv, pentru că în cooperativele agricole unii se ocupau de producerea furajelor, alții de creșterea vacilor. În fapt, după spusele îngrijitorilor de la ferma Albești „unii se făceau că produc furaje, ceilalți se tînguiau că nu le au". Acum în mîna fermierilor au fost date nu numai animalele și adăposturile, ci și cel mai important mijloc de realizare a oricărui plan de producție în agricultură : pămîntul. La un efectiv de 5 000 taurine, din care 2 500 vaci, atît cît s-a planificat pentru finele anului în curs, asociația a preluat 1 900 hectare teren arabil și 4 700 hectare pășuni și fînețe naturale, cu un potențial productiv încă scăzut. Aceeași suprafață va rămîne și în perspectiva anului 1975 cînd cirezile asociației vor număra circa 6 000 taurine, din care 3 000 vaci de lapte. După cum ne spunea ing. **Mircea Galea**, tehnologul asociației, gospodărirea pămîntului destinat nutrețurilor este preocuparea de căpetenie în fiecare fermă. Este firesc să fie așa, deoarece valoarea nutrețurilor reprezintă peste 70 la sută din totalul cheltuielilor în producția de lapte și carne. O măsură foarte importantă se referă la **repartizarea terenurilor destinate furajelor, în apropierea fermelor pentru reducerea cheltuielilor de transport.** Este o importantă schimbare de optică față de situația din trecut, cînd plantele de nutreț erau amplasate pe cele mai slabe terenuri, adesea dispersate și la mari distanțe de ferme. O altă schimbare se referă la îmbunătățirea structurii plantelor de nutreț, în favoarea trifolienelor bogate în proteină și a culturilor suculente — porumb siloz și sfeclă furajeră, care asigură cea mai mare cantitate de substanțe nutritive la hectar. De asemenea, a sporit preocuparea pentru fertilizarea pămîntului. Se evită situațiile întîlnite frecvent în cooperativele agricole, cînd îngrășămintele erau dirijate mai mult spre culturile considerate principale și pentru care se acordă premii ori sînt mai mult în atenția organelor agricole. Numai pentru recolta de furaje din acest an pe terenul arabil s-au administrat peste 15 000 tone gunoi de grajd. La ferma de vaci Sighișoara, în comparație cu anii trecuți, recolta medie de porumb siloz de pe 60 hectare s-a dublat, ajungînd la 50 tone la hectar.

În condițiile constituirii a numeroase complexe și asociații de creștere a animalelor — așa cum s-a precizat în hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din februarie—martie a.c. este de mare actualitate **delimitarea numărului unităților asociate numai în cadrul aceluiași consiliu intercooperatist.** Asociația de la Sighișoara a preluat 8 din cele 12 ferme de taurine din raza consiliului intercooperatist. Totuși, din dorința de a scoate din impas ferma de vaci a cooperativei Sintioana, aceasta a fost asociată cu toate că face parte din alt consiliu intercooperatist, ceea ce limitează posibilitățile de cuprindere a problemelor, de conducere efectivă și operativă a producției. De menționat și o altă concluzie : pentru producția de furaje și pentru executarea altor lucrări este indicat să se folosească utilajele aceleiași stațiuni de mecanizare a agriculturii, ceea ce permite organizarea judicioasă a reparațiilor, redistribuirea mașinilor după necesități, extinderea acțiunilor de cooperare și întrajutorare etc.

În condițiile aplicării elementelor tehnico-organizatorice adecvate, îndeosebi a preocupării pentru asigurarea furajelor, permanentizarea și cointeresarea materială a îngrijitorilor este posibilă nu numai sporirea într-un timp relativ scurt a producției de lapte, ci și rentabilizarea acesteia. Bilanțul asociației pe anul trecut s-a încheiat cu un beneficiu de 39 000 lei. Este încă puțin, dar pornind de la milioane de lei pierderi înregistrate în aceleași ferme, acest beneficiu reprezintă un indiciu că în viitor se vor obține rezultate superioare.

C. BORDEIANU

CONTRACTELE DE APROVIZIONARE

(Urmare din pag. I)

atunci cînd, după studierea documentației tehnice, au fost stabilite anumite termene de livrare. Colaborările sînt, într-adevăr, o problemă la ora actuală — și nu numai pentru Uzina mecanică de utilaj chimic București. Dar atît uzina, cît mai ales forurile ei de resort — Centrala industrială de utilaj tehnologic, chimic, petrolier și minier și Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini Grele — **aveau obligația de a acționa prin toate pîrghiile legale în vederea respectării programelor de cooperare, impulsionării sosirii reperelor și subansamblelor de la unitățile colaboratoare.**

Ne-am referit la cazul Uzinei mecanice de utilaj chimic, dar ea nu este singura unitate care justifică prin diferite cauze nerespectarea disciplinei contractuale. Astfel, Centrala industrială electrotehnică din Craiova, între cauzele nelivrării în patru luni a peste 48 la sută din volumul contractat de transformatori de putere, include și **realizarea în ultima decadă a lunii aprilie — adică în asalt — a unui număr important de produse**, acuzînd insuficienta capacitate a secției de expediție și lipsa unor vagoane speciale pentru încărcarea mărfurilor. Pentru soluționarea unor asemenea neajunsuri **nu este însă nevoie să se mărească capacitatea secției de expediție și nici să se achiziționeze noi vagoane, oricît ar fi ele de speciale. Ci, pur și simplu, să se elimine lucrul în asalt la sfîrșit de lună**, care dă o imagine falsă a potențialului productiv al furnizorului și, cum se întîmplă adesea, determină neonorarea la data stabilită a unor contracte. În acest sens, centrala din Craiova putea fi ajutată chiar de unii din proprii săi beneficiari — cum ar fi C.T.E. Brăila, I.R.E. Bacău, I.R.E. Baia Mare, Uzina de oțeluri aliate din Tîrgoviște — care **n-ar fi trebuit să admită prevederea în contract a datei de livrare la sfîrșitul lunii**, ci eșalonat, în cadrul fiecărei decade.

Alte unități furnizoare, în restanță, cum ar fi Combinatul de petrochimie din Borzești, motivează prin **cauze de forță majoră neonorarea unor obligații contractuale.** Unitatea amintită nu a livrat 20 tone de sodă caustică întreprinderilor teritoriale de aprovizionare din Galați și Ploiești, 433 tone Combinatului de fibre artificiale din Brăila și alte 203 tone Uzinei de fibre sintetice de la Săvinești, acuzînd o avarie la un transformator de la instalația de electroliză. Dar, oare, avariile apar așa, din senin ? Nu sînt tot efectul exploatării necorespunzătoare, insuficienței grijii pentru întreținerea instalațiilor ?

Din exemplele date rezultă o concluzie clară : **abaterile de la disciplina contractuală sînt, în primul rînd, consecința unor deficiențe în activitatea proprie a producătorilor.** În direcția eliminării neajunsurilor organizatorice interne trebuie să se acționeze pentru recuperarea grabnică a restanțelor, pentru readucerea la normal a tuturor relațiilor contractuale. Este deci obligația comitetelor oamenilor muncii și a organizațiilor de partid din unitățile respective de a acționa neîntîrziat, cu hotărîre, **pentru respectarea programelor de fabricație, pentru livrarea fără întîrziere a produselor către beneficiari.** Contractul odată semnat reflectă o obligație legală a producătorului de a asigura unei unități beneficiare produse la un anumit termen și în anumite condiții tehnice și calitative. Deci, **orice nerespectare a sa înseamnă o încălcare a prevederilor legale.** Dar, dincolo de aspectul juridic al problemei, **nerespectarea contractelor încheiate are consecințe economice adînci**, determinînd dereglări în aprovizionarea tehnico-materială, în execuția ritmică a unor lucrări de investiții. De aceea, disciplinei contractuale trebuie să i se acorde maximă atenție în toate unitățile din economie.

Nu trebuie trecute cu vederea anumite greutăți provocate fie de **necontractarea unor materiale din import**, fie de neprimirea lor la vreme. **Cauzele se regăsesc în cele mai multe cazuri în operativitatea scăzută, manifestată în întocmirea și circulația documentațiilor de import, ca și în activitatea greoaie a unor unități specializate de comerț exterior.** Esențial este ca, în cel mai scurt timp, toate problemele de această natură să fie clarificate, în așa fel încît, în lunile următoare, producția **să nu aibă de suferit din cauza nesosirii unor materiale din import.**

Este necesar, totodată, ca în domeniul contractual să-și găsească cît mai grabnic rezolvarea și o altă problemă de prim ordin : **perfectarea aprovizionării cu metal a unităților economiei în semestrul II** a.c. La ora actuală, **lucrările pregătitoare sînt mult întîrziate.** Deși contractarea metalului trebuia să se afle într-o fază avansată, **nici programele de fabricație nu sînt întocmite.** Pînă la 11 mai a.c., Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini Grele nu depusese încă specificațiile pentru cantitățile de metal necesare în semestrul al doilea al anului. Aceasta în vreme ce **ultimul termen acordat pentru încheierea contractării metalului este 15 iunie a.c. și mai trebuie parcurse o serie de etape precontractuale : întocmirea programelor de fabricație, emiterea repartițiilor, începerea tratativelor precontractuale și rezolvarea eventualelor neînțelegeri.** Operațiunile sînt cu atît mai complexe cu cît sarcina de livrare prioritară a metalului către unitățile producătoare de utilaj tehnologic este în continuare în vigoare.

Pentru unitățile din economie, pentru toți factorii care răspund de asigurarea unei aprovizionări tehnico-materiale ritmice a întreprinderilor, în conformitate cu necesitățile producției, de livrarea la termenele stabilite a utilajelor pentru investiții trebuie să fie clare comandamentele majore ale planului pe acest an. În acest sens trebuie să se acționeze cu fermitate la toate eșaloanele economiei, pentru ca **toate condițiile materiale ale producției pe acest an, asigurate prin plan, să fie înfăptuite în realitate.** Aceasta este o obligație legală, o sarcină de partid de mare însemnătate pentru toți lucrătorii din domeniul aprovizionării tehnico-materiale, creîndu-se pe această bază premisele pentru realizarea ritmică, decadă cu decadă și lună de lună, a planului în fiecare întreprindere.

MEMORIA ANULUI REVOLUȚIONAR 1848

Bărbați iluștri în marmura recunoștinței pe Cîmpia Libertății

NICOLAE BĂLCESCU

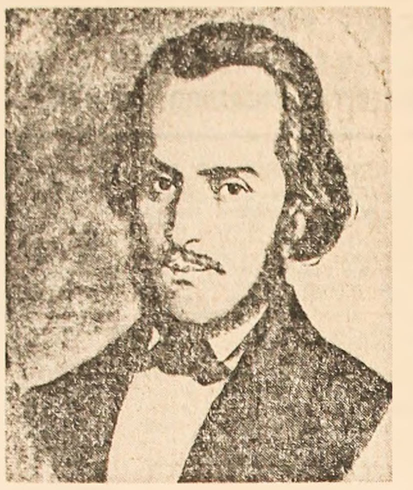

Între fruntașii Revoluției de la 1848, cel ce avea să devină simbolul acesteia, cel ce întruchipa cel mai viu în actele sale politice ca și în scrisul său vizionar spiritul revoluției, patosul ei s-a numit Nicolae Bălcescu.

I-a fost dat istoriei patriei noastre, atît de încercată prin vremuri, să-și scrie în paginile ei, printre marii eroi, și numele unui mare istoric, numele lui Nicolae Bălcescu.

I-a fost dat istoriei patriei noastre, luminată de atîtea destine ce s-au desenat cu flacără nepieritoare pe chipul vremii, să numere printre marii ei bărbați, printre stegarii idealurilor naționale, numele tînărului Nicolae Bălcescu.

Născut în București, în mahalaua Boteanului, în vara anului 1819, tînărul Bălcescu avea să se formeze în atmosfera spirituală a unei epoci zbuciumate, sub impresia evenimentelor de la 1821, cînd se proclamase, spre memoria anilor ce vor urma, că *„patria este norodul iar nu tagma jefuitorilor"*.

Elev, în 1832, al colegiului Sf. Sava, înzestrat — cum scrie Ion Voinescu II — *„cu o inteligență întinsă, cu o imaginație bogată, cu o memorie rară"*, în stare să recite, la fel ca unul din colegii săi, poetul Grigore Alexandrescu, *„sute de versuri"*, se va ilustra în primul rînd prin *marea sa pasiune pentru studiul istoriei, cu predilecție al istoriei naționale.* Pentru Bălcescu istoria țării românești, mult zbuciumată, dar mereu traversată de acte de înalt eroism, a constituit nu numai prilejul unei meditații eroice, asupra trecutului, ci și al unei scrutări lucide a prezentului și viitorului. Istoria, cu faptele, cu evenimentele, cu încleștările ei, a fost pentru el nu numai o lecție, ci și un îndemn. A înțeles mai bine decît mulți dintre contemporanii săi că în istorie totul se petrece, sau trebuie să se petreacă sub semnul unei continuități legice, că *mai presus de orice se cer așezate ideea de patrie, unitate națională, de suveranitate, ideea de dreptate și frăție.*

Religia lui Bălcescu a fost, indiscutabil, istoria poporului său. În numele ei, respectîndu-i dimensiunile eroice, s-a adîncit în paginile seculare aducîndu-i la lumină comorile de învățăminte. În numele ei, visînd-o dusă cu cinste mai departe de generația sa, de generațiile ce aveau să vină, nu a ezitat să-și asume ideile îndrăznețe, revoluționare, devenind el însuși ctitor al unor asemenea idei și fapte.

Îl vom afla alături de *„Încercarea de mișcare"* condusă de Dimitrie Filipescu, al cărei scop avea să-l caracterizeze mai tîrziu în „Mersul revoluției în istoria românilor" ca fiind acela de a continua *„programa Revoluției de la 1821"*. Consecința : primul contact cu reacțiunea vremii, condamnarea la 3 ani de închisoare, executați parțial la Gorgani și, apoi, la mănăstirea Mărgineni. Și primele semne ale unei boli ce îl va răpune în floarea vîrstei, la numai 33 de ani. *„Eu mi-am început viața intrînd în pușcărie pentru revoluție,* va scrie, *și închisoarea obligă ca noblețea".* Dăruirea sa pentru cauza revoluției, a progresului social al țării, pentru afirmarea ideii de unitate și făurire a unei patrii așa cum o prefigurase prin actul său istoric Mihai Viteazul (domnitorul căruia i-a înălțat prin cartea sa cel mai măreț și durabil monument) va confirma din plin această „profesiune de credință" a marelui revoluționar. Profesiune de credință justificată de el ca întemeietor al societății secrete „Frăția" (1843) a cărei deviză „Dreptate ! Frăție !", exprima deziderate social-politice majore ale timpului ; sau ca militant energic pentru pregătirea revoluției, în slujba căreia aducea o armă de temut : istoria țărilor românești, marea ei lecție. Profesiune de credință confirmată cînd va declara profetic : *„vai de acele nații unde un mic număr de cetățeni își întemeiază puterea și fericirea lor pe robirea gloatelor. Ele pier".* Sau cînd va manifesta, la Paris, în 1848, alături de revoluționari și va trimite o înflăcărată scrisoare lui Vasile Alecsandri. Cînd va convoca în Rue de l'Université pe tinerii români aflați la studii în Franța, și va concepe un program, preconizînd începutul revoluției, în același timp, în Moldova și Țara Românească. Cînd va contribui la redactarea Proclamației revoluționare, rostită de Heliade Rădulescu la Islaz. Cînd va organiza revoluția în Prahova, în Vîlcea. Cînd va lupta pentru ca spiritul revoluționar să nu se stingă, atrăgînd atenția asupra marilor pericole ale capitulării, ale neînfăptuirii programului revoluționar. Cînd va declara solemn : *„revoluția nu trebuie să cadă la împăcăciune cu dușmanii săi ; ca trebuie ori să-i învingă, ori să fie învinsă de ei și dacă, ar fi căzut, să cadă măcar cu demnitate, cu măreție".* Or, confirmată, cînd în fața ezitărilor, prevalării orgoliilor și intereselor de clasă, va cere *„nu faceți poezie și sentimentalism, ci dreptate strașnică".* Cînd după înfrîngerea revoluției în Țara Românească va trece în Transilvania propunînd soluții lucide pentru colaborarea dintre revoluționarii români și maghiari, soluții, din păcate, neduse la împlinire.

Pentru Nicolae Bălcescu revoluția era o necesitate istorică, izvorîtă din realitățile social-politice ale meleagurilor românești. Afirmînd că *„revoluția generală fu ocazia, iar nu cauza revoluției române"*, păstrîndu-se optimist, după înfrîngere — *„Nu e totul pierdut. S-a sfîrșit numai un act ; al doilea este de obicei cel mai frumos și cel mai mișcător"* — editînd, în ideea de a duce mai departe bătălia începută, revista „România viitoare" (al cărei motto, „Dreptate, Frăție, Unitate" conține principalele obiective ale luptei), Nicolae Bălcescu se va dovedi consecvent idealurilor sale.

„România noastră va exista... E orb cine n-o vede", scria cel care visa un stat național, în care să se înfăptuiască *„domnirea poporului prin popor"*, cel care voia să sfîrșească *„o scriere asupra lui Mihai Viteazul"* și să pună *„piatra de temelie a unității naționale".*

Prin scrierile sale, străbătute de un înălțător patriotism, de o caldă iubire pentru popor, pentru oamenii de jos, prin ideile sale revoluționare, progresiste, multe dintre ele anticipînd realitățile unei Românii de mai tîrziu, fertilizînd terenul pentru receptarea ideilor socialiste, Nicolae Bălcescu s-a afirmat ca un mare gînditor, ca un mare istoric. Destinul a făcut ca acest pasionat cercetător al istoriei să devină — prin credința și vocația sa, prin faptele sale care-și află afirmarea de apoteoză în 1848 — erou al istoriei însăși, în numele adevărurilor căreia și-a purtat viața ca pe o flacără sacră.

...A murit, cum se știe, departe de țară, obligat la aceasta de represiunea ce a urmat după neizbîndirea revoluției. Era în 28 noiembrie 1852. Avea 33 de ani și ajunsese cu scrierea sa fundamentală *„Românii supt Mihai Voievod Viteazul"* la capitolul al XXXIII-lea al cărții a VI-a, murind cu un nestins și mare dor de țară, găsindu-și pretimpuriu odihna în cimitirul săracilor din Palermo. Sfîrșitul lui era doar un început. Nicolae Bălcescu, aflat, cum scria Alecsandri îndurerat, „pe plaiul înstrăinării" își începea atunci marea călătorie prin istorie, devenind simbol al unor idealuri ce aveau să-și afle împlinirea peste aproape un secol.

Scria Nicolae Bălcescu despre Mihai Viteazul : *„Eroul va cădea..."*. Dar *„va adăuga un nume glorios mai mult la șirul martirilor unității naționale, iar silințele lui vor lumina calea generațiilor viitoare și o zi va veni, cît de tîrziu, cînd ursitele glorioase ce el a visat pentru nație se vor împlini".*

Fără să o știe, exprima, de fapt, nu numai destinul marelui voievod, ci însuși propriul destin, un destin de mare patriot, de mare revoluționar.

Nicolae DRAGOȘ

GEORGE BARIȚ

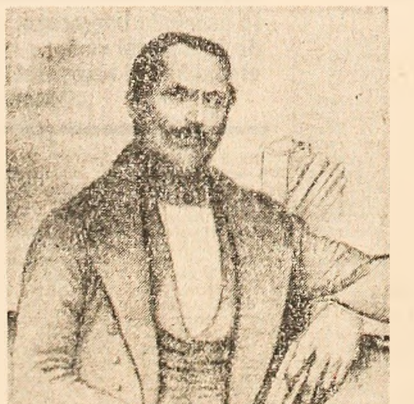

Personalitate puternică, George Bariț (1812-1893) nu încetează să dezvăluie noi aspecte ale activității sale atît de bogate, intim legate de aspirațiile de libertate și cultura ale românilor transilvăneni. Recent, o bogată culegere din corespondența ce i-a fost adresată **(George Bariț și contemporanii săi)** scoate în relief un pasionant portret-indirect, reconstituie imaginea omului, a militantului și a spiritului său politic, așa cum s-a reflectat în conștiința generației sale. Este „un corpus" al unei corespondențe de major interes istoric, documentar — dar și literar. Căci opera multora dintre scriitorii secolului al XIX-lea ardelean se afla contopită cu biografia lor publică, revelatoare pentru cunoașterea climatului efervescent al unui veac de frămîntări, nădejdi, aspirații, eșecuri, dezamăgiri și neîncetat ideal de unire a tuturor românilor. George Bariț e dintre aceștia. Erudiția lui, împletită cu un vizibil talent narativ, memorialistic, în care cititorul de azi descifrează vocația unui autentic prozator, pătrunde în paginile **Părților alese din istoria Transilvaniei**, în ziaristica lui bătăioasă, în vastul său epistolier etc. Scriitorul impune, în memorialistica sa fragmentară, în impresiile de călătorie prin Ardeal și în Țara Românească (cu admirabile surprinderi ale unui peisaj social, la București, și cu o îndemînare psihologică în cîteva pătrunzătoare portrete) sau într-un carnet de drum prin Germania (1845). Străbătînd o Europă agitată de prevestirea furtunii de la 1848, Bariț putea să tragă unele concluzii pentru militantismul său politic însuși, cu un ecou literar în **Autobiografia** sa. Numele său rămîne legat mai cu seamă de existența primei școli românești brașovene, de inițiativele unei treziri prin cultură a conștiinței naționale și revoluționare, pentru care școala și presa constituie arme văzute cu eficace operativitate.

Întemeietor al **Foii pentru minte, inimă și literatură** și al **Gazetei Transilvaniei**, el le conduce în spiritul unei clare aspirații de unire a energiilor, făcînd loc publicării unor articole semnate de colegii săi de idealuri din Muntenia și Moldova, militînd într-o direcție paralelă cu eforturile lui Heliade, Kogălniceanu, Alecu Russo, N. Bălcescu ș.a. Abilitatea ziaristului de superioară inteligență știa să înșele rigorile cenzurii habsburgice, să învăluiască sensurile dar să extragă totodată direcțiile agitatorice, dictate de necesitățile inexorabile ale revoluției. Încă de la începutul lui 1848 el își exprima convingerea că marea furtună „va scutura și va cutreiera toată Europa, începînd de la staturile cele mai mari și tari pînă la cele mai mici și neputincioase. Să fim mai bărbați — îndemna el fără echivoc — căutați la evenimente drept în față". Calitatea dominantă a gîndirii lui Bariț e luciditatea, judecata nesentimentală, eliberată de prejudecăți de orice gen, ceea ce l-a ajutat să vadă în revoluție o mișcare **socială** în primul rînd, peste barierele naționale, îndemnînd la unirea tuturor naționalităților asuprite în cuprinsul imperiului pajurei cu două capete. Idealul său, limpede conturat, era nevoia **istorică** a unei înțelegeri între naționalitățile transilvane, pe baza egalității depline în drepturi. Demersul ziaristului politic și al militantului practic se contopea astfel în direcțiile democratice ale stîngii revoluției, dominată de optica lui N. Bălcescu. Nu altele sînt direcțiile gîndirii lui critice, către care vocația lui scriitoricească, revenită ades în preocupările lui Bariț ca o mustrare, îl îndeamnă la luarea unei poziții în dezbaterea generală. Micile lui eseuri de critică literară **(Scriitorii clasici, Traducere, Cărți-cititori, Citece populare românești ș.a.)** împlinesc portretul spiritual al acestui gînditor care a trăit intens ritmurile vremii lui, știind să răspundă unul comandament major : al prefacerii revoluționare. Omul sensibil, cu dramele lui intime, cu neliniștile și agitația vieții zilnice, se retrage în fața istoriei — căreia îi dă totul, bucuros că poate să-și servească nația. Bariț este o figură culturală de prim ordin în peisajul secolului al XIX-lea, o personalitate energică, laborioasă, inepuizabilă în resurse colocviale și în angajarea de acțiuni concertate, care-și găsește bucuria în idee și împlinirea în sentimentul onestității slujirii cauzei poporului său.

Mircea ZACIU

tv

Programul I

9,00 Curs de limbă germană. Lecția a 53-a.
9,30 A fost odată ca niciodată... „Povestea micului cocoșel" (II). Film artistic, producție a studiourilor din R.D.G.
10,00 Telex.
10,05 Publicitate.
10,10 Ansambluri folclorice — „Floare bănățeană". Cîntece și jocuri populare din zona Caransebeșului.
10,40 De vorbă cu gospodinele.
11,00 Selecțiuni din emisiunea „Seară pentru tineret".
11,50 Roman foileton „Cîntec la apusul soarelui". Episodul V — „Secerișul".
12,30 Cărți și idei
13,00 Telejurnal.
16,00 Telex.
16,05 Cunoașteți legile ? Necesitatea respectării riguroase a legii contractelor economice — îndatorire a fiecărei unități socialiste, a fiecărui om al muncii.
16,20 Barzi și rapsozi. Neculai Popescu — comuna Victoria, județul Brăila.
17,30 Emisiune în limba germană.
18,15 Ritm, tinerețe, dans.
18,50 Un an de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Republica Socialistă România și Republica Democrată Germană.
19,00 Arc peste timp : „Oamenii pădurilor". Un film de Pop Simion.
19,20 1001 de seri.
19,30 Telejurnal ● Cincinalul înainte de termen — cauză a întregului popor.
20,00 Cîntecul săptămînii : „Viața-i frumoasă" de Petre Mihăescu, text de Sașa Georgescu. Interpretează Corina Chiriac, acompaniată de Cristian Popescu și George Enache.
20,05 Avanpremieră.
20,10 52 de inițiative în 52 de săptămîni. Cooperatori... la zece ani.
20,25 Teleenciclopedia
21,10 Film serial „Mannix".
22,00 Gianni Morandi. Înregistrări din cadrul concertului prezentat de cîntărețul italian pe scena Sălii Palatului.
22,30 Telejurnal.
22,40 Concurs internațional de gimnastică modernă. Selecțiuni înregistrate de la Sofia.
23,10 Cîntece de petrecere.

Programul II

16,00 Agenda.
16,10 Armonii intime : din cele mai frumoase lieduri interpretate de Emilia Petrescu, Magdalena Cononovici, Martha Kesler, Dan Iordăchescu și Dan Mușetescu.
16,40 Azi și mîine — emisiune de informație culturală la zi.
16,50 Avanpremieră.
16,55 Publicitate.
17,00 Melodii populare.
17,30 Reporterii noștri peste hotare. Itinerar sloven (R.S.F. Iugoslavia).
17,45 Film artistic : „Gioconda fără surîs". Scenariul și regia : Malvina Urșianu.

teatre

● Filarmonica de stat „George Enescu" (la Ateneul Român) : **Concert simfonic. Dirijor : Mircea Basarab** — 20.
● Opera Română : **Balete simfonice** — 10,30.
● Teatrul de operetă : **Contesa Maritza** — 19,30.
● Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia) : **Furtuna** — 20, (sala Studio) : **Prizonierul din Manhattan** — 20.
● Teatrul de comedie : **Interesul general** — 20.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din bd. Schitu Măgureanu) : **A douăsprezecea noapte** — 20.
● Teatrul Mic : **Stîlpii societății** — 19,30.
● Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru) : **O, Memphis !** — 19,30, (sala Studio) : **Schimbul** — 20.
● Teatrul Giulești : **Omul care a văzut moartea** — 19,30.
● Teatrul „Ion Creangă" : **Pinocchio** — 16.
● Teatrul „Țăndărică" (sala din Calea Victoriei) : **Ninigra și Aligru** — 17, (sala din str. Academiei) : **Răi și nătărăi** — 15.
● Studioul I.A.T.C. „I. L. Caragiale" : **Vilegiaturiștii** — 19,30.
● Teatrul de revistă și comedie „Ion Vasilescu" : **Dansul maimuțelor** — 19,30.
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy) : **Revista are cuvîntul** — 19,30, (sala din Calea Victoriei nr. 174) : **Groapa** — 19,30.
● Ansamblul artistic „Rapsodia Română" : **Flori alese** — 19,30.

Eficiența cercetării literare

puncte de vedere

Criticul francez Ferdinand Brunetière făcea o interesantă relație între sinteză și generație, voind să evidențieze faptul că fiecare generație are înscrisă în ea nevoia sintezei. Bineînțeles, nu toate generațiile își îndeplinesc această necesitate potențială. Mai rămîne să funcționeze voința, **capacitatea de elaborare** care trebuie să transforme în realitate un dat fundamental ținînd de însăși structura internă a unei generații.

Elementul voință, la nivelul unei generații, depășește subiectivitatea individuală, intrînd în relații multiple, printre care cele mai frecvente țin de ideologia literară și social-politică a epocii. Considerată în acest context, **o sinteză istorico-literară nu este o apariție întîmplătoare, ci o emanație a dezvoltării organice a unei literaturi.**

Cerința sintezei nu este de înregistrat doar la nivelul unei generații, ea trebuie să fie un țel al fiecărui cercetător. Sinteză înseamnă substanță, autodepășire, contribuție nouă, originalitate. Sinteza reprezintă chintesența unor cercetări uneori îndelungi, înseamnă **eficiența muncii noastre.** Unii se feresc să discute, din diverse motive, despre eficiență, abstrăgîndu-se, astfel, de la o raportare la opinia publică, de la o riguroasă considerare a cerințelor și judecăților acesteia.

La nivel național, nu este deloc indiferent dacă, la un moment dat, constatăm că scriitori de a doua și a treia mînă sînt suprasolicitați de critici și istorici literari cu studii, ediții critice, monografii, în timp ce ediția Eminescu stagnează, iar mari scriitori, ca Sadoveanu, Rebreanu, Arghezi, Blaga ș.a. nu au beneficiat încă de aprofundate interpretări la nivelul valoroasei lor opere.

Eficiența accentuează asupra confruntării cu practica a rezultatelor unei cercetări. Ținînd seama de rigorile publicului, **sinteza, pentru a fi eficientă, trebuie să abordeze o problematică majoră și de actualitate.** Sinteză nu înseamnă privire superficială, ci adîncire, evidențierea elementelor esențiale. **Sinteza exclude limitarea la rezumarea unor lucrări anterioare, ci presupune un punct de vedere nou**, o depășire a stadiului la care a ajuns cercetarea la un moment dat. Cine își ia răspunderea unor sinteze trebuie să fie foarte bine informat. Esențialul poate fi pus în evidență doar în comparație cu multe alte fapte neesențiale, care trebuie însă cunoscute de autor. Așa-numita stăpînire a materialului aici își spune cuvîntul. Eficiența se află într-un raport direct cu noțiunea de valoare și a ne întreba cît de eficientă este o sinteză înseamnă a vorbi despre însăși valoarea ei.

Am insistat asupra conținutului noțiunilor de **sinteză** și **eficiență** și asupra raporturilor necesare dintre ele, pentru a arăta că îndemnurile spre sinteză pe care conducerea partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu le adresează cercetătorilor sînt reieșite dintr-o profundă meditație asupra realității noastre științifice și dintr-o responsabilă considerare a conexiunilor multiple pe care le implică fenomenul. De pildă, în **Cuvîntarea la consfătuirea cadrelor didactice care predau științele sociale în învățămîntul superior**, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pe baza analizei necesităților învățămîntului, a dezvoltării și diversificării științelor moderne, a cunoașterii statutului sociologic al cititorului contemporan și a implicațiilor economice și etice pe care le generează polilogia, cerea **concentrare, evaluare a esențialului, sintetizare : „Expunerea unei idei mari nu necesită neapărat dimensiuni monumentale. Dimpotrivă, tocmai lipsa puterii de sinteză duce adesea la amplificarea exagerată a unor lucrări".**

Dar se pare că, uneori, în practica editorială, lucrurile nu sînt înțelese chiar așa. Dacă au apărut excelente sinteze despre clasicismul românesc (Dumitru Păcurariu), despre iluminism (D. Ghișe și P. Teodor), despre romantism (P. Cornea), despre curentul expresionist în România (Ov. S. Crohmălniceanu), ori despre structura nuvelei (N. Ciobanu) sau a povestirii (Ion Vlad) ș.a. nu puține sînt cazurile cînd editurile publică așa-zise sinteze, luînd poate în considerare doar faptul că sînt scurte. Numărul de pagini ar trebui să varieze în funcție de tema abordată, nu după stasul colecției sau al unor sumare calapod.

În lansarea către cititori a unor sinteze-pilule excelează **Editura enciclopedică**. O recentă serie aduce pe masa specialiștilor cîteva cărți, cu o tematică de deschidere largă în timp și în spațiu, însă unele dintre ele sînt rămase, din păcate, fără acoperire științifică. O broșură precum **Romanul realist în secolul al XIX-lea** este bazată, în principal, pe cîteva cărți englezești (pînă și un citat din **Roșu și Negru** de Stendhal, este tradus dintr-o versiune engleză !). Oricît de inteligent ar fi grupată materia, în treacăt fie spus, cu lacune grave în ceea ce privește unele literaturi (cea germană, de pildă), rezultatul este o temă în viziune engleză, nu românească și ne întrebăm dacă n-ar fi fost mai eficient să fie traduse cele două-trei cărți de referință care au stat la îndemîna autorilor, așa cum **Editura enciclopedică** a procedat cu volumul lui Émile Faguet : **Drama antică, drama modernă.**

Sintezele serioase nu pot fi produse în serie. Marii critici și istorici literari n-au scris mai mult de 2—3 cărți de sinteză timp de o viață, după desfășurări analitice deosebite. În 1935, în volumul său **Valori**, M. Ralea îndemna pe tinerii critici spre seriozitate și profunzime, pînă la a-și dedica o viață unui singur autor. Editurile și instituțiile de învățămînt și cercetare ar trebui să dovedească mai multă preocupare față de formarea unor buni cunoscători ai operei lui Eminescu, Rebreanu, Arghezi etc. Aceștia ar putea, treptat, crea baza necesară, prin studii analitice parțiale sau publicarea unor corpusuri de documente, pentru apariția sintezelor care să reprezinte generațiile epocii socialiste. (Lăudabile, în acest sens, sînt inițierea **Caietelor Eminescu**, la editura ce poartă numele marelui poet, și deschiderea unor colecții de documente ale marilor noștri scriitori la editura „Dacia").

Printre aparițiile din ultimul timp ne întîmpină unele lucrări „sintetice", care ne fac să ne întrebăm cînd și unde au mai semnat autorii respectivi ceva despre subiectul abordat.

Încercăm, de pildă, un sentiment de surpriză în cazul unor titluri din colecția **„Introducere în opera lui..."** a editurii „Minerva". Aici își publică, spre exemplu, Mihai Zamfir placheta Alexandru Macedonski, punînd la punct, cu dezinvoltură, pe T. Vianu și A. Marino, străduindu-se să ofere o nouă „cheie" Macedonski. Cartea este „împodobită" și cu aplicații statistice „moderne", în fond învechite deja de la epigonii lui Léo Spitzer. Slăbiciunile cărții, semnalate deja de critică, apar ca o consecință firească. Or, o **Introducere** în opera unui scriitor, din punctul de vedere al celui ce o scrie, se cere să fie o rezultantă sintetică a unor cercetări minuțioase, uneori de ani îndelungați. Este lăudabilă preocuparea manifestă la editura „Minerva" de a înlătura „monopolul" unor specialiști asupra anumitor autori sau subiecte. Dar ni se pare firesc ca în primul rînd istoricii literari ce s-au dedicat unor teme, scoțînd la iveală documente necunoscute, încercînd interpretări noi, să fie autorii unor asemenea ediții. Este un punct de vedere care, sper, va fi receptat și acceptat. Nu în sensul de a limita excesiv colaborările în acest domeniu, ci de a îndemna la solicitarea cu precădere a specialiștilor ce dau garanțiile cele mai ferme asupra rigorii științifice.

În materie de sinteză, editurile noastre — și între ele merită toată prețuirea editura „Minerva" — au inițiat forme interesante, însă ele nu apelează întotdeauna la un filtru de calitate pentru conținutul ce se cere introdus în aceste forme. Editurile care au în conducere și printre redactori istorici literari de prestigiu, ar trebui să joace un rol mai activ în însuși procesul de elaborare a unor sinteze valoroase. S-ar putea, de exemplu, întocmai liste cu tematici prioritare, în care să figureze numele marilor noștri clasici, sau al celor mai importanți scriitori contemporani, precum și probleme mai puțin cercetate ale istoriei noastre literare. Inițierea unor concursuri ar contribui iarăși la o selecție mai riguroasă a textelor. Ar trebui, în fine, să existe mai multă receptivitate față de lucrările colective. Au apărut, în ultimul timp, volume valoroase, cum ar fi **Istoria și teoria comparatismului în România** și **Temelii folclorice și orizont european în literatura română** (Editura Academiei). Asemenea lucrări de referință și altele din categoria instrumentelor de lucru, care cu greu pot fi duse la capăt de un singur autor, ar trebui stimulate de edituri ca bază a unor sinteze ulterioare.

Editurile noastre ar putea, de asemenea, stimula activități utile pentru elaborarea unor lucrări de referință și a instrumentelor de lucru prin contracte ferme cu colective de cercetători sau cu catedre universitare. O inițiativă lăudabilă în acest sens este de semnalat la Facultatea de filologie din Timișoara, unde studenții, sub conducerea profesorilor lor, vor întocmi o seamă de bibliografii ale unor importante periodice literare.

Îndemnurile conducerii superioare de partid spre studiile de sinteză se cer transformate într-un program de acțiuni concertate ale cercetătorilor, cadrelor universitare, criticilor și istoricilor literari din uniunile de creație pentru realizarea acelor lucrări valoroase care să reprezinte cultura noastră socialistă în țară și în străinătate.

Stancu ILIN

LA ORAVIȚA: O nouă casă de cultură

REȘIȚA (Corespondentul „Scînteii", **Nicolae Cătană**). — Oravița s-a îmbogățit cu unul dintre cele mai frumoase edificii culturale construit în ultimii ani în județul Caraș-Severin : o nouă casă de cultură. Construcția modernă dispune de o sală de spectacole cu o capacitate de 400 de locuri, de toate anexele necesare pentru desfășurarea în cele mai bune condiții a unor spectacole.

Dați copiilor unelte...

(Urmare din pag. I)

deosebire de generații anterioare de copii, este că ei privesc și înțeleg agricultura prin prisma condițiilor unei producții moderne, organizate pe baze științifice. O îndrăgesc și i se dedică cu pasiune, ceea ce, să recunoaștem, reprezintă pentru ei o orientare profesională rodnică în perspectiva viitorului. Participarea copiilor la asemenea activități, munca lor directă pe ogoare, reprezintă pentru ei o adevărată școală de educație în cultul muncii, al respectului și dragostei pentru făuritorii bunurilor materiale și spirituale ale societății.

În orizontul actual de preocupări al copiilor de la sate — cu largă deschidere spre viața nouă de pe meleagurile natale, spre viața nouă, socialistă a țării întregi — se profilează însă tot mai mult și direcții originale, deosebite, acțiuni al căror promotori sînt copiii din această generație, care pentru prima oară fac loc unor elemente noi în existența tradițională a satului. Să poposim, pentru o primă exemplificare, în satul Vlădeni-Vale — județul Botoșani. De vreo cîțiva ani încoace, pionierii au prins gustul... electricității. Mai întîi, modeste instalații și experiențe de laborator la lecțiile de fizică. Mai apoi îndrăznețe aplicații practice, între care, cea mai de răsunet — radioficarea școlii. Iar acum, în ultimul timp, o inițiativă temerară : un adevărat **atelier de radioelectronică**, pentru repararea și întreținerea aparatelor de radio și televizoarelor locuitorilor comunei. Pasiunea pentru tehnică, utilizarea cu dezinvoltură a unei cuceriri a lumii moderne, a uneltelor sale de către copiii de azi dintr-o așezare de la marginea țării, care pînă acum cîteva decenii n-a cunoscut altă sursă de lumină decît opaițul ! Asemenea cercuri cu profil tehnico-științific sînt organizate în peste 3 000 de școli, stimulînd interesul pionierilor din mediul rural pentru electronică, radio, auto-moto, carturi, modelism etc., relevîndu-le bucuria și satisfacția realizării unor bunuri de folos obștesc, mîndria îndeplinirii unei munci de larg interes general, alături de părinți, de frații mai mari, de toți membrii societății noastre.

Copiii sînt astăzi și vajnici promotori ai sportului la sate. În comuna Traian — județul Brăila — pionierii și școlarii au pus mîna pe lopeți și tîrnăcoape și au amenajat **o pistă cu obstacole**, la Ciuman — județul Harghita — **o bază sportivă multifuncțională** ; în mai toate județele țării copiii s-au alăturat acțiunilor de muncă patriotică inițiate de părinții și frații lor mai mari pentru **amenajarea de stadioane, baze sportive**, pentru desfășurarea **unor acțiuni sportive de masă**. Este adevărat că dintotdeauna, cîmpul, pădurea, malurile apelor au constituit locurile predilecte pentru joacă ; acum însă copiii de la sate încep să conceapă odihna și jocul în natură sub forma unor acțiuni organizate, de anvergură. Astfel, bunăoară, copii din Fărcașa — județul Maramureș — s-au îngrijit **de repararea și amenajarea unei cabane**, pusă la dispoziția lor de autoritățile locale ; în alte părți copiii și-au asumat sarcina **întreținerii marcajelor pe traseele turistice** sau — cum e cazul copiilor din județul Alba — **de ghizi la monumentele și locurile istorice** de pe meleagurile natale. Copiii din comuna brăileană Traian se mîndresc că în vacanțele școlare au vizitat aproape trei sferturi din țară. Și pot fi crezuți pentru că din fiecare drumeție au alcătuit hărți și albume, colecții din cele mai diverse. Excursiile li se par o acțiune obișnuită, aproape obligatorie pentru cel care dorește să trăiască în pas cu vremea sa. Destul de greu pot înțelege cum pînă cu 30—40 de ani în urmă, oamenii — asupriți, exploatați — se nășteau, își trăiau viața și piereau fără a trece dincolo de marginea satului natal.

Varietatea și bogăția preocupărilor de astăzi ale copiilor din satele și comunele țării nu pot fi, practic, epuizate în cadrul restrîns al unui articol de ziar, nici cel puțin la modul enumerativ. S-a mai scris și se va mai scrie, desigur, despre activitatea prodigioasă a micilor pictori din Vulturești, ale căror creații **plastice** au ajuns să fie admirate pe multe meridiane ale globului, sau despre „Licurici", **revista-mozaic** a elevilor din comuna Gropeni, scrisă și decorată de copii, ca pe vremea cronicarilor. Despre asemenea inițiative s-a discutat pe larg și în cadrul unei recente plenare a Consiliului Național al Organizației Pionierilor, care s-a ocupat de unele probleme ale educației prin muncă și ale vieții de organizație a pionierilor din mediul rural, prilej cu care au fost adoptate și unele măsuri vizînd îmbogățirea formelor și metodelor educative de lucru în rîndul copiilor de la sate.

Astăzi, în toate satele, copiii, ajutați și îndrumați de profesori inimoși, pasionați și cu înaltă răspundere comunistă pentru misiunea educativă pe care o îndeplinesc, animați de organizațiile de pionieri și U.T.C., susținuți cu caldă înțelegere de părinți, de autoritățile locale își pot dezvolta aptitudinile, talentele, pot da frîu liber fanteziei și preocupărilor lor de „seriozitate" copilărească, formîndu-și la școala muncii spiritul de chibzuință și simțul gospodăresc, atitudinea civică înaintată. Pentru că lor, părinților lor, meleagurilor lor natale, socialismul le-a dat o nouă viață. Partidul, statul, poporul întreg le veghează tuturor copiilor țării copilăria fericită, lumea de vis și de realitate imaginată și modelată de fantezia lor creatoare.

cinema

● **Ciprian Porumbescu :** PATRIA — 10; 13,30; 17; 20,30.
● **Ceața :** SCALA — 9,15; 11,30; 14; 16,15; 18,30; 20,45, GRIVIȚA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, GRĂDINA SELECT — 19,30.
● **Fată bătrînă :** CAPITOL — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45, la grădină — 19,30, FLAMURA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Frontul nomad :** LUMINA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
● **Ursul Yogi :** DOINA — 9,30; 11,30; 13,30; 15,30.
● **Raportul agentului 36 :** DOINA — 17,45; 20,15.
● **Veronica :** CENTRAL — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, VOLGA — 9,30; 11,30; 13,30; 15,30; 17,45; 20, ARTA — 16; 18; 20, la grădină — 19,30.
● **Pe aripile vîntului :** LUCEAFĂRUL — 10; 14,30; 19, la grădină — 19,45, FESTIVAL — 9,30; 14; 18,45, la grădină — 19,45, FAVORIT — 10; 14,30; 19.
● **Pădurea pierdută :** TIMPURI NOI — 9—20,15 în continuare.
● **Acea pisică blestemată :** BUCUREȘTI — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, la grădină — 20, GRĂDINA ARENELE ROMANE — 19,30.
● **Misterul din insula Balfe :** MIORIȚA — 8,45; 11; 13,15; 15,30; 18; 20,30.
● **Adio, Petersburg :** VIITORUL — 15,30; 18; 20,15.
● **Tecumseh :** LIRA — 15,30; 18; 20,15, la grădină — 19,30, BUCEGI — 15,30; 18; 20,30, la grădină — 19,30.
● **Pasărea timpurie** — 10; 12; 14, **Araya** — 16,30, **Muntele** — 18,30, **Animalele** — 20,30 : CINEMATECA (sala Union).
● **Ce se întîmplă, doctore ?** MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, MODERN — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, la grădină — 19,45, BUZEȘTI — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, la grădină — 20.
● **Astă-seară dansăm în familie :** ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE 15,30; 18; 20,15.
● **Grăbiți apusul soarelui :** EXCELSIOR — 9; 12,30; 16; 19,30, GLORIA — 9,30; 12,30; 16,15; 19,15, AURORA — 9; 12,30; 16; 19,15, la grădină — 19,30.
● **Neamul Șoimăreștilor :** DACIA — 9; 12,30; 16; 19,30.
● **Cowboy :** UNIREA — 15,30; 18; 20,15, la grădină — 19,30, FLOREASCA — 15,30; 18; 20,15.
● **Zestrea :** FERENTARI — 15,30; 18; 20,15.
● **Nici un moment de plictiseală :** TOMIS — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30, la grădină — 19,30.
● **Explozia :** PACEA — 15,45; 18; 20,15.
● **Eu nu văd, tu nu vorbești, el nu aude :** DRUMUL SĂRII — 15,30; 18; 20,15.
● **Țara sălbatică :** GIULEȘTI — 15,30; 18; 20,15.
● **Drumul spre Vest :** COTROCENI — 15,30; 18; 20,15.
● **Atunci i-am condamnat pe toți la moarte :** VITAN — 15,30; 18; 20,15.
● **Fiiera :** GRĂDINA VITAN — 19,30.
● **Atentatul :** RAHOVA — 15,30; 18; 20,15.
● **Lupul mărilor ; Răzbunarea :** MOȘILOR — 15,30; 19, la grădină — 19,30.
● **Copilul sălbatic :** POPULAR — 15,30; 18; 20,15.
● **Seceră vîntul sălbatic :** PROGRESUL — 15,30; 18.
● **Ucideți oaia neagră :** PROGRESUL — 20,15.
● **Domnului profesor, cu dragoste :** MUNCA — 15,30; 18; 20,15.
● **Alfred cel Mare :** COSMOS — 15,30; 18; 20,15.

Reportaj din actualitatea socialistă a țării

Reporterul pune o întrebare la care nu primește răspuns. Apoi află și cercetează cîteva episoade din viața petroliștilor de la Schela de extracție Brăila și se hotărăște să le încredințeze tiparului. Așa s-a născut acest reportaj. Și, deși nimeni nu i-a răspuns direct la întrebare, reporterul crede că, pînă la urmă, a aflat și răspunsul căutat...

La gura sondei, faptele fac de prisos vorbele

Batea vîntul. Năprasnic. Aici, în Bărăgan, după spusa cuiva, din 365 de zile ale anului, doar una singură e fără vînt. Undeva, la un stîlp de rețea electrică, un defect.

„Cine urcă ?"

„Cine să urce pe asemenea rafală ?" S-a ancorat mai întîi stîlpul cu frînghia. Apoi, Ion Mitoi, ancorat și el, a început să urce. Cîmpia vuia, văzduhul parcă daduse în clocot.

— Era o împrejurare specială, conchide ing. **Alexandru Dinu**, și cineva trebuia să înlăture defectul. Dacă o să-l întîlniți pe Ion Mitoi, nu văd ce ar mai putea să spună în plus.

★

Nu l-am întîlnit pe Ion Mitoi. Poate era la Ulmu. Ori la Jugureanu. Ori la Rușețu. Sau la Cireșu. Dacă nu la Plopu sau Lișcoteanca. În cîmpia dreaptă, ca o tipsie de aur vara, cu lanurile de pîine învăpăiate în amiezile toride.

Nu l-am întîlnit pe electricianul Ion Mitoi pentru că, după cum mi s-a spus, se afla la o sondă care cerea prezența lui. Sondorii din Cîmpia Bărăganului dau acum bătălia pentru îndeplinirea angajamentelor asumate — 6 000 tone de țiței peste plan în acest an — de a realiza cincinalul înainte de termen. În fiecare zi sînt extrase peste plan circa 100 de tone țiței. Este răspunsul concret, al faptelor, la chemarea petroliștilor din Boldești. Este semnul de recunoștință al acestui harnic și destoinic colectiv de muncă, distins zilele acestea, prin Decretul Consiliului de Stat, cu „Ordinul Muncii" clasa a II-a, pentru rezultatele deosebite obținute în 1972.

Am aflat că pe teritoriul schelei de extracție Brăila „împrejurările speciale" ca cele amintite mai sus se pot ivi pe neașteptate și că lor trebuie să le facă față, energic, oameni pricepuți. În lanurile pînă la capătul zării, cu griul care urcă verde în văzduh să ascundă potîrnichile ori prima promoție de iepuri a anului — ici și colo turle de sonde ori doar capete de erupție, ca niște splendizi hidranți de irigație a recoltelor de grîu sau porumb. Doar aceste noi semne în cîmpie trădează munca sondorilor — alături de efortul din lanuri pentru pîine — pentru a urca la suprafață „pîinea" albastră ori ruginie a arhipelagurilor subterane de țiței. Și în acest obișnuit de fiecare zi nu „împrejurări speciale", ci obișnuite : **Drăguță Frătică**, de pildă, a lucrat trei zile pe 301 — un tractor — pentru că știa singur, fără să-i mai spună cineva, că atunci era nevoie. A lucrat pînă l-a dat jos șeful secției, comunistul **Petre Mănică**, care l-a dus direct în pat și i-a poruncit să doarmă, deși nu mai era nevoie să-i spună pentru că dormea de-a-n picioarelea.

Iar el, Petre Mănică, cel atît de grijuliu cu odihna altuia, era nedormit de zeci de ore.

Tot la datoria dintr-o adîncă și intimă înțelegere a momentului — încercarea prin care trecea colectivul lor, căruia trebuia să-i facă față.

Tot oameni simpli, la fel ca toți ceilalți, care muncesc aici, la Schela de extracție petrolieră Brăila. Acești oameni — comuniști și necomuniști — au scurtat termenul de probă-sondă de la 15 la 12 zile. 72 de ore cîștigate în cîmpia cu rafale nu o dată năprasnice, în cîmpia în care vîntul obosește doar o singură zi pe an. Acești oameni — aflați în întrecere socialistă — au redus costul mediu pe probă-sondă cu 2 000 de lei. Acești oameni care, la Cireșu, încarcă zilnic „găzarele" Bărăganului, expediindu-le cu adresă precisă, spre haltele noi și argintii de înnobilare — rafinăriile și combinatele petrochimice. Nu o dată, cîmpia cu orizonturile boltite dincolo de cît poate răscoli privirea omenească este populată de această superbă imagine : a terenurilor cu pîine, adunată cu migală și sudoare de pe hectarele cooperatiste de cernoziom și, într-o succesiune firească, trenurile „găzare", cu „pîinea" adîncurilor grăbind spre fabuloasele instalații industriale, unde este așteptată febril această hrană abia dizlocată de la mii de metri de sub rădăcina cuminte a grîurilor și porumburilor.

★

La Oprișenești, maistrul sondor **Ion Ivan** ne-a îndemnat să facem cîțiva pași, cît să trecem colțul unei barăci. În față — cîmpia. Punctul cel mai apropiat de reper ?

Nu, nu o cumpănă de fîntînă.

Nici un copac oarecare. Ci o sondă.

— E „veterana" noastră. Sonda 15. Mai încolo, spre Plopu, nu se vede de aici, cam din aceeași promoție, se află sonda 62. Cu ele s-a început.

La „veterană", pompa canadiană — răscolitoare cumpănă industrială a acestui străvechi peisaj agrest — pendulează zi și noapte. Noaptea, „copacii de metal" din jur își însemnă locul cu lumină și astfel cîmpia dreaptă pare o nesfîrșită sărbătoare, cerul feeric de sus aflîndu-și oglinda în cel de jos, unde, la răstimpuri, „găzarele" fulgeră pe magistralele de oțel spre magistralele industriei noastre socialiste.

...La „veterană", pompa canadiană pendulează fără răgaz. În clipa începutului și-au dat întîlnire aici sondori din Berca, din Urlați, din Boldești, din Țintea, din Moreni... Au venit aici, unde vîntul mirosea numai a pîine și, cînd tot ceea ce au pus la cale a ieșit precum au vrut, unii au plecat în altă parte. Alții, ca **Ion Filipoiu** ori **Ion Nica**, au rămas. Tatăl lui **Vasile Antonescu**, din Țintea, a ieșit acum doi ani la pensie. Cînd a plecat, feciorul era „podar". A zis că cineva trebuie să-i ia locul, așa cum firesc se predă ștafeta în atîtea meserii tradiționale. Vasile Antonescu a luat locul bătrînului și, astfel, arborele genealogic al profesiei din familie își urcă mai sus ramurile.

★

Același maistru sondor de la Oprișenești ne ajută să-i „descoperim" și pe localnici, acum mulți, oameni statornici ai acestor locuri, statornici și în noua profesie inaugurată în anii din urmă. Dar, mai întîi, o succintă secțiune în biografia maistrului. De 14 ani în petrol. Nu, nu din zonele consacrate de extracție a țițeiului, ci, de undeva, de prin Moldova. Primul în familie și primul în sat cu această meserie. („Asta, pînă acum cîteva săptămîni în urmă. Poate de atunci o mai fi plecat vreunul pe la sonde !"). După școala profesională, Ion Ivan a început ca sondor de rezervă. La foraj. Apoi, sondor titular. Podar și... Liceul, școala de maiștri. Primit în rîndul comuniștilor. Acum ? Conduce, aici, la Oprișenești, o brigadă cu o rază de activitate de 25 de kilometri.

— Drumul meu — zice Ivan, un tînăr calm, deschis — e drumul atîtor oameni de aici.

Stăruim pe această direcție și aflăm :

Dumitru Costăchescu e acum operator principal. Cunoaște meseria încît, toți cei cu care stăm de vorbă, ne înfățișează cu respect meritele lui. Costăchescu nu este un „venit". El e de aici, din Ianca. Îndeplinise o muncă oarecare, de funcționar. Cînd s-a început lucrul la sonde a venit alături de petroliști ; și-a găsit repede locul, s-a calificat și acum este operator principal. Colegul lui de schimb, **Gheorghe Popa**, la fel, tot om al locului. După propria expresie, „am dat căruța în primire și m-am făcut sondor". Ca **Dincă Petruș**, din Kogălniceanu. Ori **Dumitru Burlacu**, din Oprișenești. Ori **Gheorghe Vizireanu**, din Mircea Vodă... Cei mai mulți au continuat sau continuă învățătura la liceul din Ianca. „Pentru că meseria asta cere învățătură" — sînt unanimi în părere. „Dar oare, azi, mai există meserie care să se poată face fără învățătură ?"...

La cîțiva pași de rezervoarele argintii, populînd cîmpul cu statura lor masivă, un camion-cisternă descarcă țiței.

— E de la 111, zise maistrul privind.

— De unde știți ?

— După culoare. Uitați : țițeiul e verzui spre roșcat. De altfel, nici nu e prea greu de ghicit. 111 a fost „regina sondelor" aici.

Recordmanele sînt încoronate și cu astfel de titulaturi. Nu numai Ion Ivan, dar și Gheorghe Vizireanu ori Dumitru Costăchescu, Dincă Petruș sau Dumitru Burlacu îți pot numi cu ușurință locul țițeiului după culoare. „Dacă bate mai mult în roșu nu poate fi decît de la 9 sau 10. Dacă e verzui, verzui, de la 101, 102, 17 sau 18. Dacă e negru-păcură, nu poate fi decît de la 193, 105 ori 106.

Împămînteniții din aceste locuri și-au transmis din veac în veac meșteșugul pîinii. Alături de noile semne pe care oamenii recoltelor record din Bărăgan le-au învățat în vremea din urmă se află și „spectrul solar" al țițeiului. Înțelegerea oamenilor a forat în adîncul pămîntului lor, pînă la arhipelagurile subterane. A străbătut straturile geologice odată cu sapa de foraj și, astfel, culorile aurului lichid adus la suprafață au căpătat un sens, au început să însemne ceva pentru toți cei care „au dat căruța în primire" și au venit în petrol. Poate că, înainte de toate, acesta să fie semnul virtuților cîștigate în noua profesie la care s-au urcat un Gheorghe Popa ori Dumitru Costăchescu și cîți alții ca ei, statornici oameni ai Bărăganului !.

...Iată de ce nu mi se părea deloc exagerată remarca unui interlocutor de la Oprișenești care susținea, nu fără oarecare orgoliu afișat, că alături de „Grîușor de Bărăgan", oamenii de aici fredonează în clipele lor de bucurie omenească și „Neicuță al meu e sondor".

★

„S-au schimbat multe pe aici, în cîmpie, odată cu plantarea sondelor...".

Îl ascultăm pe inginerul Alexandru Dinu : „Aici va fi grupul social. Cantină. Blocuri pentru familiști. Blocuri pentru nefamiliști...". Cîteva din obiectivele numite s-au și „ridicat în picioare". Dar planul abia acum începe să fie pus în operă. Cu rigoare, cu stăruință. Pînă în 1976, în Ianca, pentru sondori, se vor construi alte 200—300 de apartamente. Astfel, Ianca nu va mai fi doar unul dintre polii recoltelor mari din Bărăgan. Nu numai comuna consacrată în cultura grîului, a porumbului. Nu numai locul pe unde trec personalele, acceleratele. De pe acum, Ianca își arată semnele orășelului în devenire, semnele orașului care se naște. Așadar, noua ramură industrială n-a schimbat numai destinele unor oameni care „au dat căruța în primire". N-a inaugurat numai o simplă și inedită profesie. Ea acționează în continuare. Schimbă peisajul consacrat al așezărilor. Le cheamă la o nouă existență. Le restructurează pe măsura marșului dinamic al întregii patrii socialiste. Este un urcuș constant, așa cum peste tot s-au petrecut lucrurile unde industria s-a statornicit, inaugurînd o nouă existență pentru om și pentru peisaj, revoluționînd, cum ne place să spunem cu deplin temei, totul, din temelii. De fapt aici se află în esență și întrebarea despre care aminteam la începutul rîndurilor de față : **„Ce înseamnă a avea o atitudine revoluționară în muncă, în existența de fiecare zi ?"**. Concluzia logică, cu valoare de răspuns, poate că am fi putut-o desprinde din tabloul general al tuturor faptelor reconstituite și rememorate pînă aici.

Reporterul ar fi dorit, totuși, un răspuns direct la întrebare. Meditînd însă asupra întregului material de viață, strîns de la petroliștii din Bărăgan, a ajuns să-și pună și el cîteva întrebări. În fond cum ar trebui definită atitudinea fermă, bărbătească, străbătută de curaj a celor care au înfruntat natura aspră a cîmpiei, într-o iarnă, pentru ca sondele să pompeze nestingherit ? Ce înseamnă munca pasionantă „atît cît este nevoie", a lui Drăguță Frătică, pe 301 ? Dar să te înhami la învățătură cînd alții au terminat și facultatea, și asta pentru că tu însuți simți nevoia învățăturii ? Cum pot fi apoi numiți acei oameni, mereu egali cu ei înșiși atunci cînd este vorba de datoria cotidiană, înțeleasă în mod exemplar ?

Răspunsul la fiecare întrebare constituie în aceeași măsură și răspunsul pe care-l căutam. În Bărăgan s-au înălțat în acești ani nu numai copacii de metal ai sondelor, s-au împlinit nu numai așezări noi, ci s-au ridicat și oameni noi, a căror vocație este să revoluționeze peisajul și existențele, oameni cu un înalt spirit revoluționar.

Ilie TANASACHE

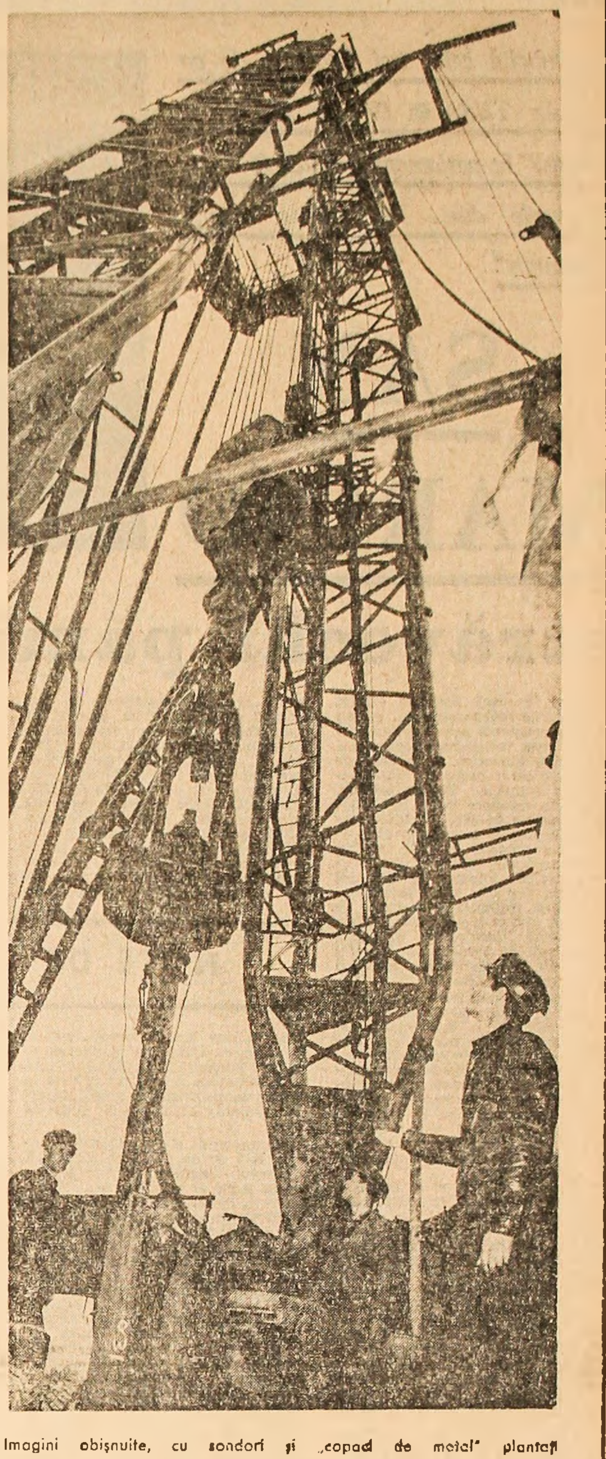

Imagini obișnuite, cu sondori și „copaci de metal" plantați în pămîntul țării

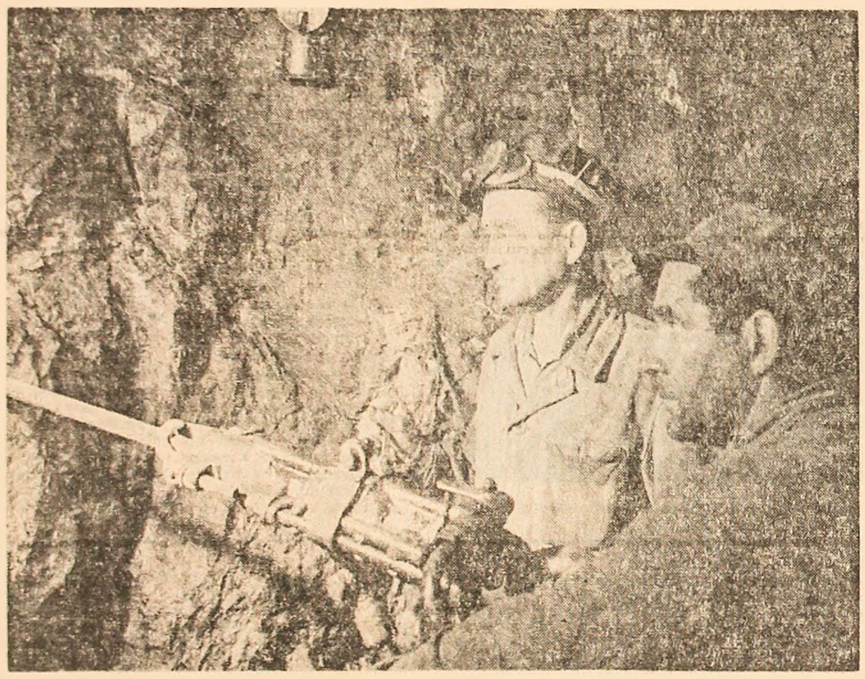

Rocă, pikhamere și energie umană în abatajele Munților Banatului

Profunzimile umane ale orizonturilor miniere

Înaintam în aceeași formație : eu — „între" — maistrul **Dumitru Nedelea** la vreo cinci metri mai în față și cam la tot atîția, inginerul-director **David Brînzei**, dar în urmă. Pașii forfecau în cadență de metronom spațiul și liniștea tunelului-galerie. Podeaua — minerii o numesc vatră — era uscată. De s-ar menține...

Tăceam. Evident, nu din dorința de a rămîne filozofi, ci ca să ne economisim forțele : mersul prin mină nu-i exercițiu pentru peripatetici. Și apoi — înainte — tot discutasem, știam deja o mulțime de lucruri despre **Întreprinderea minieră Bocșa** și căutam să-mi rînduiesc cumva informațiile obținute. Prilejul era nimerit.

Mi-amintesc cum deschisesem dialogul. I-am citit directorului o „sentință" descoperită de mine într-un manual de geologie apărut prin 1964. Scrie acolo : „În prezent, zăcămintele de la Ocna de Fier-Dognecea sînt în cea mai mare parte epuizate. Lucrările de exploatare sînt situate în părțile inferioare ale corpului Simion Iuda și ale altor corpuri mai mici, în cariera Terezia și în Dealul Stroșului".

— Cum, nu sînteți „epuizați" ? ! — glumisem.

Mucalit om inginerul Brînzei. Mi-a oferit un răspuns-definiție pe care îl recunosc a fi un alt citat — îl ascultasem la cursul unuia dintre marii noștri specialiști în materie. „Geologia este știința care progresează din eroare în eroare, apropiindu-se de adevăr prin aproximații succesive. „E clar ?" — adăugase, clipind șiret, directorul.

— Oarecum. Probabil că din „eroare" ați mai descoperit vreun zăcămînt...

— Așa și este. În 1963, anul venirii mele la Bocșa, se părea că Ocna de Fier și Dognecea au dat tot ceea ce puteau da. Mine vechi, **atestate documentar încă de acum un sfert de mileniu**. În vară sărbătorim aniversarea, deși minele sînt practic aici dintotdeauna. Muzeul din Reșița posedă obiecte care certifică cunoașterea cuprului în aceste locuri încă din perioada culturii Coțofeni (1 800—1 600 î.e.n. — n.n.) ; ca să nu mai vorbim de galeriile existente pe vremea romanilor....

— Să revenim la... zilele noastre.

— Spuneam că în 1963 minele aveau un trecut, un prezent, dar nici un viitor. Așa credeam **atunci**. Comuniștii nu s-au împăcat însă niciodată cu lipsa de perspectivă. Au urmat prospecțiuni și... în '70—'72 am deschis zăcămîntul de magnetită cupriferă. E frate bun cu cel de la Sasca și Moldova Nouă. Avem certe rezerve pentru următorii șase ani, iar în „perspectivă" pentru încă cincisprezece. Așa credem **acum**. Continuarea prospecțiunilor geologice — pe de o parte — și perfecționarea tehnologiilor de concentrare — pe de alta — creează premisele unor noi posibilități de dezvoltare.

După discuția din sediul Întreprinderii de la Bocșa urcasem într-un microbuz pantele munților Dognecea și ne oprisem sus, la ieșirea din galeria „Ursoanea". (De unde numele ? „Probabil, de acolo că ține în spate tot muntele"). Este locul unde poți simți cel mai bine pulsul muncii din interior, locul de adunare al întregii producții a minelor.

Producția ? Mii de vagonete tractate electric și pline ochi cu pietre „simple" colțuroase sau rotunde, de la mărimea bobului de mazăre pînă la coșcogea stînca ; strălucind sub soarele după-amiezii și concurînd cu verdele întunecat al muntelui, ori cu acoperișurile de țiglă ale caselor din vale. Verde-vînăt sau negru-cărămiziu ; adică minereu de cupru sau minereu de fier. Este tot ceea ce poate observa nespecialistul.

Ioan Gropșan și **Dragoș Minea** — șeful de sector și maistrul — țin însă la limbajul de specialitate. Notez încet, de teamă să nu le schimonosesc cuvintele : „Textura minereului este masivă, rar tigrată și în geode, iar structura granulară..." etc.

Respir ușurat : cei doi au fost chemați să urmărească manevrele trenulețului abia ieșit din „Ursoanea". Privesc plutirea rectilinie a cărucioarelor funicularului dirijate către stația de flotare de la Bocșa.

Cunoșteam forța minerilor, spiritul lor de întrajutorare, de echipă, știam că sînt oameni drepți, că la ei nu încape „și-și", ci numai „ori-ori". Ori treabă, ori te lași păgubaș. Ori om întreg, ori pehlivan. Oameni care obișnuiesc să plivească spiritul de prejudecăți, de erori și de jumătățile de adevăr. Aveam acum prilejul să le cunosc și o altfel de trăsătură : **tenacitatea**. Stăruința lor de căutători prin viscerele muntelui. 0,7 la sută concentrație echivalează cu a depista acul în carul cu fîn. Poate chiar mai mult. Cred că „miner" a încetat în anii din urmă să mai desemneze exclusiv o profesie : a devenit **concept etic**. Chiar așa : **miner = concept etic.**

Să-i cunosc : era motivul pentru care mă aflam acum în galerie. Am ocolit muntele și am intrat prin „Incinta Dănila" — așa-i spun minerii ; motiv în plus pentru a demonstra că istoria locurilor înseamnă pentru ei istoria oamenilor. Altminteri de ce nu spun : „Secția 100. Mina Ocna de Fier" ? Doar asta-i denumirea oficială...

Înaintam, în aceeași formație : maistrul Nedelea, directorul David Brînzei și subsemnatul. Șlefuiam cu razele lanternelor muchiile întunericului și înaintam. Grele lanternele. „Plumbul acumulatorilor" — gîndesc. De cînd mergem ? Întreb : cît am parcurs ? Un kilometru ? Doi ? „Ei, asta-i ! 500 de metri !".

O pată galbenă. Citesc : **Puțul nr. 2. Orizontul R 3.** „Tovarășe director. Sînt maistrul **Busuloc Nicolae** și execut aici operația de..." (Aveam să mai aud astfel de prezentări: sînt maistrul... sau minerul...sau șeful de echipă...).

— Ca la armată ? — Întrebarea am pus-o după ce intrasem în colivie și auzisem cele două semnale „Jos !".

— Dar sîntem o armată. Disciplina-i **disciplină**, chit că după șut ne-ntîlnim la o sticlă de bere. Cum credeți altfel că reușeam să cîștigăm drapelul de fruntași pe ramura minieră ? Și cum, dacă nu astfel, puteam spera la cinstea deosebită ce ni s-a făcut, în ajun de 1 Mai, prin conferirea „Ordinului Muncii" clasa I ?

Un semnal : „Stai !". Sîntem mai jos cu patruzeci de metri. Intrăm pe una din galeriile ce se deschid în față. Nu știu pe care — știu doar că „duce la cupru". Vatra începe să se umezească. Văd cum reptilele lichide — șuvițele de apă — se insinuează printre lemnăria armăturii. Din loc în loc, pe grinzi apar sfere mari, pufoase. Contrast izbitor : roșu și alb. „Viața coboară și aici ; sînt bureți de mină". Vatra și-a compromis de mult numele. A devenit adevărată gîrlă. Răstoacele de pe margini nu pridideșc s-o evacueze. Șipotele muntelui își fac de cap. Plescăim în apă pînă aproape de marginea de sus a cismelor. Apă curată, limpede. Raza lanternei o străpunge, luminînd patul de calcar alb. Șinele vagonetelor apar ca developate. Și, totuși, terasamentul lor rezistă. „Cum ?".

— N-are altă soluție. Pe strada asta e „deputat" **Gheorghe Munteanu**.

Am scăpat de bălăceală.

— Sînt minerul **Marin Boltașu** ; abatajul 26 — cuprifer. Am trimis „la zi" 180 de tone. „Am" — adică echipa.

— Sînt minerul **Ion Cușmir** ; abatajul 27. Împreună cu **Vasile Roșca** și **Ilie Ruști**, executăm „cupturirea" (desprinderea de pe boltă a fragmentelor de rocă rupte, dar necăzute în urma exploziei).

„Comuniști, oameni de nădejde" — mi se spune. Fac parte din brigada lui **Vasile Rădulescu**, reprezentantul lor în comitetul oamenilor muncii.

Undeva, lateral, o mașină ciudată : imaginați-vă o combinație de excavator cu o autobasculantă. Dihania apucă roca, o aruncă în cutia din spate cu gesturile unui om care-și cumpănește sacul, se precipită șuierînd către un fel de hrubă, după care-și abandonează încărcătura cu viteză de catapultă. „Sînt umplute cu steril locurile de unde s-a extras minereul".

Omul de pe „monstrul-galben" — porecla dată de oameni mașinii cu siloz și cupă — are o poveste ciudată. Îl cheamă **Cazimir Ferlevici** și este utecist ; pentru doi ani a părăsit subteranul și a lucrat la Porțile de Fier.

— Voiai să cîștigi mai mult ?

— Aici am cîștigat și cîștig mai mult decît oriunde. O lucrare ca cea de la „Porți" o ridică o țară o dată la o mie de ani. Trebuia să fiu acolo. Să capăt orizontul acela !

— Ce înțelegi prin orizont ?

— Orizont este locul unde omul se întîlnește cu hotărîrea de a munci. Asta-i !

...Ca să ajungem „la fier" a fost necesar un adevărat tur de forță. Am urcat printr-o „suitoare" — opt scări de lemn a cîte opt fușteie fiecare ; toate fixate în zigzag într-o secțiune 1 m x 1,5 m.

Panoul 608. Aer curat, bun, deși **Gheorghe Barbu** „bate" găurile pentru pușcare. Perforator P—90 („180 rotații și 1 200 bătăi pe minut. Perforaj umed. Ehe, s-au dus picoanele". Ce-s astea ? „Ce-au fost ! Sfredele învîrtite cu mîna").

Aflu că majoritatea lucrărilor sînt mecanizate. Că, pe această bază, **întreprinderea s-a angajat să îndeplinească planul cincinal în numai patru ani și două luni.** Manual nu se execută decît o parte a operațiilor de armare și rambleiere. **Ion Râmnețeanu**, 41 de ani, vagonetar : Ce faceți, practic ? „Aici ? Agăț vagoneții unii de alții. Le duce LAM-ul (locomotivă de mină cu acumulatori). Nu mai strică aerul. **Le-am** schimbat pe **dizele**, făceau prea mult fum. Mai sînt și locuri mai grele..."

Am văzut aici ceea ce n-am crezut vreodată să întîlnesc într-o mină : apă curentă, de la suprafață. Apă potabilă. Conductele erau „trase". Apă la robinet !

Pe un prag din interiorul panoului, șapte serviete : „Slană și pită !". Dar florile ? „Ei da, un buchet de flori. Sînt ale maistrului **Ioan Cioca**. Împlinește azi treizeci de ani". Cine le-a adus, care om ? „Ce om, ECHIPA !".

...Seara, tîrziu, am plecat de la Bocșa într-o „Dacie — 1100".

Tovarășii de drum mă îndeamnă :

— Repede, scrie reportajul într-o singură frază.

— E gata. Mi l-a scris un miner, unul tînăr, Cazimir....

Apoi însă, în fața hîrtiei, n-am reușit să mă rezum la o singură frază. „De vină ?" Profunzimile umane ale orizonturilor miniere străbătute.

Mircea BUNEA

Reportaj din actualitatea socialistă a țării

REPORTAJ PE GLOB • REPORTAJ PE GLOB • REPORTAJ PE GLOB

• Simbolul celor trei fortărețe de pe muntele Titan • De la străvechiul „arengo" la parlamentul de azi • Toate drumurile duc... la „domus magna communis"

SAN MARINO străvechi pămînt republican

NOTE DE CĂLĂTORIE

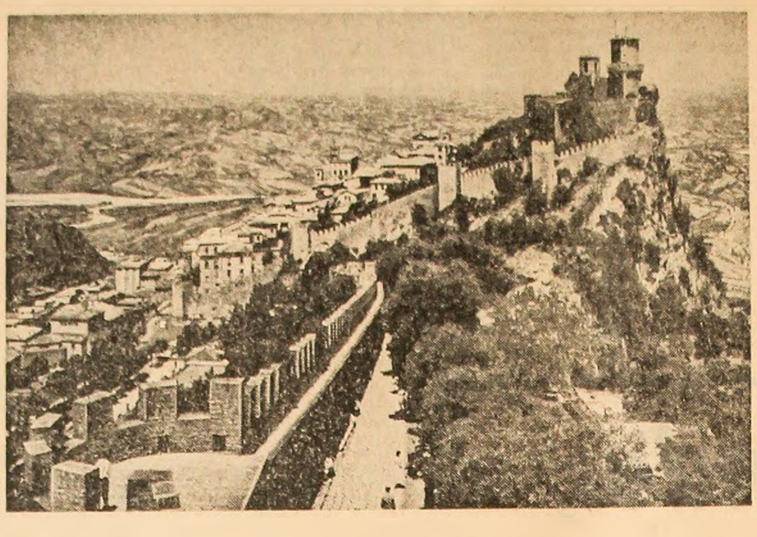

Silueta muntelui Titan urcă spre orizont

Lăsînd în urmă Riminiul scăldat în talazurile Mării Adriatice, pentru a urma autostrada spre sud-vest, călătorul este întîmpinat după numai cîțiva kilometri de o zonă de coline ale căror contururi line desenează o armonie de convergențe. Deasupra, muntele Titan își desfășoară pantele pe care șerpuiesc serpentinele din ce în ce mai concentrice ale șoselei. În zile senine, panorama Titanului suie spre orizont, lăsînd impresia că cele trei bastioane din vîrf ating firmamentul. Aceste fortărețe, construite pe cele trei piscuri ale muntelui Titan, au valoarea istorică și strategică consemnată de secolele în decursul cărora au stat de strajă libertății Republicii San Marino.

Situată la confluența regiunilor Marche și Romagna, Republica San Marino acoperă o suprafață de 61 kmp, împărțită din punct de vedere politico-administrativ în nouă districte. Orașul San Marino este capitala țării, fiind totodată nucleul comunității ce s-a format în primele decenii ale secolului IV. Orientat spre miazăzi, orașul este adăpostit de vînturile reci din vest, anotimpurile fiind blînde și dominate de o climă uscată.

Numele țării, cît și al capitalei, este legat de cel al întemeietorului așezării de pe muntele Titan — dalmatul Marino — cioplitor în piatră refugiat pe Titan în urma persecuțiilor decretate de împăratul Diocletian.

Mica și modesta comunitate ce s-a înfiripat în jurul mînăstirii lui Marino a înfruntat, de-a lungul secolelor, nenumărate obstacole, respectînd cu sfințenie jurămîntul dat libertății. Cîndva, deși nu se știe exact cînd, muntele Titan a luat numele fondatorului care a fost declarat protector și inspirator al libertății sanmarinezilor.

De la începuturile sale, organizarea locuitorilor de pe Titan s-a bazat pe idei și legi de esență republicană, ce aveau la bază libertatea. Puterea de stat era reprezentată prin „adunarea capilor de familie" sau „arengo", prezidată de doi consuli aleși semestrial, interval de timp stabilit prin lege. Documentele ce menționează consulii anului 1244 vin în sprijinul teoriei unei perpetue democrații în San Marino, fapt ulterior atestat de statutele din 1253, 1295, 1353 și de registrul geografic gregorian. Spre sfîrșitul secolului XIII, consulii au fost denumiți „căpitani", iar puterea executivă și juridică ce o dețineau a primit numele de „regență". Și în prezent, cei doi căpitani regenți sînt aleși din șase în șase luni, moment marcat printr-o ceremonie ce păstrează uzanțele secolului XVI. Titlul de „republică" apare pentru prima dată în istoria sanmarineză în anul 1448, fiind definitiv stabilit prin lege în 1491.

Sanmarinezii și-au apărat autonomia față de orice putere din afară. Pericolul invaziilor barbare la început și cel al tiraniilor feudale mai tîrziu a determinat construirea unui solid sistem de apărare și observație pe muntele Titan. Datorită acestui fapt, cît și poziției sale geografice, San Marino a constituit unul din obiectivele războaielor de cucerire duse de familia Malatesta, stăpînă absolută a Riminiului în perioada ducatelor și republicilor autonome de pe teritoriul Italiei. În acest context, trebuie menționate bunele relații ce le-a avut Republica San Marino cu ducatul de Urbino, cu republica venețiană și cu republica florentină.

Cele trei bastioane ale cetății — Guaita sau Rocca, Cesta sau Fratta și Montale — sînt legate de trei centuri de ziduri de apărare, în interiorul cărora este cuprinsă partea veche a orașului San Marino — sinteză a istoriei sale pluriseculare. Întregul complex de fortificații a fost construit în perioada dintre secolele X—XIV. Vizitatorul străbate străduțe înguste ce suie printre case dispuse pe mici terase tăiate în stînca de calcar. Magazine în miniatură expun afară panouri și rafturi cu obiecte diverse, dintre care se remarcă ceramica de San Marino. Toate străduțele conduc spre centrul orașului: piața Libertății, unde se înalță palatul guvernamental sau „domus magna communis". Construit în jurul anului 1380 și refăcut în forma actuală în 1884, palatul păstrează aspectul medieval al clădirii unde timp de secole s-au întrunit reprezentanții populației sanmarineze pentru a hotărî viitorul țării. Clopotele de pe turnul palatului păstrează și astăzi misiunea de a marca orele, de a anunța convocarea parlamentului și zilele de sărbătoare.

Suspendate pe marginea prăpastiei de pe latura de apus a muntelui, cele trei fortărețe pentagonale adăpostesc astăzi admirabile muzee. Primul și cel mai vechi, denumit în dialectul local „Guaita", datează din secolul XI. Acesta a fost primul refugiu al populației în vremuri de restriște. Ulterior, odată cu extinderea cetății, a fost dotat cu celule pentru condamnații republicii. Acest bastion este unit printr-un zid de apărare cu cel de-al doilea bastion, „Cesta", care se înalță pe vîrful cel mai înalt al muntelui și adăpostește muzeul de arme. Zidul ce continuă spre al treilea bastion, urmînd culmea muntelui, este deteriorat de vreme, iar clopotul său nu mai răsună așa cum făcea cu cîteva secole în urmă.

Peste zidurile crenelate ce încoronează înălțimile gigantului de calcar se desfășoară privirii o panoramă ce cuprinde marea și coasta dalmată, colinele Euganee și crestele împădurite ale munților.

Impresionat de atîta istorie și tradiție, sădind în memorie imaginea vie a atîtor monumente, plăci comemorative și locuri pitorești, vizitatorul coboară spre poalele Titanului unde îl întîmpină orașul nou, cu hoteluri și construcții moderne.

Înserarea cade străvezie peste văile din jurul Titanului. La punctul de frontieră, marcat printr-o arcadă din bare metalice vopsite în culorile drapelului național, se află o pancartă pe care scrie: „Bine ați venit pe vechiul pămînt al libertății".

Porniți pe drumul spre Rimini, aruncăm o ultimă privire spre apus, unde Titanul ne oferă un splendid tablou panoramic nocturn. Mii de lumini sclipesc prin vălul diafan al nopții...

Mariana CELAN

Flacăra nestinsă din pădurile Angolei

• Ce a însemnat pentru Cassapado stăpînirea colonialistă • Caravane contra... bombardiere • Atacul bazei militare Lumbula • Pași siguri spre țelul final — independența țării

Aproape zilnic, agențiile de presă transmit știri despre succesele înregistrate de patrioții angolezi care s-au ridicat, cu arma în mînă, la lupta pentru lichidarea jugului colonial portughez, pentru libertatea patriei și a poporului lor. Ca urmare a acestei lupte pline de abnegație, dusă de-a lungul a 12 ani, mai bine de o treime din teritoriul țării, care se întinde pe o suprafață de 1 246 700 kmp, se află astăzi sub controlul forțelor patriotice.

Publicistul Rolf-Henning Hintze, care a vizitat regiunile eliberate din Angola, a publicat un amplu reportaj, în care se reflectă hotărîrea poporului angolez de a continua lupta, în pofida tuturor dificultăților, pînă la eliberarea totală a patriei sale.

Un om în vîrstă își scoate cămașa ruptă și-și arată spatele crestat de cicatrice. „Sînt vechi de șase ani — spune el — și constituie urmele bătăilor cu biciul pe care mi le-au aplicat portughezii, fiindcă n-am avut destui bani pentru a plăti impozitul la care am fost impus". Omul a fost aruncat în închisoare, dar după două luni a reușit să fugă. Imediat după aceea a aderat la mișcarea de eliberare.

Această scenă s-a petrecut într-un mic sat din partea estică a Angolei. Se pare că acest sat n-a mai fost vizitat de ziariști occidentali, pentru că el se află în zona controlată de Mișcarea Populară pentru Eliberarea Angolei (M.P.L.A.).

Aflîndu-mă în acest sat, mi-am exprimat dorința să discut direct cu cît mai mulți locuitori despre felul în care au cunoscut ei dominația colonială portugheză. Dînd curs rugăminții mele, autoritățile locale au convocat o adunare populară în piața folosită, în cursul diminețiIor, ca școală. Cu ajutorul a doi translatori am aflat unele amănunte despre suferințele oamenilor care au trăit sub dominația colonială.

Cassapado — un bărbat de 36 de ani, dînd semne vizibile de subnutriție — a povestit că în 1952 a fost constrîns să efectueze timp de trei luni muncă forțată la construcția de șosele. Pentru această muncă i s-au promis 800 de escudos. Cînd, după expirarea termenului, a vrut să-și ridice banii, a fost mereu amînat de la o zi la alta. După repetate stăruințe, a aflat că din cei 800 de escudos n-au rămas decît 50, pentru că fiecare oficiu al administrației provinciale a păstrat o parte din bani pentru buzunarul propriu.

Cassapado n-a primit nici măcar restul de 50 de escudos, întrucît administratorul i-a cerut să achite 150 de escudos ca impozit. Cînd a răspuns că nu are bani, acesta a poruncit să fie pus la muncă, unde a rămas timp de trei luni. După un timp a reușit să stabilească contactul cu mișcarea de eliberare și s-a hotărît să ia arma în mînă pentru a contribui la alungarea colonialiștilor.

Un altul a povestit că a văzut cum, în 1967, un detașament de pedepsire portughez, ca măsură de represalii, a legat laolaltă mai mulți locuitori ai unui sat, i-a închis într-o colibă și i-a dat foc.

Aproape fiecare angolez poate vorbi despre asemenea fapte sau altele asemănătoare, pe care le-a trăit sub dominația portugheză. Toate acestea permit să se înțeleagă de ce populația din regiunile eliberate aduce de ani de zile mari contribuții în războiul împotriva portughezilor. În acest răstimp, forțele patriotice au reușit să elibereze aproximativ o treime din teritoriul Angolei. Europenii, în general, nu-și pot imagina cu ce jertfe se duce acest război de eliberare.

O unitate a forțelor patriotice din Angola pregătind o acțiune de luptă

Cînd, acum cîțiva ani, Portugalia și-a dat seama că nu mai poate cîștiga războiul cu arme clasice a încercat să determine o cotitură a evenimentelor prin folosirea mijloacelor chimice. Distrugînd ogoarele populației civile, portughezii au sperat că vor putea face imposibilă aprovizionarea partizanilor. Războiul chimic a avut însă cu totul alte urmări: întreaga lume a fost cuprinsă de un val de proteste împotriva guvernului din Lisabona.

Deoarece forțele patriotice nu dispun de artilerie antiaeriană, portughezii domină spațiul aerian, iar atunci cînd observă cea mai mică mișcare în rîndurile patrioților lansează imediat bomba. Ținînd seama de vastitatea teritoriului angolez, aceste bombardamente nu pot aduce rezultatele scontate de trupele coloniale. Numai cea de-a 3-a regiune militară a M.P.L.A. este mai mare decît R.F.G., Olanda, Belgia și Elveția luate la un loc. Întreaga aprovizionare se desfășoară cu caravane care parcurg sute de kilometri. Pentru un marș de 600 km, din a 3-a regiune militară pînă la Bié (a 51-a regiune militară), o asemenea caravană are nevoie de 45—60 de zile. Pentru preîntîmpinarea unor bombardamente aeriene, în regiunile eliberate casele sînt construite sub copaci, așa încît să nu poată fi văzute de la înălțime.

În vocea interlocutorilor mei răzbate o mîndrie evidentă atunci cînd spun: „Acum ne aflăm în Angola eliberată". Într-adevăr, în regiunile eliberate, după o îndelungată stăpînire colonială, oamenii trăiesc pentru prima oară fără exploatarea și reprimarea portugheză, după datinele angoleze. M.P.L.A. se bucură, într-adevăr, de uriașul avantaj de a-și vedea lupta sprijinită de poporul angolez.

Celor aproximativ 60 000 de soldați portughezi, forțele de eliberare angoleze le opun deocamdată doar vreo 6 000 de luptători instruiți și echipați. De aceea, tactica M.P.L.A. constă în a evita confruntări directe cu inamicul și de a trece la atac numai după o minuțioasă pregătire și cînd victoria este absolut certă. Un exemplu clasic al unei astfel de operații l-a constituit, de pildă, atacul împotriva bazei portugheze Lumbula. După relatările mai multor martori oculari, lucrurile s-au petrecut în felul următor:

La început, cercetașii au ținut baza sub observație timp de patru săptămîni, pentru a cunoaște exact programul zilei urmat de garnizoana ei. S-a stabilit că momentul cel mai potrivit pentru atac este ora 17. O parte a soldaților portughezi se așezase la masă, alții făceau sport sau se scăldau în rîu, cînd unitățile M.P.L.A. au atacat deschizînd foc cu aruncătoarele și armele automate. În decurs de numai 15 minute au fost lansate 150 de grenade și trase mai multe mii de focuri de armă, după care angolezii s-au retras. Au mai trebuit să treacă încă 15 minute pînă cînd portughezii s-au dezmeticit, au pus mîna pe arme și au deschis focul asupra atacanților. Bilanțul acțiunii: baza distrusă în proporție de două treimi, cel puțin 30 de portughezi morți și un mare număr de răniți. Iar de partea M.P.L.A. — nici un fel de pierderi.

În pofida tuturor eforturilor depuse de trupele coloniale, M.P.L.A. a repurtat în anii care au trecut succese considerabile, înaintînd astfel cu pași siguri spre dobîndirea țelului urmărit de toți patrioții angolezi — independența țării.

DE PRETUTINDENI

CU PLUTA PESTE ATLANTIC

13 oameni — bărbați și femei — de diferite naționalități, intenționează să traverseze Atlanticul, de la Insulele Canare pînă la coastele Americii, cu o plută. După cum au declarat organizatorii, experiența are drept scop să demonstreze că indiferent de condiții, în împrejurări oricît de grele, membrii diverselor națiuni pot conviețui și colabora. „Căpitanul" acestei plute care poartă numele de „Acali" (în vechea limbă aztecă înseamnă „casă pe apă") este antropologul mexican dr. Santiago Genoves, același care a participat și la expedițiile lui Heyerdal pe ambarcațiunile din papirus „Ra I" și „Ra II".

EXPEDIȚIE ITALIANĂ PE EVEREST

Săptămîna trecută piscurile Everestului (8 848 m) au fost cucerite pentru a 6-a oară. Performanța aparține unei expediții italiene conduse de Guido Monzini. Expediția a fost pregătită timp de trei ani; prin numărul participanților (2 000, dintre care peste 60 de europeni, restul călăuze și hamali), prin tonele de material și cele două elicoptere, ea este cea mai mare dintre expedițiile de cucerire a Everestului. Etapele escaladării au fost marcate de o tabără la baza de plecare și alte 6 tabere de înălțime. Majoritatea participanților provin de la școala de alpinism de la Aosta.

VACCIN ÎMPOTRIVA LEPREI

Un grup de cercetători norvegieni și suedezi care lucrează în cadrul institutului de cercetări „Armauer Hansen" din Addis Abeba a pus la punct un vaccin împotriva leprei — anunță ziarul suedez „Svenska Dagbladet". Rezultatele cercetărilor vor fi prezentate în cursul acestei veri la Bergen (Norvegia), la Congresul internațional asupra leprei, care se va întruni pentru a aniversa centenarul descoperirii bacilului acestei maladii de către norvegianul Armauer Hansen.

ENIGMA FARAONULUI KEFREN

Arheologii Universității din Cairo au descoperit, nu departe de faimoasele piramide de la Gizeh, mormîntul preotului Ibis Raa. Se presupune că acesta ar fi supravegheat înbălsămarea și înmormîntarea faraonului Kefren (2 580—2 563 î.e.n.) care a fost, alături de Keops și Mikerinos, unul din marii constructori de piramide ai Egiptului antic. Descoperirea ar putea dezlega misterul mormîntului marelui faraon, care nu a putut fi găsit pînă astăzi. Giovanni Belzoni a găsit, în secolul trecut, încăperea mortuară, dar ea era goală. În urmă cu patru ani, experți ai Universității Berkeley din California și ai Universității Ein-Shams din Cairo au inițiat o cercetare sistematică, folosind metodele cele mai moderne; ei au descoperit încăperi neștiute pînă acum, dar în nici una nu era mormîntul faraonului.

Alături de o statuie în calcar a preotului Ibis Raa a fost găsită o frescă ce urmează a fi restaurată. Tocmai în textul acestei fresce speră arheologii să găsească cheia enigmei.

SCUTER PENTRU ZĂPADĂ

Scuterul pentru zăpadă „Buran", produs în U.R.S.S., are, în loc de roți, șenile dintr-un cauciuc special, rezistent la temperaturi joase. Capacitate de transport: două persoane și 50 kg bagaje; în spate i se poate anexa o remorcă cu o încărcătură de 300 kg. Motorul, răcit cu aer, are 35 C.P. și dezvoltă o viteză pînă la 60 km pe oră. Noul vehicul este folosit cu succes de crescători de reni, geologi, exploratori, diferiți specialiști care lucrează în regiunile Extremului Nord.

BĂTĂLIA CONTRA LĂCUSTELOR CONTINUĂ...

„Roiul de lăcuste se profila la orizont aidoma unui nor de fum. După scurt timp, insectele dansau în jurul meu ca fulgii de zăpadă mînați de viforniță. Cînd roiul se lăsă la pămînt, sub greutatea lui se frînseră crengile copacilor; în numai cîteva ore verdele peisajului dispăruse, rămînînd doar întinderea dezolantă a pustiului". Astfel descrie un specialist al Organizației Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură (F.A.O.) o invazie de lăcuste, petrecută în anul 1968, la care a fost martor.

Recent au fost lansate noi avertismente, potrivit cărora o calamitate similară ar putea să se repete: în Arabia Saudită a fost depistată formarea a 23 mari roiuri de lăcuste. Purtate de curenți și putînd străbate uneori, fără oprire, distanțe de peste 2 000 de kilometri, ele s-ar putea răspîndi spre est — în direcția Indiei, sau spre vest — peste țări africane, provocînd pagube imense acestor regiuni.

În prezent, în condițiile colaborării internaționale inițiate în acest domeniu, apare pentru prima dată posibilitatea prevenirii unor asemenea invazii pustiitoare. Recent, într-o declarație făcută presei, dr. Gurdas Singh, specialist al F.A.O. în combaterea lăcustelor, a arătat că în ultimii ani, în regiunile unde se formează de obicei roiurile, echipele organizației au instalat 250 de posturi de observație, dotate cu aparatură specială, care transmit în permanență informații despre orice deplasare a roiurilor. La cerere, de la baze cu asemenea destinație decolează avioane pentru a împrăștia substanțe toxice peste nucleele din care se dezvoltă marile roiuri.

...devorînd verdele peisajului.

„Cadillac-ul Eldorado", închisoarea particulară și cătușele d-lui Brown

• Din dramele plantațiilor • La o fermă de roșii și mango descinde poliția • „Biwis": prost tratați și bine păziți

Negrul Semey Smith, pe care prietenii îl numesc „ochi de vultur", intrase într-un supermagazin alimentar și tocmai se pregătea să-și dea ultimul dolar pe o pîine și o cutie de conserve, cînd se auzi strigat. Nu era altul decît mister Joseph Brown, cunoscut furnizor de mînă de lucru pentru marile plantații de roșii de lîngă localitatea Homstead, statul Florida, care îl aborda direct: „Ești șomer? Vino cu mine".

„Am 68 de ani — povestește Smith — și de cînd mă știu lucrez pe plantații. Eram, într-adevăr, în căutare de muncă. M-a invitat politicos în mașină. Era un „Cadillac-Eldorado" tip 1972. Drumul pînă la fermă a fost scurt: 9 mile. Mister Brown și-a chemat administratorul, care m-a luat și m-a dus într-un fel de șură plină cu paturi. Toți dormeau, așa că m-am culcat și eu. Nu se făcuse încă de ziuă, era ora 4, cînd am fost treziți din somn și într-o jumătate de oră eram în drum spre fermă. În acea zi am cules 58 de coșuri cu roșii. Mi se cuveneau aproape 15 dolari. Administratorul însă ne-a dat la fiecare numai cîte doi dolari. N-am spus nimic, crezînd că restul mi se va da la sfîrșitul săptămînii. Pe plantație m-am dumerit că restul ni-l oprește mister Brown pentru închirierea patului pe care ne odihnim noaptea oasele frînte în cursul zilei, iar din cei doi dolari trebuie să-ți cumperi de ale gurii. În loc să-și oprească doar cîteva procente din salariile muncitorilor, încredințate lui de către proprietarii fermelor, Brown își oprea aproape întreaga sumă".

La mijlocul lunii martie, Joseph Brown și administratorul său au fost arestați de poliția din districtul Dode, în apropierea unei case zidite din beton armat, cu ferestre mici, zăbrelite, în mijlocul unei ferme de roșii și mango. Era închisoarea în care Brown îi arunca pe cei ce refuzau să mai lucreze ca sclavi sau pe cei ce încercau să evadeze din acest lagăr de muncă. În momentul arestării, în închisoarea particulară a lui Brown se aflau 28 de muncitori agricoli de culoare. Polițiștii i-au pus „antreprenorului" cătușele în timp ce se îndrepta spre mașina sa, un Cadillac tip 1972, după ce făcuse „inspecția" închisorii. În mînă ținea o servietă cu 43 786 dolari. „Autoritățile — scria „New York Times" — consideră că banii i-a strîns prin exploatarea cruntă a muncitorilor agricoli sezonieri, cărora Brown le-a aplicat un tratament de sclavi".

Toți muncitorii s-au plîns poliției că la sfîrșitul fiecărei săptămîni, cînd trebuia să le dea salariile, Joseph Brown îi mai scotea și datori. „Eram siliți să lucrăm cîte 10 ore și jumătate pe zi, a declarat un muncitor. Sîmbătă, ziua salariului, ni se spunea că îi datorăm fiecare cîte 26 de dolari pentru că ne-a dat adăpost, ne-a transportat cu camionul la fermă, i-am consumat lumină electrică etc. Așa se face că banii rămîneau tot în buzunarul lui, în afară de cei doi dolari pe zi pe care ni-i dădea pentru a ne astîmpăra foamea. Mulți dintre muncitorii întemnițați de Brown au fost duși la spital unde s-a constatat să suferă de subnutriție".

Încercările autorităților judiciare de a strînge dovezi împotriva acestor exploatatori de tip feudal nu dau rezultatele așteptate, întrucît muncitorii agricoli, deși direct implicați, se tem să depună împotriva patronilor lor. După cum declara Max Rothman, directorul serviciului juridic din Florida, „ei se tem că își vor pierde slujbele, se tem să nu-și pună existența în pericol, se tem pentru soarta familiilor lor". Situația este mult mai extinsă, la scara întregii țări, dat fiind că în S.U.A. sînt sute de mii de muncitori agricoli șomeri — numai în Florida, în prezent, sînt circa 80 000 — care suferă de pe urma unei competiții și așa extrem de dure pe piața muncii. Or, numai cel care acceptă cele mai mici salarii și cele mai grele condiții de muncă reușesc să capete slujbe. Neștiind să facă altceva decît muncă agricolă, aceștia își vînd brațele la prețuri scăzute, sporind astfel profiturile marilor proprietari de ferme și plantații.

Cine sînt muncitorii „biwis"?

Pe plantațiile de trestie de zahăr din Florida muncesc, din zori pînă la asfințit, mii de „biwis" (numele prescurtat dat locuitorilor Indiilor de Vest britanice), angajați atît pentru îndemînarea și viteza cu care taie trestia, cît și pentru faptul că acceptă cele mai mici salarii de pe piața internă a brațelor de muncă. Numai pe plantațiile de trestie de zahăr din zona lacului Okeechobee muncesc peste 8 500 de tăietori aduși din Jamaica, St. Lucia, Barbados și alte insule ale Indiilor de Vest. „Nu știu ce salariu am, spunea un „biwi". Primesc oricît de puțin mi-ar da stăpînul. Mă feresc să spun că nu e destul, pentru că m-ar trimite imediat acasă. În Jamaica însă nu găsesc de lucru și am 6 copii de hrănit".

Asociația proprietarilor plantațiilor de trestie de zahăr din Florida, care controlează o producție anuală în valoare de 200 de milioane de dolari, afirmă că muncitorii americani nu sînt destul de rezistenți la tăierea trestiei. Un „biwi" culcă peste 25 la sută mai multă trestie pe oră decît un american. Realitatea este însă că muncitorii din Indiile de Vest, fiind departe de țară, lipsiți de posibilitatea de a cere cuiva ajutor, nesindicalizați, nu au nici o alternativă în afară de cea a supunerii oarbe. Viața lor pe meleaguri străine seamănă cu cea din pușcărie. Barăcile din lemn în care locuiesc din octombrie pînă în aprilie, cînd se termină seceratul trestiei, sînt împrejmuite cu sîrmă ghimpată și bine păzite.

Cesar Chavez, președintele Uniunii sindicale a muncitorilor agricoli, desfășoară o intensă campanie de organizare a muncitorilor agricoli în sindicate. În același timp, sînt inițiate acțiuni de boicotare a produselor provenite de pe plantațiile ale căror patroni refuză muncitorilor agricoli dreptul lor elementar la organizare în sindicate, dreptul la un salariu minim garantat, dreptul la condiții umane de viață și muncă. Chavez, lider sindical progresist, care a reușit să organizeze în sindicate zeci de mii de muncitori agricoli californieni și a fost întemnițat de multe ori sub diverse pretexte, ca „instigare la grevă", „tulburarea liniștii pe plantații", „agitarea muncitorilor" etc., continuă să-și exprime încrederea în posibilitatea formării unei federații naționale a tuturor celor ce muncesc la ferme și plantații, care să strîngă rîndurile muncitorilor agricoli sezonieri, sădind încredere în forța socială și politică pe care aceștia o reprezintă.

C. ALEXANDROAIE

O delegaţie guvernamentală română a plecat la Teheran

Vineri dimineaţa a părăsit Capitala, plecînd la Teheran, o delegaţie guvernamentală condusă de tovarăşul Ion Păţan, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, care va participa la lucrările celei de-a 9-a sesiuni a Comisiei mixte româno-iraniene.

La plecare, pe aeroportul Otopeni, erau prezenţi tovarăşii Janos Fazekas, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Nicolae M. Nicolae, ministru secretar de stat la Ministerul Comerţului Exterior, şi alte persoane oficiale. A fost, de asemenea, de faţă Sadegh Sadrieh, ambasadorul Iranului la Bucureşti.

(Agerpres)

INFORMAŢII

La 11 mai, George Macovescu, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, a primit în audienţă pe Marcel A. Naville, preşedintele Comitetului Internaţional al Crucii Roşii, însoţit de Melchior Borsinger, delegat general al C.I.C.R.

★

Continuînd vizita în Braşov, tovarăşul Trpe Iakovleski, preşedintele Comitetului pentru problemele ştiinţei şi tehnologiei din R.S.F. Iugoslavia, a fost vineri dimineaţa oaspetele constructorilor de tractoare. Împreună cu Octavian Groza, ministru secretar de stat, prim-vicepreşedinte al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie, a vizitat principalele secţii ale marii uzine braşovene.

★

Dl. Jean Jacques Freville, secretar general al Federaţiei Internaţionale de Automobilism (F.I.A.), a sosit vineri în Capitală, la invitaţia A.C.R.

★

Ieri a avut loc vernisajul expoziţiei pictorului Jaroslav Grus, artist al poporului, preşedinte al Uniunii artiştilor plastici cehi. Au asistat Brăduţ Covaliu, preşedintele Uniunii artiştilor plastici, Ion Dodu Bălan, vicepreşedinte al Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste, precum şi ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovace la Bucureşti, Miroslav Sulek, membri ai corpului diplomatic.

★

Vineri seara s-au încheiat lucrările celui de-al XIII-lea Congres naţional de chirurgie organizat de Uniunea Societăţilor de Ştiinţe Medicale.

(Agerpres)

SOSIREA ÎN CAPITALĂ A UNEI DELEGAŢII A FRONTULUI NAŢIONAL AL GERMANIEI DEMOCRATE

Vineri a sosit în Capitală o delegaţie a Frontului Naţional al Germaniei Democrate, condusă de Alexander Mallickh, membru al Prezidiului şi Secretariatului Consiliului Naţional, care face o vizită pentru schimb de experienţă în ţara noastră, la invitaţia Consiliului Naţional al Frontului Unităţii Socialiste.

La aeroportul Otopeni, oaspeţii au fost întîmpinaţi de Tamara Dobrin, vicepreşedinte al Consiliului Naţional al Frontului Unităţii Socialiste, şi alţi activişti ai Frontului Unităţii Socialiste.

Au fost prezenţi reprezentanţi ai Ambasadei R. D. Germane la Bucureşti.

★

În după-amiază aceleiaşi zile, delegaţia a fost primită de tovarăşii Corneliu Mănescu şi Tamara Dobrin, vicepreşedinţi ai Consiliului Naţional al Frontului Unităţii Socialiste.

În cursul convorbirii, care s-a desfăşurat într-o atmosferă caldă, tovărăşească, au fost abordate probleme privind activitatea celor două organizaţii, exprimîndu-se dorinţa dezvoltării în continuare a colaborării reciproce, în interesul celor două ţări şi popoare.

(Agerpres)

Vizitele delegaţiei parlamentare tanzaniene

Vineri după-amiază, Adam Sapi Mkwawa, preşedintele Adunării Naţionale, ceilalţi parlamentari tanzanieni au avut o întrevedere cu tovarăşul Mihai Dalea, preşedintele Comisiei pentru politică externă a M.A.N., şi cu alţi membri ai acestei comisii.

De asemenea, în cursul aceleiaşi zile, membrii delegaţiei au făcut o vizită la fabrica „Tricodava"—Bucureşti.

Seara, tovarăşul Mihai Dalea a oferit un dineu în onoarea oaspeţilor.

(Agerpres)

VIZITA PREŞEDINTELUI PARTIDULUI CONGRESUL PENTRU INDEPENDENŢA MADAGASCARULUI - A.K.F.M.

Richard Andriamanjato, preşedintele partidului Congresul pentru Independenţa Madagascarului — A.K.F.M. — din Republica Malgaşă, preşedintele Consiliului municipal al oraşului Tananarive, şi Rahantavololona R. Andriamanjato, preşedinta secţiei A.K.F.M. din oraşul Tananarive, au făcut vineri, 11 mai, o vizită la Ministerul Afacerilor Externe, unde au avut o convorbire cu ministrul George Macovescu.

PLECAREA DELEGAŢIEI FRONTULUI PATRIEI DIN R. P. BULGARIA

În continuarea vizitei de prietenie pe care a făcut-o în ţara noastră la invitaţia Consiliului Naţional al Frontului Unităţii Socialiste, delegaţia Consiliului Naţional al Frontului Patriei din R.P. Bulgaria, condusă de tovarăşul Liubomir Levcev, prim-vicepreşedinte al Consiliului Naţional, a fost ieri oaspete al municipiului Giurgiu.

Delegaţia a vizitat unele obiective social-economice şi a făcut un schimb reciproc de informaţii cu reprezentanţi ai Consiliului municipal Giurgiu al F.U.S. În după-amiaza aceleiaşi zile, prin punctul de frontieră Giurgiu, delegaţia Frontului Patriei a părăsit ţara noastră, îndreptîndu-se spre Sofia.

La plecare, oaspeţii au fost conduşi de Mihai Drăgănescu, vicepreşedinte al Consiliului Naţional al Frontului Unităţii Socialiste, Elena Grigoriu, membră a Consiliului Naţional, şi Vasile Tronaru, preşedintele Consiliului municipal Giurgiu al F.U.S.

Au fost de faţă membri ai Ambasadei R.P. Bulgaria la Bucureşti.

(Agerpres)

LA SLOBOZIA

(Urmare din pag. 1)

voie, pînă la ultimul pacient. Fireşte, în unele zile se mai prelungeşte programul. Dar nu putem proceda altfel. Poţi refuza să alini unui om suferinţele ? Unde să se ducă ? Doar ne aflăm în inima Bărăganului !

Mulţumiri şi felicitări oamenilor în alb.

Didileaua

Slobozia nu mai e de mult o aşezare oarecare, ci un oraş viguros, în plină dezvoltare, centrul politic şi administrativ al judeţului. Dar... multe străzi, fundături şi ulicioare, ba chiar blocuri şi alei noi, nu sînt încă botezate. Cetăţenii au efectiv necazuri la primirea corespondenţei, abonamentelor. Cei de la poştă iau însă lucrurile în glumă. „Ce vă tot văitaţi ? Vă găsim noi. Ce, Slobozia e cît Bucureştiul ?"

Ne-am plimbat pe ulicioara Talpă Lată, şi-am văzut nişte gîşte. Păşteau troscot. Mai încolo nişte oi. Pe „Înfundata", o apariţie ciudată: un om de prin partea locului apăru de după colţ, îndemnînd cu codirişca măgarul de la coţigă:

— Ciuş, ciuş !

Ulicioarele şi fundăturile Sloboziei — atît de neglijate de edili, de primărie şi de cetăţeni — par drumeaguri secundare de provincie.

Am ajuns la punctul Didileaua. Din preajma fostului local, cu acest nume, şi a zonei prost întreţinută în care se afla, pornesc alte ulicioare: Duzi, Răzoare, Vînători, Bălăria şi... iar Nisipuri. Cînd te uiţi la ele — care împînzite de gropi şi bältoace, care năpădite de troscot şi lipan — te întrebi: n-or fi ameţit cei care manevrează măturoaiele comunale numai prin centru ? Nu vede nimeni că s-a mutat.. Didileaua ?

Diverse

● S-au terminat lucrările suplimentare de construcţie şi instalaţii la uzina orăşenească de apă. E o realizare edilitară de mare interes public. Cantitatea de apă pusă la dispoziţia populaţiei s-a triplat...

Gara oraşului. Pe peron, un afiş : „Spălatul pe picioare strict interzis ! Contravenienţii vor primi între 25 şi 100 lei amendă".

Afişul are sensuri adînci Dar să nu intrăm în fondul problemei. Călătorii care odată ajunşi în Slobozia ard de nerăbdare să-şi spele picioarele sînt măcinaţi de un singur gînd: la cît saltă amenda dacă ai curajul să faci o baie în toată regula ?

● O nouă firmă în centrul oraşului : Lacto-vegetarian „Triumf". Ne aşezăm la o masă. Gazda ne îmbie cu ciorbă de văcuţă, tocană de purcel, cîrnăciori „a la Bărăgan", ciorbă de...

Lacto-vegetarian „Triumf" ? Şi nici-o... brînză ?

● Acţiunea „V" continuă. Ce reprezintă V ? E simbolul spaţiului verde. După ce în oraş au fost plantaţi 37 000 de pomi, 7 km de gard viu şi cîteva sute de mii de flori, consiliul popular intenţionează să întindă o pătură de gazon pe toate spaţiile dintre blocurile abia date în folosinţă

● Coada vacii, poala rîndunicii, brusturi, scaieţi, mormane de pămînt, scînduri, resturi menajere, stîlpi de beton fărîmaţi... E un catalog incomplet al vegetaţiei şi al deşeurilor cu care sînt „împodobite", acum în prag de sezon turistic, intrările şi ieşirile oraşului de pe Ialomiţa.

N-am auzit răspunsul pentru că orăcăiau broaştele

— Are balta peşte ? — îl întrebăm noi pe omul cu mînecile suflecate, căruia toată lumea îi zicea „Şefule".

— Cine să aibă peşte ? — ne întrebă mirat şi el pe noi. Aici nu e baltă, e depozit de lemne.

Mirarea omului ne-a obligat să deschidem ochii mai bine. Dar degeaba. Tot baltă vedeam. O baltă mare, cît un obor de vite, năpădită de papură, de mohor şi pipirig. Pe malul bălţii era un om care gonea muştele şi ţînţarii de pe spinarea unei vaci. Vaca era în timpul producţiei Păştea.

— Totuşi e baltă, repetăm noi.

— Ba nu e. Uitaţi-vă mai bine. Nu vedeţi acolo între pîlcurile acelea de trestii nişte praf negru ? Sînt cărbunii. Dar după rogozul din stînga nu vedeţi nimic ?

Ne uitarăm cu atenţie. Într-adevăr, dincolo de rogozul din stînga pluteau nişte lemne pe apă.

— Cînd începeţi prima coasă... în depozit ?

N-am mai auzit răspunsul că s-au pornit broaştele pe orăcăit !

Altă... „mustărie"

Imaginaţi-vă o suprafaţă perfect rotundă şi închisă, cum sînt arenele pentru luptele cu tauri. De jur împrejur — firme (dacă se pot numi aşa) şi inscrisuri fără rost : menaj şi uz casnic, agrocoop, griuşor, agroalimentar modern, consumatori (! ?), grătar. Sînt multe firme, dar numai una, cea mai mare, produce emoţii : „mustărie". S-au deschis mustăriile la Slobozia ? Nu încă. Mustăria din „ocolul" acela al oraşului — clădirea cu pătuiac, gardul de stuf şi grătarul pentru pastrama „a la Bărăganu" — a fost uitată acolo de astă toamnă.

Toate prăvăliile, ale căror firme le-am pomenit mai sus, lucrează cu... lacătul la uşă.

— E piaţa oraşului — ne informează un localnic.

— Care piaţă ?

— Piaţa de legume.

— Dar n-are legume !

— N-are. Producătorii vînd legumele pe lîngă blocuri, pe lîngă magazine.

— Îi amendează cineva dacă vin cu legume, în piaţa de legume ?

— Nu. Dar, cică, piaţa n-o să mai fie piaţă.

— Dar ce ?

— Parcă ne spune nouă primăria ? !

Hai la primărie. Ne întîlnim cu primarul oraşului, cu unul dintre vicepreşedinţi

— Slabă piaţă la Slobozia ! — ne ia vorba din gură primarul.

— Ba chiar pustie !

— Poate n-o să mai fie piaţă. Poate o să se construiască acolo un BIG.

Ce contează că n-au piaţă, dacă vor avea BIG ? ! Dar asta este altă... mustărie !

CRONICĂ

Prin hotărîre a Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., şi a Consiliului de Stat, a fost aprobată componenţa Consiliului organizării economico-sociale, înfiinţat prin Legea nr. 3/1973.

Consiliul este format din 45 de membri, reprezentanţi ai unor ministere şi organe centrale, prim-secretari şi secretari ai unor comitete judeţene de partid, conducători de centrale şi întreprinderi industriale, specialişti în probleme de organizare a activităţii economico-sociale.

Prin decret al Consiliului de Stat, tovarăşul Gheorghe Pană, secretar al C.C. al P.C.R., membru al Consiliului de Stat, a fost numit preşedinte al Consiliului organizării economico-sociale.

În funcţia de prim-vicepreşedinte al consiliului a fost numit tovarăşul Petre Lupu, ministrul muncii. Prin acelaşi decret, tovarăşul Ion Românu a fost numit vicepreşedinte, iar tovarăşul Aurel Ioncică, secretar general al Consiliului organizării economico-sociale.

PLENARA CONSILIULUI PENTRU COORDONAREA ŞI ÎNDRUMAREA ACTIVITĂŢII DE APROVIZIONARE ŞI PRESTARE DE SERVICII CĂTRE POPULAŢIE

Vineri a avut loc la Consiliul de Miniştri plenara Consiliului pentru coordonarea şi îndrumarea activităţii de aprovizionare şi prestare de servicii către populaţie. În cadrul şedinţei s-a examinat modul cum au fost îndeplinite sarcinile de plan pe primele patru luni ale anului în domeniul comerţului şi prestărilor de servicii, măsurile ce trebuie luate pentru realizarea planului pe cel de-al doilea trimestru şi îmbunătăţirea în continuare a aprovizionării populaţiei. S-a analizat, de asemenea, stadiul de pregătire şi organizare a activităţii comerciale, de alimentaţie publică şi de prestări de servicii în sezonul estival 1973.

În încheierea lucrărilor plenarei, tovarăşul Virgil Trofin, preşedintele Consiliului pentru coordonarea şi îndrumarea activităţii de aprovizionare şi prestare de servicii către populaţie, a subliniat principalele sarcini în vederea îmbunătăţirii aprovizionării şi servirii cetăţenilor, organizării activităţii turistice, astfel încît să se asigure oamenilor muncii condiţii de odihnă corespunzătoare bazei materiale de care dispune ţara noastră.

Primire la C. C. al P. C. R.

Tovarăşul Dumitru Popescu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., preşedintele Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste, a primit vineri pe Alberto Moravia, scriitor, eseist şi critic de artă din Italia, care se află în vizită în ţara noastră.

La întrevedere, desfăşurată într-o atmosferă cordială, a luat parte Dumitru Ghişe, vicepreşedinte al Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste.

SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

„CROSUL TINERETULUI"

Finaliştii sînt gata de start!

● Corespondenţe din Craiova, Ploieşti, Piteşti, Timişoara şi Galaţi ● Azi, la Arad, recunoaşterea traseului. Mîine dimineaţă, întrecerile

De aseară, Aradul are oaspeţi, sportivi din toată ţara ; sînt tinere şi tineri, cîştigători ai etapelor judeţene, care mîine îşi vor disputa întîietatea în finalele „Crosului tineretului", tradiţionala competiţie populară aflată acum la a şasea ediţie. Cine sînt finaliştii ? Cum s-au pregătit pentru finale ? În acest sens, cîteva ştiri primite de la corespondenţii noştri.

● Din **Craiova**, Nistor Ţulcu ne-a relatat că micul grup al tinerilor doljeni (6 fete şi 6 băieţi) este animat de dorinţa de a participa la finale cît mai bine pregătiţi, fapt pentru care în ultimele zile toţi au făcut antrenamente intense (peste 1 000 km). Ca reprezentanţi ai celor circa 65 000 de tineri ce au participat la etapa de masă, „cei 12" au în vedere cucerirea cel puţin a unui trofeu.

● Deşi sînt fericiţi, desigur, că au cîştigat faza judeţeană a tradiţionalului cros popular — transmite Gh. Cîrstea — campionii **Argeşului** ţintesc o comportare cît mai bună, onorantă pentru toţi cei 90 000 de tineri de pe meleagurile argeşene care au luat startul la crosul din acest an. Iată numele campionilor judeţeni : Elisabeta Bădică, Petre Cordoneţ, Doru Iorga, Maria Oprescu, Elena Tuţescu, Costel Grigoraş.

● Un program special de antrenamente, evident în orele libere, au avut campionii judeţului **Prahova**. De la Constantin Căpraru aflăm că ei s-au antrenat pe teren variat, în zona Hipodromului. Antrenorii remarcă forma bună a Ecaterinei Iancu şi Emilia Pîrvu, a lui Viorel Oancea şi Nicolae Dinu, cărora antrenorul Al. Miţu le acordă şanse la locurile fruntaşe.

● Din **Timişoara**, Cezar Ioana transmite : Cei 12 reprezentanţi ai judeţului Timiş la finalele „Crosului tineretului" s-au pregătit zilnic pe pista din jurul stadionului „1 Mai". Conducerea tehnică o are prof. Gh. Nemeth de la Grupul şcolar M.I.U., unitate şcolară ai cărei elevi au avut o comportare remarcabilă în întrecerile de pînă acum, şase calificîndu-se pentru finalele de la Arad. Alţi trei elevi, o muncitoare, un student şi un militar în termen completează lotul.

● Fruntaşi la sport, dar totodată fruntaşi la învăţătură sau în producţie sînt şi reprezentanţii judeţului **Galaţi**. De la Tudorel Oancea aflăm că Venera Lazarin, Maricel Grigoraş, Vasile Focaru, Maria Popa şi Nistor Avram sînt decişi — ca şi colegii lor de lot — să concureze cît mai bine la finalele pe ţară ale „Crosului tineretului".

ACTUALITATEA LA TENIS

Ilie Năstase s-a calificat în finala turneului internaţional de la Bournemouth (Anglia), învingîndu-l în semifinale cu 6—3, 6—0 pe australianul Barry Phillips-Moore. În finală, Năstase îl va întîlni astăzi pe italianul Panatta, învingător cu 6—2, 6—4 în faţa australianului Ross Casse.

În finala probei de dublu masculin se vor întîlni cuplurile Ilie Năstase (România), J. Gisbert (Spania) şi Ion Ţiriac (România), Panatta (Italia). În semifinale, Ilie Năstase şi Juan Gisbert au învins cu 6—2, 6—3, pe australienii Masters şi Case, iar Ţiriac şi Panatta au dispus cu 6—4, 7—5 de Mcmillan (Republica Sud-Africană) şi Stone (Australia).

Rezultate din „optimi" : Năstase, Gisbert (Spania) — Battrick (Anglia), Phillips Moore (Australia) 6—3, 6—3 ; Ţiriac, Panatta (Italia) — Barthes, Jauffret (Franţa) 7—5, 1—0 (abandon).

Toate cele trei reprezentante ale României, care participă la turneul internaţional feminin de tenis de la Stuttgart (R.F.G.), s-au calificat în sferturile de finală. Iudit Dibar-Gohn a învins-o cu 6—0, 6—3 pe Korpas, Mariana Simionescu a eliminat-o cu 6—3, 6—4 pe Soon Yang, iar Virginia Ruzici a cîştigat cu 6—2, 6—2 partida susţinută cu Miok Lee.

„CURSA PĂCII"

Competiţia internaţională de ciclism „Cursa păcii" a continuat vineri cu desfăşurarea etapei a 2-a, care a purtat caravana sportivă între oraşele cehoslovace Pardubice şi Brno (135 km). S-a rulat în pluton pînă la km 120, cele cîteva tentative de evadare fiind rapid anihilate de fruntaşii clasamentului. Cu 15 km înainte de sosire, Ballardin (Italia), Mihailov (Bulgaria) şi Griffiths (Anglia) au plasat un atac care le-a permis să se distanţeze. Cei trei fugari s-au înţeles la trenă reuşind să termine etapa cu un avans de aproape 2 minute. La sprintul final desfăşurat pe stadionul din Brno, italianul Fiorenzo Ballardin s-a dovedit mai rapid, obţinînd o frumoasă victorie de etapă. El a întrecut cu o lungime de bicicletă pe bulgarul Mihailov şi pe englezul Griffiths, fiind cronometraţi în 2h 54' 18". Pe locul patru s-a clasat sovieticul Lihaciov, înregistrat cu timpul de 2h 56' 07", urmat de Bartonicek (Cehoslovacia), Danguillaume (Franţa), Rodian (Danemarca) Prchal (Cehoslovacia), toţi în acelaşi timp.

Cicliştii români au sosit cu grosul plutonului, care a fost înregistrat tot cu timpul de 2h 56' 07". Teodor Vasile a ocupat locul 23.

În clasamentul general individual conduce acum bulgarul Mihailov, urmat de Surkowski (Polonia). Astăzi, are loc etapa a 3-a, pe ruta Brno—Dubnica (156 km).

UN AN DE LA SEMNAREA TRATATULUI DINTRE REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA ŞI REPUBLICA DEMOCRATĂ GERMANĂ

Tovarăşului ERICH HONECKER

Prim-secretar al Comitetului Central
al Partidului Socialist Unit din Germania

Tovarăşului WALTER ULBRICHT

Preşedintele Consiliului de Stat
al Republicii Democrate Germane

Tovarăşului WILLI STOPH

Preşedintele Consiliului de Miniştri
al Republicii Democrate Germane

Stimaţi tovarăşi,

Cu ocazia primei aniversări a Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală dintre Republica Socialistă România şi Republica Democrată Germană, ne este deosebit de plăcut să vă adresăm, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat şi Consiliului de Miniştri ale Republicii Socialiste România, al poporului român şi al nostru personal, dumneavoastră, Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, Consiliului de Stat, Consiliului de Miniştri, precum şi tuturor cetăţenilor Republicii Democrate Germane cele mai călduroase felicitări şi un salut frăţesc.

Tratatul semnat în urmă cu un an la Bucureşti, convorbirile fructuoase avute cu prilejul vizitei în România a delegaţiei de partid şi guvernamentale a R.D. Germane au deschis noi perspective pentru adîncirea prieteniei şi solidarităţii frăţeşti dintre partidele, ţările şi popoarele noastre, pe baza principiilor marxism-leninismului şi internaţionalismului socialist, ale respectării independenţei şi suveranităţii naţionale, egalităţii în drepturi, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc şi întrajutorării tovărăşeşti.

Constatăm cu satisfacţie că raporturile de colaborare tovărăşească dintre P.C.R. şi P.S.U.G., dintre Republica Socialistă România şi R.D. Germană cunosc o dezvoltare ascendentă pe toate planurile şi ne exprimăm convingerea că acestea se vor amplifica şi diversifica tot mai mult în viitor, spre binele popoarelor noastre, în interesul unităţii ţărilor socialiste, a tuturor forţelor antiimperialiste, al cauzei păcii şi colaborării internaţionale.

Cu ocazia acestei aniversări, vă urăm dumneavoastră, stimaţi tovarăşi, tuturor cetăţenilor Republicii Democrate Germane noi şi însemnate succese în dezvoltarea şi înflorirea patriei dv. socialiste.

NICOLAE CEAUŞESCU

Secretar general
al Partidului Comunist Român
Preşedintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

ION GHEORGHE MAURER

Preşedintele
Consiliului de Miniştri
al Republicii Socialiste România

Tovarăşului
NICOLAE CEAUŞESCU

Secretar general al Partidului Comunist Român
Preşedintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

Tovarăşului
ION GHEORGHE MAURER

Preşedintele Consiliului de Miniştri
al Republicii Socialiste România

Stimaţi tovarăşi,

Cu prilejul primei aniversări a semnării Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală între Republica Democrată Germană şi Republica Socialistă România vă transmitem dumneavoastră şi poporului român cele mai cordiale salutări şi felicitări.

Constatăm cu satisfacţie că Tratatul de prietenie, care a inaugurat o treaptă superioară în dezvoltarea relaţiilor dintre cele două state ale noastre, a dat un nou impuls colaborării în toate domeniile vieţii sociale.

Sîntem convinşi că relaţiile dintre Republica Democrată Germană şi Republica Socialistă România se vor întări şi adînci şi în viitor pe baza a ceea ce este comun în politica internă şi externă a statelor noastre, precum şi în alianţă cu Uniunea Sovietică şi celelalte ţări membre ale Tratatului de la Varşovia.

ERICH HONECKER

Prim-secretar al Comitetului Central
al Partidului Socialist Unit
din Germania

WALTER ULBRICHT

Preşedintele Consiliului de Stat
al Republicii Democrate Germane

WILLI STOPH

Preşedintele Consiliului de Miniştri
al Republicii Democrate Germane

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, George Macovescu, a adresat ministrului afacerilor externe al Republicii Democrate Germane, Otto Winzer, o telegramă de felicitare cu ocazia primei aniversări a Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală dintre Republica Socialistă România şi Republica Democrată Germană.

★

Cu acelaşi prilej, ministrul afacerilor externe al ţării noastre a primit o telegramă de felicitare din partea ministrului afacerilor externe al Republicii Democrate Germane.

Relaţii de frăţească prietenie, de fructuoasă colaborare multilaterală

Aniversarea unui an de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală dintre România şi R. D. Germană oferă un nou prilej de a constata cu satisfacţie că relaţiile de prietenie şi colaborare tovarăşească dintre cele două ţări şi popoare cunosc o dezvoltare mereu ascendentă.

În evoluţia acestor raporturi, o importanţă deosebită au contactele, întîlnirile, schimburile de vederi între conducerile de partid şi de stat ale ţărilor noastre. În acest sens, un moment de seamă în cronica relaţiilor reciproce l-au marcat întîlnirea şi convorbirile fructuoase dintre tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al P.C.R., şi tovarăşul Erich Honecker, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., în timpul vizitei făcute în România, la 11—12 mai 1972, de către delegaţia de partid şi guvernamentală a R. D. Germane. Semnarea cu acest prilej a Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală s-a înscris ca un eveniment remarcabil în dezvoltarea pe toate planurile a relaţiilor dintre cele două ţări. Consfinţind legăturile de trainică solidaritate şi prietenie statornicite între România şi R. D. Germană încă de la naşterea primului stat german al muncitorilor şi ţăranilor, tratatul semnat în urmă cu un an a deschis noi şi largi perspective pentru amplificarea şi diversificarea colaborării bilaterale în domeniile politic, economic, tehnico-ştiinţific, cultural şi în alte domenii, pe baza principiilor marxism-leninismului şi internaţionalismului socialist, ale respectării independenţei şi suveranităţii naţionale, egalităţii în drepturi şi neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc şi întrajutorării tovărăşeşti. **„Tratatul de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală semnat astăzi este un document de mare însemnătate"**, sublinia tovarăşul Nicolae Ceauşescu, arătînd că acesta **„deschide noi perspective pentru adîncirea prieteniei, colaborării şi alianţei dintre Republica Socialistă România şi Republica Democrată Germană în interesul atît al celor două popoare, cît şi al cauzei socialismului, colaborării şi păcii în întreaga lume"**. La rîndul său, tovarăşul Erich Honecker arăta : **„Pe baza tratatului semnat acum, putem păşi în dezvoltarea pe mai departe a relaţiilor prieteneşti dintre ţările noastre socialiste, de la premisele favorabile şi solide existente pînă în prezent. În acelaşi timp, se deschid noi posibilităţi pentru colaborarea noastră multilaterală. Spiritul şi litera tratatului corespund atît intereselor directe ale celor două state ale noastre, cît şi intereselor tuturor celorlalte ţări socialiste frăţeşti"**.

România şi R. D. Germană, ca ţări socialiste, sînt legate prin comunitatea orînduirii sociale, prin ţelurile comune ale construirii socialismului, prin aceeaşi ideologie. Poporul român, care este angajat cu întreaga sa capacitate creatoare în lupta pentru îndeplinirea măreţelor sarcini trasate de Congresul al X-lea şi Conferinţa Naţională ale partidului în vederea făuririi societăţii socialiste multilateral dezvoltate, urmăreşte cu satisfacţie succesele oamenilor muncii din R. D. Germană în opera constructivă pe care o desfăşoară, pentru traducerea în viaţă a obiectivelor trasate de cel de-al VIII-lea Congres al P.S.U.G. Rezultatele însemnate obţinute de popoarele celor două ţări în dezvoltarea lor economică şi socială creează premise tot mai largi pentru intensificarea schimbului reciproc de valori materiale şi spirituale.

În cadrul acestor raporturi, un loc deosebit de important îl ocupă colaborarea şi cooperarea economică şi tehnico-ştiinţifică. De asemenea, R.D.G. este unul din principalii parteneri ai ţării noastre în domeniul comerţului exterior. Dinamica schimburilor de mărfuri dintre cele două ţări este ilustrată de faptul că volumul livrărilor reciproce a crescut în ultimul deceniu (1963—1973) de aproape patru ori ; iar în 1975 acest volum urmează să atingă un nivel superior cu 70 la sută celui realizat în cursul cincinalului precedent. Ponderea principală, atît la export cît şi la import, o deţin produsele industriei constructoare de maşini, electrotehnicii şi electronicii, industriei chimice.

O semnificaţie crescîndă capătă finalizarea unor acţiuni de cooperare şi specializare în producţie, îndeosebi în domeniul industriilor constructoare de maşini, metalurgică şi chimică. Un important factor în evidenţierea posibilităţilor de extindere şi adîncire a cooperării în domeniile industriei, ştiinţei şi tehnicii, de sporire a livrărilor reciproce de mărfuri îl constituie Comisia mixtă guvernamentală de colaborare economică între România şi R. D. Germană. Ultima sesiune a comisiei, care a avut loc la Bucureşti, la sfîrşitul lunii martie 1973, a prilejuit exprimarea satisfacţiei reciproce pentru rezultatele obţinute pînă în prezent, a dorinţei comune de a extinde şi diversifica raporturile de colaborare economică, fiind examinate, în acest context, modalităţile concrete de intensificare şi adîncire a cooperării, îndeosebi în domeniile industrial şi tehnico-ştiinţific.

Cunosc, de asemenea, o dezvoltare continuă relaţiile de colaborare pe tărîmul culturii şi artei, învăţămîntului, presei, radioului şi televiziunii, cinematografiei, turismului etc.

O importanţă deosebită pentru dezvoltarea raporturilor dintre România şi R. D. Germană pe toate planurile au relaţiile de colaborare şi solidaritate internaţionalistă dintre P.C.R. şi P.S.U.G. Avînd vechi tradiţii, făurite în lupta comună împotriva exploatării şi asupririi, a reacţiunii şi fascismului, legăturile dintre cele două partide au căpătat în anii socialismului noi dimensiuni, s-au dezvoltat continuu, devenind tot mai bogate în conţinut, diversificîndu-se şi îmbrăcînd forme variate. Anual au loc numeroase schimburi de delegaţii pentru studierea reciprocă a experienţei în munca de partid, între organizaţiile de tineret, sindicale, de femei şi între alte organizaţii obşteşti din cele două ţări, se organizează simpozioane şi colocvii, conferinţe teoretice, se efectuează schimburi între redacţiile organelor de presă etc.

Exprimînd voinţa şi aspiraţiile popoarelor lor, România şi R. D. Germană promovează o politică activă de pace şi colaborare internaţională. Ca ţări europene, ele sînt profund interesate în statornicirea unui climat de pace, securitate şi cooperare pe continent, a unor relaţii noi între state, care să asigure dezvoltarea liberă şi independentă a fiecărui popor. Aşa cum e cunoscut, România a sprijinit şi sprijină neabătut eforturile de afirmare nestingherită a R.D.G. pe plan mondial şi participarea ei cu drepturi egale la viaţa internaţională. Ca prieteni ai R. D. Germane, ne bucură faptul că în prezent primul stat al muncitorilor şi ţăranilor germani întreţine relaţii diplomatice cu peste 60 de state. România se pronunţă cu fermitate pentru admiterea celor două state germane în O.N.U. şi în celelalte organisme internaţionale.

Viaţa confirmă că întărirea continuă a legăturilor frăţeşti dintre P.C.R. şi P.S.U.G., dintre România şi R. D. Germană, lărgirea şi aprofundarea colaborării şi cooperării reciproce în cele mai variate domenii — corespund intereselor fundamentale ale ambelor popoare, servind, în acelaşi timp, cauzei unităţii ţărilor socialiste, a tuturor forţelor antiimperialiste, cauzei păcii în Europa şi în lume.

Cu ocazia aniversării unui an de la semnarea Tratatului de prietenie dintre România şi R. D. Germană, poporul nostru adresează oamenilor muncii din R.D.G. călduroase felicitări şi urarea sinceră de a obţine noi şi însemnate succese în edificarea societăţii socialiste, în înflorirea continuă a patriei lor.

Gh. ROŞU

vremea

Ieri în ţară : Vremea s-a menţinut instabilă şi răcoroasă în nordul şi vestul Moldovei, Maramureş, Crişana, cea mai mare parte a Podişului Transilvaniei, Banat, zona Carpaţilor de curbură, meridionali şi occidentali, unde au căzut ploi intermitente şi sub formă de averse. Pe alocuri, s-au mai semnalat ploi şi în Oltenia şi în jumătatea de vest a Munteniei. În zona muntoasă, la peste 1 500 m, a nins, iar, izolat, în Carpaţii de curbură, s-a semnalat şi grindină. Vîntul a continuat să prezinte intensificări în Oltenia, sudul Munteniei, în Dobrogea şi în sudul Moldovei. Temperatura aerului la ora 14 oscila între 8 grade la Huedin, Întorsura Buzăului şi Oraviţa şi 19 grade la Tuzla. **În Bucureşti :** Vremea a fost răcoroasă şi uşor instabilă, cu cerul mai mult noros în prima parte a zilei, cînd a plouat slab, apoi cerul a devenit variabil. Vîntul a prezentat intensificări temporare. Temperatura maximă a fost de 16 grade.

Timpul probabil pentru zilele de 13, 14 şi 15 mai. În ţară : Vreme în general instabilă, mai ales în prima parte a intervalului. Cerul va fi temporar acoperit. Se vor semnala ploi locale, mai frecvente în estul şi nordul ţării. Vînt potrivit. Temperatura în creştere uşoară. Minimele vor fi cuprinse între 2 şi 12 grade, iar maximele între 12 şi 22 de grade, izolat mai ridicate. **În Bucureşti :** Cerul va fi variabil, mai mult noros la începutul intervalului. Ploaie de scurtă durată, îndeosebi în cursul după-amiezii. Vînt potrivit. Temperatura în creştere uşoară.

viața internațională

O preocupare majoră la scară continentală:
SECURITATEA EUROPEI

■ STADIU ■ OBIECTIVE ■ ACȚIUNI ■ PROBLEME ACTUALE

HELSINKI 11 (Agerpres). — Trimisul nostru special, Dumitru Tinu, transmite: Vineri, consultările multilaterale de la Helsinki consacrate pregătirii Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa au continuat în grupuri de lucru.

În ședința grupului de lucru pentru problemele cooperării culturale participanții au examinat propunerile pentru definitivarea textului preambulului la acest capitol.

A avut loc o nouă ședință a grupului de lucru însărcinat cu elaborarea ordinii de zi și a instrucțiunilor pentru organismele viitoarei conferințe ce se va ocupa de cooperarea economică, tehnico-științifică și în domeniul protejării și ameliorării mediului înconjurător. Cu acest prilej s-a ajuns la un acord pentru înscrierea, în preambulul la acest capitol, a unei formulări în care se subliniază că viitoarea conferință va avea în vedere interesele țărilor și ale regiunilor în curs de dezvoltare și efectele pozitive pe care lărgirea cooperării între statele participante le va avea asupra relațiilor economice mondiale.

Paralel, au avut loc întîlniri ale grupurilor de redactare a documentelor referitoare la aspectele politice și militare ale securității. Au continuat, astfel, discuțiile asupra elaborării unei formulări care să reflecte ideea legăturii dintre principiile ce vor fi așezate la baza relațiilor între statele participante, în sensul că acestea formează un sistem, se întrepătrund și se aplică în relațiile reciproce ca un tot unitar. În cadrul discuțiilor s-a subliniat că la conferință trebuie să se aibă în vedere că aplicarea principiilor este menită să ducă la dezvoltarea relațiilor prietenești și a cooperării interstatale.

În grupul de redactare pentru aspectele militare ale securității s-au purtat discuții privind includerea notificării — pe lîngă a marilor manevre militare — și a marilor mișcări de trupe. De asemenea, s-a discutat despre necesitatea includerii unei prevederi în sensul ca statele participante să manifeste reținere în ce privește marile manevre militare și mișcările de trupe. Schimbul de opinii a vizat, în continuare, căutarea unei formulări adecvate pentru exprimarea preocupării statelor participante ca negocierile să se poarte în diferite foruri privind reducerea forțelor armate și armamentelor pe continent și să se desfășoare cu respectarea principiului că aceste negocieri nu vor aduce prejudicii securității altor state.

Securitatea este opera și dezideratul popoarelor — lor le aparține cuvîntul decisiv!

Opinia publică de pe continentul nostru a luat act cu îndreptățită satisfacție de progresele înregistrate în cadrul consultărilor multilaterale de la Helsinki în direcția cristalizării problemelor ce urmează a fi incluse pe ordinea de zi a conferinței europene de securitate și cooperare, ca și a aspectelor organizatorice legate de conferință. Aceste progrese justifică aprecierea că s-au creat toate premisele și că sînt întrunite toate condițiile pentru încheierea cît mai grabnică a dezbaterilor și convocarea conferinței înainte de sfîrșitul lunii iunie. Este o cerință esențială a momentului politic actual ca nici un fel de obstacol să nu împiedice atingerea acestui obiectiv.

Pașii pozitivi înregistrați în pregătirea conferinței constituie, în mod indiscutabil, **un succes al luptei popoarelor, al tuturor forțelor sociale avansate care s-au pronunțat consecvent și au militat activ pentru instaurarea în Europa a unui climat al păcii, încrederii și conlucrării fructuoase.** Acest lucru este întrutotul firesc: este știut cîte suferințe au adus popoarelor Europei cele două războaie mondiale, ce tribut greu de sînge au dat aceste popoare — vital interesate ca spațiul geografic în care-și duc de secole existența să se transforme într-o zonă a destinderii, liniștii și bunei vecinătăți.

Este știut că partidul nostru a acordat întotdeauna și acordă o mare însemnătate rolului și răspunderii popoarelor în viața internațională. Așa cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, **„orice activitate internațională — mai cu seamă în condițiile de astăzi — se poate desfășura cu succes numai în măsura în care masele populare, popoarele vor fi active, își vor spune cu putere cuvîntul... Înfăptuirea politicii de destindere și pace nu poate fi decît rodul activității unite și ferme a popoarelor."** Această poziție a partidului nostru are un caracter profund principial, pornește de la teza marxistă că **poporul este făuritorul istoriei, că desfășurarea oricărui eveniment istoric este determinată de popoarele însele.** Promovînd o politică ce nu are nimic de ascuns popoarelor, ci, dimpotrivă, slujește interesele lor vitale, această poziție oglindește încrederea în forța, maturitatea politică și capacitatea de creație a maselor populare.

Într-adevăr, dacă ideea securității, promovată cu consecvență de țările iubitoare de pace, a cîștigat tot mai mult teren, dacă ea a ajuns astăzi să se afirme la scara întregului continent și să fie acceptată, în principiu, de către toate statele, acest lucru se datorește, în primul rînd și în mod nemijlocit, luptei și eforturilor ferme ale clasei muncitoare, ale maselor de oameni ai muncii de la orașe și sate, intelectualității, activității desfășurate de forțele politico-sociale avansate, în primul rînd partidele comuniste și muncitorești, ca și o serie de partide socialiste și democratice, organizații obștești de o mare diversitate, sindicale, de femei, de tineret, mișcări pacifiste, personalități ale vieții publice, de cele mai diferite concepții politice sau filozofice. Concludente în acest sens au fost adunarea reprezentanților opiniei publice pentru securitate și cooperare europeană, care s-a desfășurat anul trecut la Bruxelles, ca și conferința interparlamentară, care a avut loc la Helsinki, la începutul acestui an — care au pus în evidență **importanța contribuției opiniei publice la opera de edificare a unei securități durabile în Europa.**

Întreaga desfășurare a evenimentelor de pe continentul nostru confirmă pe deplin că popoarele Europei **sînt nu numai principalele interesate, principalele beneficiare, ci și principalele făuritoare ale securității.** Ca atare, lor le revine, și trebuie să le revină, **cuvîntul decisiv** în soluționarea tuturor problemelor ridicate de procesul înfăptuirii securității, pe toate planurile și sub toate aspectele. Nimeni nu poate soluționa sau hotărî în asemenea probleme peste capul lor sau ignorînd interesele lor legitime, poziția sau voința lor. Popoarele europene trăiesc în state cu orînduiri sociale diferite, se află în stadii diverse de dezvoltare economico-socială, sînt inegale ca mărime — dar **toate sînt egale în drepturi, toate au același mare interes comun de a asigura statornicirea unei păci trainice pe continent, toate — și fiecare în parte — sînt chemate să-și aducă contribuția concretă în acest sens.**

În prezent, cerința imperioasă este ca popoarele continentului nostru să-și facă auzit cu și mai multă putere, cu și mai mare hotărîre glasul, pentru ca să se înainteze cu pași mai repezi spre încheierea activității pregătitoare, în vederea convocării în termenul cel mai scurt a conferinței europene și a desfășurării cu succes a acesteia, potrivit intereselor păcii pe continent și în întreaga lume.

SPRIJIN LARG ÎNFĂPTUIRII DEZIDERATULUI SECURITĂȚII EUROPENE

Importanța înfăptuirii dezideratului de securitate europeană este subliniată în aceste zile tot mai pregnant în diferite declarații ale unor personalități politice de seamă, documente oficiale, articole și comentarii de presă.

După cum se știe, recent a avut loc vizita în Iugoslavia a primului secretar al C.C. al P.M.U.P., Edward Gierek. Redăm fragmente din cuvîntările rostite cu acest prilej de președintele Iugoslaviei și oaspetele polonez.

● **I. B. TITO**: În rîndul majorității țărilor europene se întărește convingerea — fapt demonstrat, printre altele, și de pregătirea conferinței europene, respectiv de întîlnirea de la Helsinki, — că este posibil să se creeze un asemenea sistem de securitate europeană care să asigure respectarea suveranității, independenței și integrității teritoriale a tuturor statelor europene. Asemenea tendințe ne bucură și ne încurajează. Dorința noastră este de a se asigura pe continentul european, incluzînd și Mediterana, o colaborare multilaterală egală în drepturi, fără discriminări și de a se depăși — prin cunoașterea intereselor comune și aplicarea consecventă a principiilor coexistenței pașnice a tuturor țărilor, fără a ține seama dacă au sisteme social-politice identice sau diferite — divizarea în blocuri, de a se asigura condițiile pentru dezvoltarea multilaterală, pace trainică și progres.

● **E. GIEREK**: Acordăm o mare importanță conferinței europene de securitate și colaborare, care trebuie să confirme actuala situație de pace din Europa și să deschidă căi pentru realizarea sistemului de securitate general-europeană. Este foarte important ca această conferință să aibă loc în termenul stabilit și să se încheie cu succes în toate punctele prevăzute în program.

● Într-un articol intitulat „Consultările de la Helsinki au intrat în faza finală", ziarul francez **„L'HUMANITÉ"** scrie: „Va putea, în sfîrșit, Europa să cunoască o securitate, o pace trainică, o cooperare fructuoasă pentru toate țările continentului? Acest vis a numeroase generații este pe cale de a prinde viață. Reprezentanții statelor continentului se vor reuni cu misiunea de a formula regulile, căile și mijloacele unei ere noi în relațiile lor. ...Forma definitivă pe care o va lua convenția sau tratatul de instaurare a unei Europe fără război n-a fost încă hotărîtă. Dar de pe acum e vizibil demarajul acestui proces fără precedent în istoria popoarelor".

Lucrările Comisiei Economice a O.N.U. pentru Europa

SUCCESUL CONFERINȚEI EUROPENE AR CREA NOI POSIBILITĂȚI EXTINDERII COLABORĂRII ECONOMICE PE CONTINENT

GENEVA 11. — Corespondență de la Corneliu Vlad: La Palatul Națiunilor au continuat dezbaterile generale în plenara celei de-a 28-a sesiuni a Comisiei Economice a O.N.U. pentru Europa.

Schimbul de experiență și cooperare strînsă între țările membre ale comisiei — a spus în cuvîntarea sa M. Hruza, **conducătorul delegației Cehoslovaciei** — trebuie să contribuie atît la dezvoltarea economică a țărilor europene, cît și la ameliorarea relațiilor dintre state în vederea consolidării păcii în lume. Vorbitorul a relevat că în domeniul schimburilor comerciale intereuropene s-au produs o serie de modificări pozitive în dezvoltarea relațiilor bilaterale, raporturile multilaterale fiind însă în continuare grevate, în principal, de practicile discriminatorii ale țărilor vest-europene față de exporturile statelor socialiste.

Relevînd că țara sa acordă cea mai înaltă atenție activităților comisiei, **șeful delegației Austriei**, R. Martins, a subliniat cadrul excelent, bine organizat, beneficiind de participarea tuturor statelor continentului, pe care îl oferă comisia și rolul tot mai important pe care aceasta este chemată să-l joace în dezvoltarea economică a țărilor europene, în perspectiva favorabilă creată de reuniunea de la Helsinki.

În discursul său, **conducătorul delegației Uniunii Sovietice**, A. E. Nesterenko, a remarcat că lucrările actualei sesiuni se desfășoară într-o atmosferă de destindere sporită, într-un climat politic substanțial îmbunătățit, în condițiile afirmării crescînde a principiilor coexistenței pașnice a statelor cu sisteme sociale diferite. Succesul conferinței general-europene, a spus el, ar deschide noi perspective pentru extinderea cooperării economice între statele europene, în mod particular în cadrul Comisiei Economice a O.N.U. pentru Europa. În același timp, lucrările actualei sesiuni pot contribui la crearea unei atmosfere favorabile desfășurării reuniunii de la Helsinki.

Conducătorul delegației Franței, J. Dupral, a evidențiat experiența comisiei în cîmpul relațiilor economice Est-Vest, eforturile sale vizînd realizarea universalității organismului Națiunilor Unite de cooperare economică în Europa; el a semnalat largile posibilități care există în domeniul cooperării industriale între țările europene și a subliniat necesitatea folosirii lor într-o măsură sporită.

■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■

AGENȚIILE DE PRESĂ TRANSMIT:

Convorbiri între E. Gierek și L. Brejnev. La Varșovia au avut loc convorbiri oficiale între Edward Gierek, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., și Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., aflat în vizită de prietenie în R. P. Polonă.

Comitetul social al O.N.U. a adoptat un proiect de convenție în problema apartheidului. Documentul a fost înaintat, spre aprobare, Consiliului Economic și Social, cu recomandarea de a fi prezentat viitoarei sesiuni a Adunării Generale. Proiectul declară apartheidul drept crimă împotriva umanității, actele rezultînd din politicile și practicile de apartheid violînd principiile dreptului internațional și constituind o gravă amenințare la pacea și securitatea internațională.

Președintele Italiei, Giovanni Leone, va face o vizită oficială în Franța, între 25 și 29 iunie, la invitația președintelui Georges Pompidou.

Prințul Norodom Sianuk, șeful statului cambodgian, președintele Frontului Unit Național al Cambodgiei (F.U.N.K.), a sosit într-o vizită oficială în Senegal, la invitația președintelui acestei țări, Leopold Sedar Senghor. În drum spre Dakar, Norodom Sianuk a făcut o escală la Alger, unde a conferit cu șeful statului algerian.

Ministrul comerțului exterior al R.P. Chineze, Pai Sian-kuo, a avut o întrevedere cu o delegație a cercurilor economice din regiunea de vest a Japoniei, aflată în vizită la Pekin, la invitația Consiliului chinez pentru promovarea comerțului internațional.

La invitația guvernului R.D. Vietnam, la Hanoi s-a aflat în vizită o delegație guvernamentală suedeză, condusă de Lennard Klackenberg, adjunct al ministrului de externe. Delegația suedeză a avut convorbiri cu o delegație guvernamentală a R. D. Vietnam, cu care a examinat probleme ale colaborării în domeniile economic și tehnic.

Președintele guvernului R. S. Cehoslovace, L. Strougal, a primit pe reprezentantul special al primului ministru al Republicii Bangladesh, M. Ahmed. Șefului guvernului cehoslovac i-a fost transmis un mesaj din partea primului ministru M. Rahman.

ROMA:

ÎNCHEIEREA SESIUNII COMISIEI MIXTE ROMÂNO-ITALIENE

Perspective largi pentru dezvoltarea cooperării bilaterale în domeniul economic, industrial și tehnic

ROMA 11 — Corespondență de la Radu Bogdan: Între 8 și 11 mai s-au desfășurat la Roma lucrările celei de-a 4-a sesiuni a Comisiei mixte de cooperare economică, industrială și tehnică dintre România și Italia. Delegația română a fost condusă de Marin Trăistaru, adjunct al ministrului comerțului exterior, iar delegația italiană de Giulio Orlando, subsecretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior al Italiei.

Comisia mixtă a analizat stadiul realizării prevederilor protocolului sesiunii a 3-a a Comisiei mixte româno-italiene, constatînd cu satisfacție că au fost înregistrate rezultate favorabile, mai ales în sectoarele siderurgic, industriei chimice și petrochimice, construcției de mașini și electronice. De asemenea, comisia a analizat stadiul relațiilor comerciale dintre cele două țări, relevînd că, în ultimii ani, schimburile reciproce de mărfuri au marcat o creștere substanțială. A fost apreciată, totodată, ca pozitivă colaborarea dintre Camera de Comerț a României și Institutul Național de Comerț Exterior al Italiei.

Cele două părți au constatat că există perspective pentru dezvoltarea în continuare a relațiilor economice și a cooperării industriale și tehnice. În acest sens, au fost convenite o serie de măsuri pe linia informării firmelor din sectoarele construcției de mașini, chimiei și petrochimiei, siderurgiei, electronicii, electrotehnicii, telecomunicațiilor, industriei ușoare, agriculturii, industriei alimentare și turismului asupra acțiunilor care interesează ambele părți, măsuri pentru organizarea operativă a unui schimb de informații asupra posibilităților de cooperare economică, industrială și tehnică, atît în cele două țări, cît și pe terțe piețe, organizarea unui schimb de delegații economice etc.

Pentru o mai bună cunoaștere a posibilităților pe care le oferă legislația din cele două țări, a formelor diferite de cooperare, în special societăți mixte de producție și comercializare, s-a convenit organizarea unor mese rotunde cu firmele italiene interesate. În legătură cu schimburile comerciale, au fost evidențiate posibilitățile de intensificare și diversificare a acestora, în special pe linia creșterii exportului românesc de produse industrializate și, îndeosebi, de mașini-unelte.

La 11 mai, la Ministerul Comerțului Exterior al Italiei a fost încheiat protocolul sesiunii Comisiei mixte de cooperare româno-italiene, stabilindu-se ca cea de-a 5-a sesiune să aibă loc la București, în trimestrul al patrulea al anului 1974.

★

În timpul șederii la Roma, Marin Trăistaru s-a întîlnit cu ministrul comerțului exterior al Italiei, Matteo Matteotti, și cu ministrul industriei, comerțului și artizanatului, Mauro Ferri. De asemenea, el a purtat convorbiri cu Giuseppe Locatelli, vicepreședinte al Confederației generale a industriei italiene — Confindustria. Cu prilejul acestor întîlniri, au fost abordate probleme ale colaborării economice dintre România și Italia, ale perspectivelor de dezvoltare.

Convorbiri româno-americane în domeniul transportului

NEW YORK 11 — Corespondență de la C. Alexandroaie: În continuarea vizitei sale în S.U.A., Emil Drăgănescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministrul transporturilor și telecomunicațiilor al Republicii Socialiste România, a purtat la New York convorbiri cu conducerea companiei „General Motors" privind posibilitățile de cooperare în domeniul transporturilor și alte domenii de interes comun. Delegația română a vizitat apoi instalațiile portuare din New York, avînd, totodată, discuții cu oficialitățile portului despre folosirea containerelor în transportul mărfurilor, precum și despre aplicări ale tehnologiei moderne în optimizarea activității portuare și a transportului maritim.

Oaspeții români au vizitat, de asemenea, sistemul de tranzit rapid de la Cleveland (statul Ohio) și întreprinderea orășenească de transporturi urbane.

Ratificarea de către Bundestag a Tratatului dintre R. F. G. și R. D. G.

BONN 11. — Corespondență de la N. S. Stănescu: Vineri s-au încheiat în Bundestagul vest-german dezbaterile asupra legii privind ratificarea „Tratatului asupra bazelor relațiilor dintre Republica Federală Germania și Republica Democrată Germană" și a legii privind aderarea R.F.G. la Carta Națiunilor Unite. În cursul dezbaterilor au fost ascultate expunerile cancelarului Willy Brandt și ministrului de externe, Walter Scheel, care au subliniat însemnătatea tratatului și a aderării la Carta O.N.U. pentru normalizarea relațiilor R.F.G. cu alte state ale lumii, pentru sporirea contribuției la adîncirea procesului de destindere, la cooperare și securitate pe continentul european și în lume.

Pusă la vot, legea privind aprobarea tratatului dintre R.F.G. și R.D.G. a întrunit 268 voturi pentru și 217 împotrivă, obținînd majoritatea necesară pentru ratificare. Legea privind aderarea la Carta O.N.U. a fost aprobată cu 364 voturi pentru și 121 împotrivă.

Cancelarul Willy Brandt a apreciat că prin adoptarea acestor legi se încheie o întreagă perioadă istorică de evoluție postbelică a Germaniei federale, creîndu-se premisele promovării unei politici bazate pe realitățile lumii contemporane, realități care trebuie să fie luate în considerație pentru a deschide noi perspective spre viitor. „Iluziile nu creează viitorul", a spus cancelarul vest-german.

Willy Brandt a declarat apoi că guvernul său este hotărît să-și îndeplinească obligațiile asumate în baza tratatului, subliniind că acesta constituie un important factor de destindere pe continentul european.

Prima rundă a convorbirilor cehoslovaco — vest-germane

PRAGA 11 (Agerpres). — La Praga s-a încheiat, vineri, prima rundă a convorbirilor oficiale dintre delegațiile guvernamentale de experți ai R.S. Cehoslovace și R.F. Germania, în legătură cu semnarea tratatului cu privire la relațiile reciproce dintre cele două țări — informează agenția C.T.K.

Conform acordului intervenit între șefii celor două delegații — ministrul adjunct al afacerilor externe al R.S. Cehoslovace, Jiri Goetz, și secretarul de stat la Ministerul Afacerilor Externe al R.F. Germania, Paul Frank — convorbirile oficiale vor continua, la Bonn, la 23 mai.

LA 17 MAI:

R. D. VIETNAM ȘI S. U. A. VOR EXAMINA ÎNDEPLINIREA ACORDULUI DE LA PARIS

HANOI 11 (Agerpres). — Agenția V.N.A. informează că guvernul Republicii Democrate Vietnam și guvernul Statelor Unite au căzut de acord să poarte convorbiri pentru examinarea îndeplinirii Acordului de la Paris privind încetarea războiului și restabilirea păcii în Vietnam și găsirea măsurilor menite să asigure aplicarea strictă a acestui acord. În acest scop, reprezentantul guvernului R. D. Vietnam, Le Duc Tho, și consilierul președintelui Statelor Unite, Henry Kissinger, se vor întîlni la Paris, la 17 mai.

Premierul Ciu En-lai l-a primit pe Le Duc Tho

PEKIN 11 (Agerpres). — Ciu En-lai, membru al Comitetului Permanent al Biroului Politic al C.C. al P.C. Chinez, premier al Consiliului de Stat, a primit, vineri, pe Le Duc Tho, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce Muncesc din Vietnam, care a sosit la Pekin în drum spre Paris, anunță agenția China Nouă.

★

Penn Nouth, președintele Biroului Politic al C.C. al Frontului Unit Național și prim-ministru al Guvernului Regal de Uniune Națională al Cambodgiei, s-a întîlnit vineri cu Le Duc Tho.

Conferința Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia

Raportul prezentat de Stane Dolanț

BELGRAD 11 (Agerpres). — În raportul prezentat de Stane Dolanț, secretar al Biroului Executiv al Prezidiului U.C.I., la a patra conferință a Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, se arată că după a 21-a ședință a Prezidiului, a doua conferință a U.C.I. și, îndeosebi, după Scrisoarea președintelui Tito și a Biroului Executiv, au fost făcuți deja pași hotărîți spre consolidarea unității politice și a capacității de acțiune a Uniunii Comuniștilor. „Majoritatea covîrșitoare a membrilor Uniunii Comuniștilor și a cetățenilor noștri au înțeles Scrisoarea președintelui Tito și a Biroului Executiv ca un apel la acțiune pentru dezvoltarea și mai rapidă a sistemului de autoconducere, pentru înlăturarea tuturor anomaliilor, contradicțiilor și deficiențelor pe care le-au întîmpinat în cursul dezvoltării noastre Uniunea Comuniștilor și forțele progresiste din țara noastră" — a relevat vorbitorul.

„Am intrat într-o etapă de dezvoltare socială care arată că fără o creație ideologică și o luptă ideologică pentru orientarea de clasă consecventă nu putem merge înainte, a spus Stane Dolanț. Trebuie să atragem atenția că ne aflăm în fața adoptării noii Constituții și a luptei politice pentru înfăptuirea noilor prevederi constituționale, ceea ce nu va fi un proces ușor și nici de scurtă durată. În acest sens, ne așteaptă o activitate serioasă pentru stimularea mai puternică a dezvoltării creației teoretice marxiste, pentru întărirea luptei de opinii și ascuțirea criticii în cadrul Uniunii Comuniștilor, pentru perfecționarea metodelor și mijloacelor de desfășurare a luptei ideologice și a muncii politice".

Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia nu a încetat niciodată să fie principala forță revoluționară a societății noastre, a declarat raportorul. Din analiza critică a practicii proprii, a experiențelor pozitive și negative, precum și din rezultatele activității depuse după a 21-a ședință a Prezidiului U.C.I., Uniunea Comuniștilor a tras învățăminte importante cu privire la activitatea sa în continuare. Este vorba de traducerea în practică a orientării sale de clasă, de lupta hotărîtă cu toate forțele antisocialiste și ostile autoconducerii, de înfăptuirea consecventă și eficientă a hotărîrilor și a politicii adoptate. Este vorba, pe scurt, de unitatea politică și de acțiune a U.C.I. În lupta dusă pentru o linie politică clară, n-am greșit atunci cînd am expus deschis toate dilemele și conflictele existente în Uniunea Comuniștilor, nu numai în fața membrilor noștri de partid, ci și în fața întregii opinii publice iugoslave și mondiale.

„De cîțiva ani, una din sarcinile principale ale societății noastre este stabilizarea ei economică, crearea condițiilor pentru dezvoltarea economică mai accelerată — a spus Stane Dolanț. Putem afirma că s-au obținut deja unele rezultate în acest sens. Dar nu se manifestă suficientă pregătire pentru revizuirea tuturor formelor de consum, pentru oprirea lucrărilor de construcție la obiectivele pentru care nu sînt asigurate fondurile necesare, pentru schimbarea structurii investițiilor în folosul producției, pentru ca să nu se înceapă construirea de noi obiective, nejustificate din punct de vedere economic. Este momentul să înțelegem că problemele complexe ale stabilizării economice și ale dezvoltării noastre nu pot fi soluționate fără mai multă muncă, fără luptă permanentă pentru creșterea continuă a volumului și calității producției și deservirii, a productivității muncii, fără un grad sporit de disciplină și răspundere față de muncă, fără o luptă susținută pentru reducerea cheltuielilor de producție".

În ultimii ani, cheltuielile materiale au crescut mult mai repede decît venitul național. Aceasta înseamnă că acordăm insuficientă atenție circulației mai rapide a mărfurilor și a banilor, problemelor legate de reducerea cheltuielilor de producție. Numai printr-o reducere a acestor cheltuieli cu 1 la sută s-ar realiza o creștere a venitului de peste 2 miliarde dinari noi.

Pe baza Programului de acțiune, am pornit bătălia pentru consolidarea stabilității materiale și sociale a muncitorilor și pentru reducerea diferențierilor sociale, a relevat în continuare raportorul. Am reușit pînă acum să stăvilim procesele ce adînceau inegalitatea socială. S-au luat măsuri și pentru impunerea adecvată a veniturilor ce nu provin din muncă și a celor provenite din muncă individuală. Lupta pentru reducerea diferențierilor sociale nu este însă o luptă pentru egalizarea veniturilor și ea nu presupune înlăturarea măsurilor stimulatorii în muncă.

Dezvoltarea noastră dinamică, realizată paralel cu înregistrarea numeroaselor contradicții, a condiționat în mod nemijlocit și schimbări în conștiința socială. Uniunea Comuniștilor a trecut energic la acțiune împotriva tuturor fenomenelor ce împovărau societatea noastră și care au determinat deformarea relațiilor sociale. Morala pe care o construim trebuie să se bazeze pe esența revoluției noastre și a construcției socialiste. Solidaritatea, sentimentul apartenenței la comunitatea bazată pe autoconducere, frăția și unitatea, spiritul tovărășesc, faptul că numai munca și rezultatele muncii determină poziția socială și economică a oamenilor, critica deschisă și tovărășească, pregătirea de a participa la bătălia grea și de lungă durată pentru socialism, solidaritatea cu lupta de eliberare a popoarelor asuprite, toate acestea constituie elemente ale moralei noastre comuniste.

Evenimentele politice importante și acțiunea intensă a clasei muncitoare, condusă de Uniunea Comuniștilor, pentru soluționarea problemelor social-economice au confirmat, fără echivoc, necesitatea consolidării neîncetate a U.C.I., din punct de vedere organizatoric, ideologic și al acțiunii, necesitatea înfăptuirii pe deplin a rolului ei în societatea noastră. Uniunea Comuniștilor trebuie să caute, în etapa actuală de dezvoltare a societății, noi forme de organizare și să-și perfecționeze metodele de activitate politică. Am depășit de mult perioada în care credeam că vom influența asupra realității și asupra vieții numai prin concluzii bine formulate. Prezidiul U.C.I. este astăzi unit din punct de vedere politic și conștient de răspunderea ce-i revine pentru înfăptuirea programului și sarcinilor nemijlocite ale U.C.I. În același spirit acționează și Biroul Executiv al Prezidiului U.C.I., ca organ executiv al său.

În activitatea noastră este necesar să pornim și de la faptul că de fermitatea noastră internă, de unitatea comunității noastre socialiste depinde în mod nemijlocit și poziția Iugoslaviei pe plan internațional, a spus Dolanț. În ultimul timp s-a consolidat poziția internațională a țării noastre, a crescut prestigiul ei în lume, datorită luptei noastre pentru pace și progres, pentru colaborare egală în drepturi și democratizarea relațiilor internaționale.

A patra conferință a U.C.I. are loc într-o perioadă de intense pregătiri ale celui de-al X-lea Congres, se arată în încheierea raportului. În curînd va fi pus în dezbaterea publică a membrilor U.C.I. proiectul de platformă politico-ideologică al celui de-al X-lea Congres.

★

Vineri au luat sfîrșit, la Belgrad, lucrările celei de-a IV-a Conferințe a Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia. Timp de două zile, participanții au examinat Raportul Prezidiului U.C.I. privind activitatea între Conferințele a II-a și a IV-a și raportul prezentat de Stane Dolanț, secretarul Biroului Executiv al Prezidiului, privind activitatea desfășurată pe linia traducerii în viață a programului de acțiune al Conferinței a II-a și a celui conținut în Scrisoarea președintelui U.C.I. și a Biroului Executiv. Au luat cuvîntul 58 de delegați, reprezentanți ai organizațiilor de bază ale Uniunii Comuniștilor, ai colectivelor de muncă, activiști și conducători de partid din comune, provincii și republici și la nivel federal.

Delegații la conferință au examinat și aprobat, de asemenea, raportul privind activitatea Comisiei pentru problemele statutare și raportul Comisiei de control.

În încheierea lucrărilor au fost adoptate concluzii privind sarcinile comuniștilor în perioada următoare, în care se exprimă hotărîrea de intensificare a activității pentru traducerea în viață a acestor sarcini.

Participanții la conferință au adresat o scrisoare președintelui U.C.I., Iosip Broz Tito, în care, printre altele, se arată că conferința a analizat rezultatele acțiunii revoluționare a Uniunii Comuniștilor și a ajuns la concluzia că trăsătura esențială a acestei acțiuni o constituie afirmarea intereselor clasei muncitoare în rezolvarea principalelor probleme ale societății.

★

La Belgrad a avut loc, vineri, cea de a 41-a ședință a Prezidiului Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia. Cu acest prilej, Stane Dolanț a fost reales în funcția de secretar al Biroului Executiv al Prezidiului U.C.I. pe perioada pînă la Congresul al X-lea al U.C.I.

SITUAȚIA DIN LIBAN CONTINUĂ SĂ SE NORMALIZEZE

BEIRUT 11 — Corespondență de la Crăciun Ionescu: Situația continuă să se normalizeze la Beirut și în alte regiuni ale Libanului, în urma acordului de încetare a ostilităților intervenit între autorități și organizațiile palestinene. Vineri, restricțiile de circulație au fost ridicate, timp de nouă ore, în capitală și în alte patru orașe — Tripoli, Tyr, Baalbeck și Nabatiyeh. La Beirut, viața reintră în normal: portul, băncile și magazinele și-au reluat parțial activitatea cotidiană. Aeroportul internațional, ale cărui piste au fost reparate, rămîne în continuare închis traficului.

Postul de radio Beirut a difuzat, vineri, comunicate ale comandamentului armatei libaneze în care se anunța că în cursul zilei au mai fost semnalate, totuși, incidente la Arida, localitate situată în nordul țării, unde pozițiile libaneze au fost atacate cu mortiere și obuze de artilerie.

„Franța nu va mai participa la un sistem militar integrat"

declară ministrul de externe, Michel Jobert

PARIS 11 (Agerpres). — Luînd cuvîntul pentru prima dată în fața Comisiei pentru afacerile externe a Adunării Naționale Franceze, ministrul de externe, Michel Jobert, a declarat că Franța va continua să joace un rol pozitiv în cadrul reuniunii multilaterale de la Helsinki în vederea pregătirii Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa.

Pe de altă parte, Jobert a subliniat că Franța manifestă un interes capital, în cadrul marilor negocieri internaționale din toamnă, pentru piețele agricole. Franța, a precizat el, speră ca, în cadrul negocierilor, să se discute cît mai clar cu putință despre situația și evoluția previzibilă a monedelor principalelor țări occidentale, în special a dolarului.

Răspunzînd unei întrebări, Michel Jobert a făcut precizarea că „dacă Franța rămîne în alianța atlantică, ea nu are intenția de a participa din nou la un sistem militar integrat".

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii Tel. 17 60 10, 17 60 20 Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Din străinătate, abonamentele se fac prin „ROMPRESFILATELIA" București — Calea Griviței nr. 64—66 P.O.B. — 2001. Tiparul: Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII 40 308